

16. Căzut-au cununa capului nostru și vai noao, că am păcătuit!

17. Pentru aceasta, s-au făcut durere, întristată easte inima noastră; pentru aceasta, s-au întunecat ochii noștri.

18. Pre muntele Sionului, că s-au stins, vulpi au trecut printr-însul.

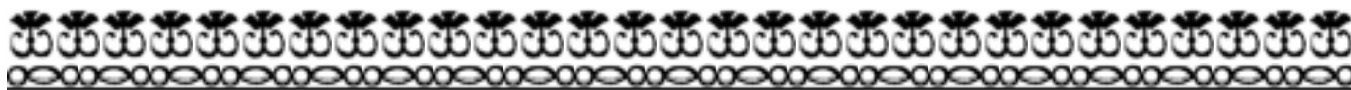
19. Tu, Doamne, în veac vei rămânea, scaonul

Tău în neam și în neam!

20. Pentru ce până în sfârșit ne vei uita pre noi, părăsi-ne-vei pre noi într-o îndelungare de zile?

21. Întoarce-ne pre noi, Doamne, către Tine, și ne vom întoarce! Și înnoiaște zilele noastre ca și mai înainte!

22. Că lepădând ne-ai lăpădat pre noi, mâniatu-Te-ai spre noi foarte.

PROROCIA LUI IEZECHIIL

Cuvânt înainte

ezechiil, feciorul lui Vuz din neamul lui Levi, și preot, au fost dus în robie la începutul robiei a doao; și după cinci ani ai ducerii sale în robie, carele au fost anul a cincea a lui Sedechie, au început a proroci. Doaozeci și doi de ani au prorocit. Întru toate să uneaște cu Ieremie.

CAP 1

Vreamea și locul în carele s-au arătat lui Iezechiil vedeniile lui Dumnezeu, adecă în mijlocul focului asemănare de patru fieri, a safirului, a ascalonului și a omului ce ședea pre scaon cu foc încunjurat.

1. i au fost în anul al treizecilea în luna a patra, în zioa a cincea a luni, și eram eu în mijlocul robiei la râul Hovar;* și s-au deschis ceriurile și am văzut vedeniia lui Dumnezeu.
2. În zioa a cincea a luni, acesta era anul al cincilea al robiei împăratului Ioachim.
3. Și s-au făcut cuvântul Domnului către Iezechiil, feciorul lui Vuzi, preotul, în pământul haldeilor, la râul Hovar; și au fost preste mine mâna Domnului.
4. Și am văzut, și, iată, un vânt rădicându-să ieșea despre miiazănoapte și un nor mare într-însul și lumină împrejurul lui și foc strălucitoriu.
5. Și în mijlocul lui ca o vedea de chihribariu (a) în mijlocul focului și lumină într-însul și în mijloc ca o asemănare de patru fieri; și aceasta e vedea de om într-însele.
6. Și patru fețe la una și patru aripi la una.
7. Și fluierile picioarelor lor dreapte și picioarele lor cu peane și scânteii ca arama ce lucește; și ușoare aripile lor.
8. Și mână de om supt aripile lor de tuspatru părțile lor.
9. Și fețele lor și aripile acelor patru fiindu-să una de alta; și fețele celor patru nu să întorcea când umbla eale; fieștecarea în preajma feții sale umbla.
10. Și asemănarea fețelor lor, față de om, și față de leu din dreapta celor patru, și față de vițel din stânga celor patru, și față de vultur la ceale patru.
11. Și aripile lor întinse deasupra celor

5. (a) Electru. 22.(b) Sau: întărire

patru; la fieștecarea doao aripi era împreunate una cu alta, și doao acoperea deasupra trupului lor.

12. Și fieștecarea mergea în preajma feții sale și oriincătro mergea vântul, mergea și eale și nu să întorcea.

13. Și în mijlocul fierilor vedea era ca de cărbuni de foc arzători și ca o vedea de făclii învârtindu-să în mijlocul fierilor și lumină de foc; și din foc ieșea ca un fulger.

14. Și fierile mergea și să învârtea ca o vedea de fulger.

15. Și am văzut și, iată, o roată era pre pământ, carea să ținea de ceale patru fieri.

16. Și chipul roatelor și făptura lor în chipul tarsisului și asemănarea acelor patru și chipul lor și făptura lor era ca cum ar fi roată în roată.

17. Spre patru părți ale sale mergea și nu să învârtea când mergea eale.

18. Nici avea eale spate și înălțime era la dânsle; și le-am văzut pre eale* și spatele acelor patru era pline de ochi împrejur.

19. Și când mergea fierile, mergea și roatele, care să ținea de eale, și când să rădica fierile de pre pământ, să rădica și roatele.

20. Și oriunde era norul, acolo era și vântul de mergea; și mergea și fierile și roatele să rădica cu dânsle, pentru că duh de viață era în roate.

21. Când mergea fierile, mergea și roatele, și când sta eale, sta și roatele. Și când să rădica eale de pre pământ, să rădica cu eale și roatele, că duh de viață era în roate.

22. Și asemănare preste capul fierilor ca un ceriu (b) în chipul cristalului înfricoșat și întins preste aripile lor deasupra.

*Jos
10, 12

23. Și supt ceriu, aripile lor întinse bătând una spre alta, fieștecarea cu doao împreunate își acoperea trupurile sale.

24. Și am auzit glasul aripilor lor când zbură, ca un glas de ape multe, când mergea eale; glasul cuvântului era ca un glas de tabără, și când sta eale, înceta aripile lor.

25. Și, iată, glas era mai presus de ceriul ce era preste capul lor; când sta eale, să lăsa (v) aripile lor.

26. Și deasupra ceriului care era preste capul lor, ca vederea pietrii safirului și asemănare de scaon pre dânsul; și preste asemănarea scaonului, asemănare ca un chip de om deasupra.

27. Și am văzut ca o asemănare de chihribariu și ca o închipuire de foc dinlăuntru și împrejur, de la vederea șealelor și în sus; și de la vederea șealelor și până jos, văzut-am ca un chip de foc și raza lui împrejur,

28. Ca o închipuire de curcubeu când easte pre nori în zi de ploaie, așa era închipuirea razelor împrejur.

CAP 2

Fiind înfricoșat, prorocul să întărește, ca fără de teamere să vâdească pre fiii lui Israil, cei împotrivitori și învechiți în păcate, ca doară să vor întoarce. Și i să poruncește să mănânce hârtia cea scrisă în față și în dos, în carea era scris plângere și cântare și vai.

1. ceasta easte vederea asemănării măririi Domnului; și am văzut și am căzut pre fața mea și am auzit glas grăind.

2. Și au zis cătră mine: „Fiiul omului, stăi pre picioarele tale și voiu grăi cătră tine!”

3. Și au venit la mine Duh și m-au luat pre mine și m-au rădicat și m-au pus pre picioarele mele. Și L-am auzit pre El grăind cătră mine și au zis cătră mine: „Fiiul omului, trimite-voiu Eu pre tine la casa lui Israil, la cei ce M-au amărât pre Mine, carii M-au amărât pre Mine ei; și părinții lor s-au lepădat de Mine până în zioa de astăzi.

4. Și feciori tari de obraz (a) și vârtoși la inimă sânt. Eu te voiu trimite pre tine la dânșii și vei zice lor:

5. «Aceasta zice Domnul Dumnezeu», doară cândva vor auzi și să vor teame, pentru că easte casă amărătoare și vor cunoaște că proroc ești tu întră dânșii.

6. Și tu, fiiul omului, să nu te temi de ei și să nu te spăimântezi de fața lor, pentru că sălbateci să vor face și să vor aduna asupra ta împrejur. Și în mijlocul scorpiilor tu lăcuiești; de cuvintele lor să nu te temi și de fața lor să nu spăimântezi, pentru că easte casă amărătoare.

7. Și vei grăi cuvintele Meale cătră ei;

25. (v) În cea veachie să află: să rădica. 4. (a) În unele biblii nu să află: și feciori tari de obraz. 10. (b) Era scris într-însa în față și în dos. 5. (a) În cea

CAP 2 ȘI 3

doară cândva vor auzi sau să vor teame, pentru că easte casă amărătoare.

8. Și tu, fiiul omului, ascultă pre Cel ce grăiaște cătră tine și nu fii amărătoriu, ca și casa cea amărătoare; deschide gura ta și mănâncă ceaea ce-ți dau Eu ție”.

9. Și am văzut și, iată, o mână întinse cătră mine și într-însa o hârtie de carte.

10. Și o au desfăcut pre ea înaintea mea și era scrise înlăuntru și din afară (b);* și era scris într-însa plângere și cântare și vai. *Apoc. 5, 1

CAP 3

După ce au mâncat prorocul hârtia, i s-au dat față tare, ca fără teamere să grăiască cătră fiii lui Israil, cei învârtoșați la inimă. De nu va vesti celor răi să se întoarcă și vor peri, vinovat va fi. Iară de va vesti, își va mântui sufletul său. Apoi, ieșind în câmp și văzind mărirea Domnului, i s-au poruncit să între în casa sa și să fie acolo ca un legat, mut și surd.

1.* i au zis cătră mine: „Fiiul omului, mănâncă hârtia aceasta și mergi și grăiaște fiilor lui Israil!” *Apoc. 10, 9

2. Și am deschis gura mea și mi-au băgat în gură hârtia aceea și au zis cătră mine: „Fiiul omului, gura ta va mânca și pântecelul tău să va sătura de hârtia aceasta, carea să dă ție”.

3.* Și o am mâncat și s-au făcut în gura mea dulce ca mierea. *Apoc. 10, 9

4. Și au zis cătră mine: „Fiiul omului, mergi și întră la casa lui Israil și grăiaște cuvintele Meale cătră ei. 10

5. Că nu te trimiți tu la norod adânc la cuvânt (a) și greu la limbă, ci la casa lui Israil.

6. Nici la noroade multe de altă vorbă sau de altă limbă, nici la cei grei la limbă, a căroră să nu auzi (b) cuvintele; și de te-aș fi trimis la aceia, aceia doară te-ar fi ascultat.

7. Iară casa lui Israil nu vor vrea să te asculte, pentru că nu vor să Mă asculte pre Mine; că toată casa lui Israil easte îndărăptnică și vârtoasă la inimă.

8. Iată, am dat fața ta mai tare decât fețele lor și biruința ta mai vârtoasă decât biruința lor.

9. Și va fi pururea mai tare decât pîiatra (v). Să nu te temi de ei, nici să te sparii de fața lor, pentru că easte casă amărătoare”.

10. Și au zis cătră mine: „Fiiul omului, toate cuvintele Meale care le-am grăit cătră tine le ia în inima ta și cu urechile tale auzi.

11. Și mergi, întră la robie, la fiii norodului tău, și vei grăi cătră ei și vei zice cătră ei: «Aceasta zice Domnul»; doară vor auzi și să vor muia”.

12. Și m-au luat Duh și am auzit dinapoia mea glas de cutremur mare, zicând: „Binecuvântată e mărirea Domnului din locul Său!”

veachie: buze. 6. (b) Înțelegi. 9. (v) În cea veachie easte: dat-am biruința ta.

13. Și am văzut glasul aripilor fierilor, care zbură una cătră alta, și glasul roatelor țiindu-să de eale și glasul cutremurului.

14. Și Duhul Domnului m-au rădicat pre mine și m-au luat și am mers pre sus întru pornirea duhului meu; și mâna Domnului au fost cu mine tare.

15. Și am intrat în robie pre sus și am încungiurat pre cei ce lăcuiesc la râul Hovar, carii era acolo, și am șezut acolo șapte zile, amestecându-mă în mijlocul lor.

16. Și au fost după aceale șapte zile, și s-au făcut cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

Jos 33, 7 17. „Fiiul omului, socotitoriu te-am dat pre tine casii lui Israil și vei auzi din gura Mea cuvânt și-i vei înfricoșea pre ei de la Mine!

18. Când voiu zice Eu celui fără de lege: «Cu moarte vei muri!» și nu ai osibit, nici ai grăit celui fără de lege, ca să se întoarcă de la căile sale și să fie viu; cel fără de lege, acela întru nedreptatea sa va muri și sângele lui din mâna ta îl voiu ceare.

19. Și tu de vei osibi celui fără de lege și nu să va întoarce de la fărădelegea sa și de la calea sa cel fără de lege, acela întru nedreptatea sa va muri și tu vei mântui sufletul tău.

20. Și de să va abate dreptul de la dreptățile sale și va face fărădelege și voiu da chin înaintea feții lui, el va muri, pentru că nu i-ai vestit lui, și întru păcatele lui va muri, că nu să vor pomeni dreptățile lui, care au făcut; și sângele lui din mâna ta îl voiu ceare.

21. Iară de vei spune tu dreptului ca să nu păcătuiască și el nu va păcătui, cel drept cu viață va viețui, că ai spus lui și tu vei mântui sufletul tău”.

22. Și au fost preste mine mâna Domnului și au zis cătră mine: „Scoală-te și ieși la câmp și acolo să va grăi cătră tine!”

23. Și m-am sculat și am ieșit la câmp și, iată, acolo mărirea Domnului sta, în ce chip era vederea și precum era mărirea Domnului,* carea o am văzut la râul Hovar; și am căzut pre fața mea.

*Sus 1, 3

24. Și au venit preste mine Duh și m-au pus pre picioarele mele și au grăit cătră mine și mi-au zis mie: „Întră și te închide în mijlocul casii tale!

25. Și tu, fiiul omului, iată, s-au dat asupra ta legături și te vor lega cu eale și nu vei ieși din mijlocul lor.

26. Și voiu lega limba ta și vei asurzi și nu vei fi ca omul cel ce-i muștră pre ei, pentru că easte casă amărătoare.

27. Și când voiu grăi cătră tine, voiu deschide gura ta și vei zice cătră ei: «Aceasta zice Domnul! Cel ce aude auză, și cel ce nu creade

5. (a) În cea veachie să află: ceale doao.

nu crează, pentru că easte casă amărătoare».

CAP 4

Să poruncește prorocului să închipuiască încungiurarea Ierusalimului și a dormi pre laturea cea stângă trei sute și noozeci de zile, iară pre cea dreaptă patruzeci, și să-și gătească de mâncare hrană proastă și urâtă, prin carea însămnează dosădirea fiilor lui Israil, încungiurarea și năcazul celor ce șed în Ierusalim.

1. i tu, fiiul omului, ia ție leaspede și o vei pune înaintea feții tale și vei scrie într-însa cetatea Ierusalimului.

2. Și vei face ei îngrădire și vei zidi la ea băști și o vei încungiura cu șanț; și vei pune asupra ei taberi și vei așeza aruncări împregiur.

3. Și tu ia-ți ție o tigaie de fier, și o vei pune pre ea zid de fier întră tine și întră cetate și vei găti fața ta asupra ei și va fi încuiată și o vei închide pre ea. Semn va fi acesta fiilor lui Israil.

4. Și tu vei dormi pre laturea ta cea stângă și vei pune nedreptățile casii lui Israil preste ea, după numărul zilelor care vei dormi pre ea și vei lua nedreptățile lor.

5. Și Eu am dat ție (a) nedreptățile lor spre număr de zile, trei sute și noozeci de zile, și vei lua nedreptățile casii lui Israil.

6. Și după ce vei săvârși aceastea, vei dormi pre laturea ta cea dreaptă și vei lua nedreptățile casii lui Iuda, patruzeci de zile;* o zi pentru un an am pus ție.

*Nume. 14, 34
Psalm 4, 10 [8]

7. Și spre închiderea Ierusalimului vei găti fața ta, și brațul tău vei întări și vei proroci asupra lui.

8. Și Eu, iată, am pus preste tine legături și să nu te întorci de pre o lature a ta pre ceaealaltă lature a ta, până ce să vor săvârși zilele închiderii tale.

9. Și-ți ia ție grâu și orz și bob și linte și mălaiu și ovăs și le vei face aceastea ție pâini după numărul zilelor care vei dormi tu pre laturea ta; în trei sute și noozeci de zile le vei mânca pre eale.

10. Și mâncarea ta carea vei mânca să fie cu măsură, de doozeci de sicli pre zi; de la vreamă până la vreamă le vei mânca pre eale.

11. Și apa cu măsură vei bea, a șasa parte de in din vreamă până la vreamă vei bea.

12. Și ca o turtă de orz le vei mânca, în balegă de scârnă omenească le vei învoalbe înaintea ochilor lor.

13. Și vei zice: «Aceasta zice Domnul Dumnezeu lui Israil: ‘Așea vor mânca fiii lui Israil * necurate întru neamurile la care voiu răsipi pre ei’».

*Osie 9, 4

14. Și am zis: „Nicidecum, Doamne Dumnezeu lui Israil, că nu s-au pângărit sufletul meu cu necurăție; și mortăciune și mâncat de fiară n-am mâncat de la nașterea mea până acum, nici au intrat în gura mea toată carnea spurcată”.

15. Și au zis cătră mine: „Iată, am dat

ție balegă de bou, în locul balegilor celor de om, și vei face pâinile tale într-însele”.

*Jos
5, 16
14, 13

16. Și au zis cătră mine: „Fiiul omului, iată, * Eu voiu zdrobi tăria pâinii în Ierusalim și vor mânca pâinea cu cumpănă și cu grije și apa cu măsură și cu năcaz o vor bea.

17. Ca să se lipsească de pâine și de apă; și să va stinge omul și fratele lui și să vor topi întru nedreptățile lor.

CAP 5

Prin perii cei rași a barbii și a capului prorocului din porunca Domnului, și în multe chipuri amistiți, să însămnează că jidovii, pentru păcatele sale, de foame și de sabie să vor amistiui, așa cât părinții vor mânca pre fii și fiii pre părinți. Iară ceialalți să vor duce în robie, ca să fie de ocară și de mirare neamurilor, ale căror păcate au urmat.

1. i tu, fiiul omului, ia ție sabie mai ascuțită decât briciul bărbiiariului, câștigă-ți aceasta ție și o vei aduce preste capul tău și preste barba ta și vei lua cumpănă de dramuri și vei împărți pre eale.

2. A patra parte cu foc vei arde, în mijlocul cetății, după plinirea zilelor închiderii; și vei lua a patra parte și o vei arde în mijlocul ei; și a patra parte o vei răsipi în vânt și sabiia o vei goli dinapoia lor.

3. Și vei lua de acolo puțineale cu număr și le vei lega în marginea veșmântului tău.

4. Și dintru acestea iară vei mai lua și le vei arunca în mijlocul focului și le vei arde pre eale cu foc; dintru aceasta va ieși foc la toată casa lui Israil (a).

5. Și vei zice cătră toată casa lui Israil: «Aceasta zice Adonai Domnul: ‘Acesta este Ierusalimul! Pusu-l-am pre el în mijlocul neamurilor și în țările ceale dimpregiurului lui; și vei grăi îndreptările Meale celui fără de leage dintru neamuri și legiurile Meale din țările ceale de primpregiurului lui;

6. Că îndreptările Meale le-au lăpădat și întru legiurile Meale n-au umblat’.

7. Pentru aceea, acestea zice Adonai Domnul: ‘Pentru că prilejul vostru este din neamurile ceale ce sânt împregiurului vostru și întru legiurile Meale nu ați umblat și îndreptările Meale nu le-ați făcut, ci nici după îndreptările neamurilor celor dimpregiurului vostru nu ați făcut’.

8. Pentru aceea, acestea zice Adonai Domnul: ‘Iată, Eu asupra ta, și voiu face în mijlocul tău judecată înaintea neamurilor.

9. Și voiu face întru tine ceale ce n-am făcut și ca care mai mult nu voiu face pentru toate spurcăciunile tale.

4. (a) În unele nu să află: toată casa lui Israil.

13. (b) În unele nu să află: și Mă voiu mângăia. 14. (v) În unele nu să află: și spre ocară neamurilor celor dimpregiurului tău. 15. (g) În unele nu să află: cu ur-

10. Pentru aceea, părinții vor mânca pre fii în mijlocul tău, și fiii vor mânca pre părinți, și voiu face întru tine judecăți și voiu răsipi pre toți cei rămași ai tăi la tot vântul.

11. Pentru aceea, viu sânt Eu, zice Adonai Domnul, pentru că ai spurcat sfintele Meale cu toate ale tale ceale neplăcute și cu toate urăciunile tale. Și Eu te voiu lăpăda pre tine și nu să va milostivi ochiul Mieu și nu-M va fi milă de tine, a patra parte a ta cu moarte va peri.

12. Și a patra parte de foamete să va sfârși în mijlocul tău; și a patra parte a ta la tot vântul o voiu răsipi; și a patra parte a ta de sabie va cădea împregiurului tău și voiu goli sabiia dinapoia lor.

13. Și să va sfârși mânia Mea și urgiia Mea asupra lor și Mă voiu mângăia (b) și vor cunoaște că Eu, Domnul, am grăit întru râvna Mea, când voiu sfârși mânia Mea asupra lor.

14. Și te voiu pune pre tine spre pustiire (v) și spre ocară neamurilor celor dimpregiurului tău și pre featele tale împregiurului tău, înaintea a tot călătoriului.

15. Și vei suspina și vei fi ticăloasă întru neamurile ceale dimpregiurului tău, când voiu face întru tine judecăți (g) cu urgiia și cu iuțimea și cu izbândirea mâniei Meale; Eu, Domnul, am grăit.

16. Și când voiu trimite săgețile ceale de foamete asupra lor și vor fi la sfârșire* și voiu

*Sus
4, 16

17. Și voiu trimite asupra ta foamete și fieri reale și te voiu certa pre tine și moarte și sânge va trece prin tine și sabie voiu aduce preste tine de primpregiur; Eu, Domnul, am grăit’»”.

Jos
14, 13

CAP 6

Pentru închinarea idolilor fiilor lui Israil, să vestească că să vor răsipi cetățile lor și ceale înalte; și cei ce vor scăpa de ciumă, de sabie și de foame să vor răsipi întră neamuri, unde, îngreindu-să de asupriri, să vor întoarce cătră Dumnezeu.

1. i s-au făcut cuvântul Domnului cătră mine, zicând.

2. „Fiiul omului, întărește fața ta asupra munților lui Israil și procește cătră ei.

3. Și vei zice:* «Munții lui Israil, auziți cuvântul lui Adonai Domnul! Acestea zice Adonai Domnul munților și dealurilor și văilor și codrilor: ‘Iată, Eu aduc asupra voastră sabie; și vor peri ceale înalte ale voastre;

*Jos
36, 1

4. Și să vor zdrobi jertvenicele voastre și capiștile voastre și voiu lăpăda pre cei uciși ai voștri înaintea idolilor voștri.

5. (d) Și voiu da stârvurile fiilor lui Isragiia și cu iuțimea; și: 5. (d) În unele bibl., acestea nu să află: și voiu da stârvurile fiilor lui Israil înaintea feții idolilor lor.

il, înaintea feții idolilor lor, și voiui răsipi oasele voastre împregiurul jertvenicilor voastre.

6. Și în toată lăcuința voastră cetățile să vor pustii și ceale înalte să vor strica, ca să se piază de tot jertvenicile voastre. Și să vor sfârâma idolii voștri și să vor surpa capiștele voastre și să vor strica faptele voastre (e).

7. Și vor cădea uciși în mijlocul vostru și veți cunoaște că Eu sânt Domnul.

8. Și voiui lăsa întru voi pre cei ce au scăpat de sabie întru neamuri, când voiui răsipi pre voi prin țări.

9. Și-și vor aduce aminte de Mine cei scăpați dintru voi întru neamurile la care s-au dus robi; jurat-am inimii lor, carea curveaște de la Mine, și ochilor lor, care curvesc după izvodirile lor. Și vor plânge fețele lor pentru răutățile care au făcut (j) întru toate urâciunile lor.

10. Și vor cunoaște că Eu, Domnul, nu în zădar am grăit ca să le fac lor toate realele acestea (dz)'.

11. Acestea zice Adonai Domnul: 'Bate cu mâna și loveaște cu piciorul și zi: Bine, bine, preste toate urâciunile casii lui Israil, că de sabie și de foamete și de moarte vor cădea!

12. Cel de aproape de sabie va cădea, iară cel de departe de moarte va muri; și cel ce au rămas cuprins de foame să va sfârși. Și voiui sfârși mâniia Mea asupra lor.

13. Și veți cunoaște că Eu sânt Domnul, când vor fi ucișii voștri în mijlocul idolilor voștri, împrejurul jertvenicilor voastre în tot dealul înalt și în toate vârvurile măgurilor și supt copaciul umbros și supt stejeariul tufos, unde au dat miros de bună mireasmă idolilor săi.

14. Și voiui întinde mâna Mea asupra lor și voiui pune pământul lor spre pustiire și spre perire de la pustiia Devlata dintru toată lăcuința lor; și veți cunoaște că Eu sânt Domnul'»".

CAP 7

Vestează prorocul jefuirea cea desăvârșită și neîncunjurată a pământului Iudii, pentru răutățile lor.

1. i au fost cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

2. „Și tu, fiiul omului, zi: «Acestea zice Adonai Domnul pământului lui Israil: 'Sfârșitul vine preste ceale patru aripi ale pământului.

3. Vine sfârșitul! Acum e sfârșitul preste tine; și voiui trimite Eu la tine și voiui izbândi întru toate căile tale și voiui pune înaintea ta toate urâciunile tale.

4. Nu va părtini ție ochiul Mieu, nici Mă

6. (e) În unele bib. nu să află: și să vor strica faptele voastre. 9. (j) În unele nu să află: pentru răutățile care au făcut. 10. (dz) În unele bib. nu să află: nu în zădar ca să le fac lor toate realele acestea. 13. (a) În unele bib. nu să află: și nu e încă în viață a

voiu milostivi spre tine, ci căile tale asupra ta le voiui pune și urâciunile tale în mijlocul tău vor fi; și vei cunoaște că Eu sânt Domnul'.

5. Pentru că aceste zice Adonai Domnul: 'Răutate, una, răutate, iată, vine!

6. Sfârșitul vine, vine sfârșitul! Rădicatu-s-au asupra ta, iată, vine!

7. Vine împletitură preste tine, celor ce lăcuiesc pre pământ; venit-au vreamea, apropiatu-s-au zioa, nu cu gâlcevi, nici cu chinuri.

8. Acum de aproape voiui vărsa mâniia Mea preste tine și voiui sfârși urgiia Mea întru tine; și te voiui judeca pre tine întru căile tale și voiui pune preste tine toate urâciunile tale.

9. Nu va părtini ochiul Mieu, nici Mă voiui milostivi, ci voiui pune asupra ta căile tale și urâciunile în mijlocul tău vor fi; și vei cunoaște că eu sânt Domnul, Cel ce bat.

10. Iată, zioa Domnului vine! Iată, sfârșitul vine! Ieșit-au împletirea și au înflorit toiagul, sculatu-s-au trufiia.

11. Și va sfârâma tăriia celui fără de leage și nu cu gâlceavă, nici cu grabă, și nu din ei sânt, nici easte frumseață întru ei.

12. Venit-au vreamea, iată zioa! Cel ce cumpără să nu să bucure, și cel ce vinde să nu plângă, că urgie easte preste toată mulțimea ei.

13. Pentru că cel ce va cumpăra la cel ce va vinde nu să va mai întoarce și nu e încă în viață a trăi lui, că vedea la toată mulțimea ei nu să va întoarce (a), și omul întru ochii vieții sale nu va birui.

14. Trâmbitați cu trâmbiță și judecați toate, și nu va fi cine să meargă la războiu, că urgiia Mea easte preste toată mulțimea ei (b).

15. Războiul cu sabie din afară și foametea și moartea dinlăuntru; cei din câmp de sabie vor muri, iară pre cei din cetate foametea și moartea îi va piază.

16. Și vor scăpa cei ce fugi dintru ei și vor fi în munți ca niște porumbițe cercetătoare; și pre toți voiui omori, pre fieștecarele întru nedreptățile sale.

17. Toate mâinile să vor slăbănogi și toate coapsele să vor spurca cu umezeală.

18.* Și să vor încinge cu saci și-i va acoperi pre ei spaimă; și preste toată fața, rușine, preste ei și preste tot capul, pleșugire; argintul lor lăpăda-să-va în ulițe și aurul lor să va treace cu vedea.

19.* Argintul lor și aurul lor nu va putea să-i mântuiască pre ei în zioa mâniei Domnului; sufletele lor nu să vor sătura și pântecel lor nu să vor umplea, că chin nedreptăților lor s-au făcut.

20. Ceale alese ale lumii spre trufie le-au pus

trăi lui, că vedea la toată mulțimea ei nu să va întoarce. 14. (b) În unele bib. nu să află: și nu va fi cine să meargă la războiu, că urgiia Mea easte preste toată mulțimea ei.

*Isaia 15, 2
Ieremi. 48, 37

*Pilde 11, 4
Sof. 1, 19
Sirah 5, 10

și icoane urâciunilor sale au făcut dintru acelea; pentru aceasta dat-am lor acestea spre necurăție.

21. Și le voi da pre eale în mâinile străinilor, ca să le jefuiască, și omorătorilor pământului pradă; și le vor spurca pre eale.

22. Și voi întoarce fața Mea de către ei; și vor spurca cercetarea Mea și vor intra întru însele fără de pază și le vor spurca pre eale.

23. Și vor face turburare, că pământul este plin de norod și cetatea e plină de fărădeleage.

24. (v) Și voi aduce pre cei foarte răi din neamuri, și vor moșteni casele lor. Și voi întoarce înfierbântarea tăriei lor și să vor spurca sfintele lor.

25. Și curățeniia va veni și va cerca pacea, și nu va fi.

26. Vai preste vai va fi și veaste preste veaste va fi; și să va căuta vedenie de la proroc și leagea va peri de la preot și sfatul de la cei bătrâni.

27. (g) Împăratul va plânge și boiariul să va îmbrăca cu perire și mâinile norodului pământului să vor slăbănogi; după căile lor face-voiu lor și întru judecățile lor Îmi voi izbândi pre ei și vor cunoaște că Eu sânt Domnul'»".

CAP 8

Iezechiil după ce au văzut asemănarea lui Dumnezeu, fiind răpit cu duhul în Ierusalim, vede multe fealiuri de închinări idolești ale jidovilor, supt multe însemnări. Pentru aceea, zice Domnul că nu le va ierta, nici rugăciunile va asculta.

1. i au fost în al șeselea an, în luna a cincea, în cinci zile ale lunii. Eu ședeam în casa mea, și bătrânii Iudei ședeau înaintea mea.

2. Și s-au făcut preste mine mâna lui Adonai Domnului și am văzut; și iată, asemănare ca un chip de bărbat: de la mijlocul lui și până jos, foc; și de la mijlocul lui și în sus, ca vederea aburului, ca chipul chihribariului.

Danii. 14, 43 [5, 5] 3. Și au întins asemănare de mână și m-au luat de creștetul meu și m-au rădicat Duhul întră pământ și întră ceriu și m-au adus în Ierusalim, întră vedeniia lui Dumnezeu, la tinda porții ceii mai dinlăuntru, carea caută către miiazănoapte, unde era stâlpul (a) câștigătorului.

4. Și, iată, era acolo mărirea Domnului Dumnezeului lui Israil, precum era vedeniia carea o am văzut în câmp.

5. Și au zis către mine: „Fiiul omului, caută cu ochii tăi către miiazănoapte!” Și am căutat cu ochii miei către miiazănoapte și, iată, de la miiazănoapte către poarta cea de la ră-

24. (v) În unele bib. nu să află: și voi aduce pre cei foarte răi din neamuri și vor moșteni casele lor. 27. (g) În unele bib. nu să află: împăratului va plânge. 3. (a) Idolul. 5. (b) În unele bib. nu să află: i-

CAP 7 ȘI 8

sărit a oltariului (b), idolul râvnii întră intrare.

6. Și au zis către mine: „Fiiul omului, văzut-ai ce fac aceștia? Fărădelegi mari, care casa lui Israil le face aici, ca să se depărteze de ceale sfinte ale Meale. Și încă mai mari fărădelegi vei vedea!”

7. Și m-au băgat la tinzile curții și am văzut; și, iată, o gaoră în păreate.

8. Și au zis către mine: „Fiiul omului, sapă în păreate!” Și am săpat în păreate și, iată, o ușe.

9. Și au zis către mine: „Întră și vezi fărădelegile ceale reale care le fac aceștia astăzi aici”.

10. Și am intrat și am văzut toți idoli casii lui Israil zugrăviți pre păreate împrejur, preste tot.

11. Și șeptezeci de bărbați din bătrânii casii lui Israil și Iehoniia, a lui Safan, în mijlocul lor sta înaintea feații lor și fieștecarele dintru ei avea cădealniță în mâna sa și să suia fumul tămâiei.

12. Și au zis către mine: „Fiiul omului, văzut-ai ceale ce fac aici bătrânii casii lui Israil? Fieștecarele dintru ei în cămara sa cea ascunsă, că au zis: «Nu vede Domnul, părăsit-au Domnul pământul!»”

13. Și au zis către mine: „Încă mai mari fărădelegi vei vedea care fac aceștia”.

14. Și m-au băgat la tinzile porții Casii Domnului, carea caută către miiazănoapte și, iată, acolo era muieri șezind și plângând pre Tamuz.

15. Și au zis către mine: „Văzut-ai, fiiul omului? Încă vei vedea izvodiri mai reale decât acestea!”

16. Și m-au băgat în curtea Casii Domnului cea mai dinlăuntru și, iată, la tinzile besericii Domnului, întră elamuri și întră jertvenic, ca la vro doazeci și cinci de bărbați, cu dosurile către beserica Domnului și cu feațele către răsărit; și aceștia să închina soarelui.

17. Și au zis către mine: „Văzut-ai, fiiul omului, au, doară, puține sânt casii lui Iuda a face fărădelegile care le-au făcut aici, că au umplut pământul de fărădelegi și s-au întors să Mă mânie; și, iată, ei (v) ca cum și-ar bate joc.

18. Și Eu voi face lor cu mânie, nu va cruța ochiul Meu, nici Mă voi milostivi. Și când vor striga la urechile Meale cu glas mare, nu-i voi asculta pre ei”. (g)

CAP 9

Arătându-să șese bărbați, li să poruncește să omoară în Ierusalim pre toți carii nu sânt însămnăți de bărbatul cel cu haină de in până în pământ. Și strigând pro-

dolul râvnii întră intrare. 17. (v) În cea veche să află: întind ramul. 18. (g) În unele bib. nu să află: și când vor striga la urechile Meale cu glas mare, nu-i voi asculta pre ei.

rocul, Domnul îi răspunde că aceasta să va face pentru nelejuirile lor.

1. i au strigat la urechile mele glas mare, zicând: „Apropiiatu-s-au izbânda cetății și fieștecarele avea unealte de pierzare în mâna sa”.

2. Și, iată, șase bărbați vinea de pre calea porții ceii înalte, carea caută cătră miiază-noapte, și fieștecarele avea săcure în mâna sa; și era un om în mijlocul lor, îmbrăcat cu haină până în pământ și brâu de safir preste mijlocul lui. Și au intrat și au stătut lângă jertvenicul cel de aramă.

3. Și mărirea Dumnezeului lui Israil s-au suit de pre heruvimi, carea era preste el la pragul casii, și au chemat pre bărbatul cel îmbrăcat cu haină până la pământ, carele avea pre mijlocul său brâu.

4. Și au zis cătră el: „Treci prin mijlocul Ierusalimului* și pune semn preste frunțile oamenilor celor ce suspină și celor ce să năcăjesc pentru toate fărădelegile care să fac în mijlocul lor”.

5. Iară acelora au zis, auzind eu: „Meargeți după el în cetate și tăiați și nu cruțați cu ochii voștri și nu vă milostiviți!

6. Bătrân și tinăr și fecioară și prunci și muieri omorâți până ce-i veți piiarde, iară de tot cel ce are semn să nu vă atingeți și de la cei sfinți ai Miei (a) înceapeți!” Și au început de la bărbații cei bătrâni, carii era înlăuntru, în casă.

7. Și au zis cătră ei: „Spurcați casa și umpleți căile de morți!” Și au mers și au tăiat.

8. Și au fost când tăia aceia pre ei; am căzut pre fața mea și am strigat și am zis: „Vai, Adonai Doamne, au, doară, vei piiarde toate rămășițele lui Israil, vârsându-ți mâniia preste Ierusalim?”

9. Și au zis cătră mine: „Nedreptatea casii lui Israil și a lui Iuda s-au mărit foarte, foarte, că s-au umplut pământul de noroadе multe (b) și cetatea s-au umplut de nedreptate și de necurătenie, că au zis: «Părăsit-au Domnul pământul și nu veade Domnul!»

10. Și ochiul Meu nu va cruța, nici Mă voi milostivi; căile lor în capetele lor le voi întoarce”.

11. Și, iată, bărbatul cel îmbrăcat cu haină până în pământ și încins cu brâu preste mijlocul său, și au răspuns, zicând: „Făcut-am precum mi-ai poruncit mie”.

CAP 10

Să poruncească bărbatului celui îmbrăcat cu haină lungă să ia cărbuni de foc din mijlocul roatelor care sânt supt heruvimi și să-i vearse preste cetate. Să însămnează vedeniia Domnului, a heruvimilor și a celor patru roate.

6. (a) De la cei sfinți ai Miei; de la preoții carii să închină idolilor. 9. (b) De sânghiuri.

1. i am văzut, și, iată, deasupra tăriei ceii preste capul heruvimilor, ca pîiatra safirului, asemănare de scaon preste ei.

2. Și au zis cătră bărbatul cel îmbrăcat cu veșmântul: „Întră în mijlocul roatelor celor de supt heruvimi și umple mâinile tale de cărbuni de foc din mijlocul heruvimilor și răsipeaște preste cetate!” Și întră înaintea mea.

3. Și heruvimii sta de-a dreapta casii, când intra bărbatul, și nor au umplut curtea cea mai dinlăuntru.

4. Și s-au rădicat mărirea Domnului de pre heruvimi la pragul casii și au umplut norul casa și curtea s-au umplut de lumina mării Domnului.

5. Și glasul aripilor heruvimilor să auzea până dinaintea curții ceii din afară, ca glasul Dumnezeului Sadai grăind.

6. Și au poruncit bărbatului celui îmbrăcat cu veșmântul cel sfânt, zicând: „Ia foc din mijlocul roatelor celor din mijlocul heruvimilor!” Și au intrat și au stătut lângă roate.

7. Și au întins heruvimul mâna sa în mijlocul focului celui din mijlocul heruvimilor și au luat și au dat în mâinile celui îmbrăcat cu veșmântul cel sfânt, carele luând au ieșit.

8. Și au văzut la heruvimi asemănare de mâini de om dedesuptul aripilor lor.

9. Și am văzut și, iată, patru roate lângă heruvimi; o roată lângă un heruvim și vederea roatelor, ca vederea pietrii antracului.

10. Și vederea lor aseamenea în ceale patru, ca cum ar fi roată în roată.

11. Și când umbla eale la patru părți ale lor, mergea și nu să învârtea când mergea eale, ci, la locul la care să abătea a merge, cea dintâiu mergea, după ea și cealelalte, și nu să învârtea când mergea eale.

12. Și umerii lor și mâinile lor și aripile lor și roatele pline de ochi primpregiurul celor patru roate.

13. Și roatele aceastea s-au chemat Ghelghel, auzind eu.

14. Și patru feațe era la una: fața cea dintâiu era față de heruvim, și fața cea de-a doao era față de om și cea de-a treia era față de leu și a patra era față de vulture.

15. Și s-au rădicat heruvimii; aceasta easte fiiara carea am văzut la râul Hovar.

16. Și când mergea heruvimii, mergea și roatele alătura cu ei; și când rădica heruvimii aripile sale ca să se înalță de pre pământ, nu să întorcea roatele lor, ci și eale să ținea de ei.

17. Când sta ei, sta, și când să înalță ei, să înalță și eale, că duh de viață era întru eale.

18. Și au ieșit mărirea Domnului din casă, și au stătut preste heruvimi.

19. Și au rădicat heruvimii aripile sale și s-au înălțat de pre pământ înaintea mea. Și când au ieșit ei, și roatele s-au ținut de ei și au stătut la tinda porții Casii Domnului ceii din preajmă, și mărirea Dumnezeului lui Israil era preste ei, deasupra.

Sus 20. Aceasta easte fiiara carea o am văzut
1, 1 dedesuptul Dumnezeului lui Israil la râul Ho-
3 var și am cunoscut că heruvim easte.

21. Patru feațe la unul și patru aripi la unul; și asemănare de mâini de om supt aripile lor.

22. Și asemănarea fețelor lor sânt însași feațele care le-am văzut dedesuptul mării Dumnezeului lui Israil la râul Hovar și pre ei, pre fieștecare, după fața sa mergând.

CAP 11

Împrotiva lui Iehoniia și a lui Faltie, carii cu rău sfat zicea: „Au nu sânt zidite de demult casele? Aceasta e căldarea, iară noi, cărnurile”. Prorocește că aceia și oricâți nu ureau a să pocăi; să vor certa. Și prorocind Iezechie, au murit Faltie. Și zice că va întoarce rămășițele lui Israil la pământul lor și le va da inimă de carne, să cinstească și să se teamă de Domnul.

1. i m-au luat Duh și m-au adus la poarta Casii Domnului ceii din preajmă, carea caută cătră răsărit; și, iată, la tinda porții, ca la vro doaozeci și cinci de bărbați; și am văzut în mijlocul lor pre Iezoniia, fiiul lui Azer, și pre Faltia, fiiul lui Vaneu, povățuitorii norodului.

2. Și au zis Domnul cătră mine: „Fiiul omului, aceștia sânt bărbații cei ce cugetă ceale deșearte și sfătuesc sfat rău în cetatea aceasta,

3. Cei ce zic: «Au de curând s-au zidit casele? Aceasta easte căldarea, iară noi, cărnurile».

4. Pentru aceea, proroceste asupra lor, proroceste, fiiul omului!”

5. Și au căzut preste mine Duhul Domnului și au zis cătră mine: „Grăiaște: «Aceasta zice Adonai Domnul: ‘Așea ziceți, casa lui Israil, și sfaturile duhului vostru Eu le știu.

6. Înmultit-ați morții voștri în cetatea aceasta și ați umplut căile ei de răniți’.

7. Pentru aceea, aceasta zice Adonai Domnul: ‘Morții voștri pre carii i-ați ucis în mijlocul ei, aceștia sânt cărnurile, iară ea easte căldarea; și pre voi vă voi scoate din mijlocul ei.

8. De sabie vă teameți și sabie voi aduce asupra voastră, zice Adonai Domnul;

9. Și voi scoate pre voi din mijlocul ei și voi da pre voi în mâinile străinilor și voi face întru voi judecări.

10. De sabie veți cădea și întru munții lui Israil voi judeca pre voi și veți cunoaște că Eu sânt Domnul.

11. (a) Aceasta nu va fi voao căldare și

11. (a) În unele biblii nu să află versul 11 și 12. Iară în cea veachie să află al 11 și dintr-a 12 până la:

CAP 11 ȘI 12

voi nu veți fi în mijlocul ei cărnuri; întru munții lui Israil voi judeca pre voi.

12. Și veți cunoaște că Eu sânt Domnul. Că întru poruncile Meale nu ați umblat și judecările Meale nu le-ați făcut; ci după judecările neamurilor celor dimpregiurul vostru ați lucrat’»”.

13. Și au fost când proroceam eu, și Faltia, fiiul lui Vaneu, au murit. Și am căzut pre fața mea și am strigat cu glas mare și am zis: „Vai, vai, Adonai Doamne, sfârșit faci Tu rămășițelor lui Israil?”

14. Și s-au făcut cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

15. „Fiiul omului, frații tăi și bărbații robiei tale și toată casa lui Israil s-au sfârșit, căroră au zis lăcuiorii Ierusalimului: «Departă v-ați depărtat de la Domnul, noao s-au dat pământul spre moștenire!»

16. Pentru aceea, acestea zice Adonai Domnul: «Că voi lepăda pre ei întru neamuri și voi răsipi pre ei preste tot pământul și voi fi lor spre sfințenie mică în țerile în care vor intra».

17. Pentru aceea, acestea zice Domnul: «Și voi lua pre ei dintru neamuri și voi aduna pre ei de prin țerile în care i-am răsipit pre ei și voi da lor pământul lui Israil.

18. Și vor intra acolo și vor rădica toate urâciunile lui și toate fărădelegile lui dintr-însul.

19.* Și voi da lor altă inimă și duh nou voi da întru dânșii și voi smulge inima lor cea de piază din trupul lor și voi da lor inimă de carne,

20. Ca întru poruncile Meale să umble și îndreptările Meale să le păzască și să le facă pre eale; și vor fi Mie norod și Eu voi fi lor Dumnezeu, zice Domnul.

21. Iară a căroră inimă după urâciunile sale și după fărădelegile sale umblă, calea acestora în capetele lor o voi pune””, zice Domnul.

22. Și au rădicat heruvimii aripile sale și roatele fiindu-să de ei; și mărirea Dumnezeului lui Israil preste ei, deasupra lor.

23. Și s-au suit mărirea Domnului din mijlocul cetății și au stătut pre muntele care era în preajma cetății.

24. Și m-au luat Duhul și m-au dus în pământul haldeilor la robime, întru vedenie cu Duhul lui Dumnezeu, și m-am suit de la vedenia carea am văzut.

25. Și am grăit cătră robime toate cuvintele Domnului care mi-au arătat mie.

CAP 12

Iezechiil, prin lucrările sale, arată că să va robi Ierusalimul și împăratul lui, iară ceialalți vor peri în Ierusalim de sabie, de ciură și de foame; și cum că vedenia prorocilor nu va fi înzădarnică, nici va întârziia.

Eu sânt Domnul.

*Ieremi.
31, 33
Jos
36, 26

1. i au fost cuvântul Domnului către mine, zicând.

2. „Fiiul omului, în mijlocul nedreptăților lor tu lăcuiești, carii au ochi a vedea, și nu văd, și urechi au a auzi, și nu aud, pentru că este casă amărâtoare.

3. Și tu, fiiul omului, fă ție unealte de robie și te robeaște zioa înaintea lor și te robeaște din locul tău într-alt loc înaintea lor, ca să vază că casă amărâtoare este.

4. Și vei scoate unealtele tale, unealtele ceale de robie zioa, înaintea lor, și tu vei ieși sara înaintea lor, cum iasă cel rob.

5. Găorește-ți păreatele și ieși prin el înaintea lor.

6. Pre umeri te vei lua și ascuns vei ieși; fața ta să o acoperi și să nu vezi pământul; că minune te-am dat pre tine casii lui Israil”.

7. Și am făcut așa după toate câte mi-au poruncit mie. Și am scos unealtele, ca unealtele ceale de robie zioa; și sara mi-am găurit mie păreatele cu mâna și ascuns am ieșit, pre umere m-am luat înaintea lor.

8. Și au fost cuvântul Domnului dimineața către mine, zicând:

9. „Fiiul omului, n-au zis către tine casa lui Israil, casa cea amărâtoare: «Ce faci tu?» Zi către ei:

10. «Aceasta zice Domnul Domnul celui ce stăpânește și celui ce povățuiește în Ierusalim și la toată casa lui Israil, carii sânt în mijlocul lor».

11. Zi că Eu minuni fac în mijlocul lor; în ce chip am făcut, așa va fi lor, într-o înstrăinare și în robie vor merge.

12. Și stăpânitoriul lor în mijlocul lor pre umere să va rădica, ascuns va ieși prin păreate; găuri-va să iasă el printr-însul. Fața sa va acoperi, ca să nu vă vază cu ochiul și el să nu vază pământul.

Jos 17, 20 13. Și voi întinde năvodul Mieu preste el și să va prinde în mreajea Mea. Și-l voi duce pre el în Vavilon, în pământul haldeilor, și pământul nu-l va vedea și acolo va muri.

14. Și pre toți cei dimpregiurului lui, pre ajutorii lui și pre toți sprijinatorii lui, râsipi-i-voiu la tot vântul și sabie voi scoate dinapoia lor.

15. Și vor cunoaște că Eu sânt Domnul, când voi râsipi pre ei într-o neamuri și voi sămăna pre ei prin țeri.

16. Și voi lăsa dintru ei cu număr bărbați de sabie și de foamete și de moarte, ca să spuie toate fărădelegile lor la neamurile la care vor merge; și vor cunoaște că Eu sânt Domnul”.

17. Și s-au făcut cuvântul Domnului către mine, zicând:

18. „Fiiul omului, pânea ta cu dureare o vei mân-

25. (a) Eaște. 27. (b) Vor fi ceale ce procește a-cesta. 2.(a) În cea veachie sânt și acestea: ceia ce pro-

ca și apa ta cu chin și cu necaz o vei bea!

19. Și vei grăi către norodul pământului: «Aceasta zice Adonai Domnul celor ce lăcuiesc în Ierusalim pre pământul lui Israil: ‘Pâinile sale cu lipsă le vor mânca și apa sa cu prăpădire o vor bea, ca să se prăpădească pământul și plinirea lui, că într-o necredință sânt toți cei ce lăcuiesc pre dânsul’.

20. Și cetățile lor, ceale ce să lăcuiesc, să vor pustii și pământul să va prăpădi și veți cunoaște că Eu sânt Domnul»”.

21. Și au fost cuvântul Domnului către mine, zicând:

22. „Fiiul omului, carea este voao pilda aceasta pre pământul lui Israil, zicând: «Îndelungatu-s-au zilele, perit-au toată vedea?»

23. Pentru aceea, zi către ei: «Aceasta zice Adonai Domnul: ‘Întoarce-voiu pilda aceasta și mai mult casa lui Israil nu va zice pilda aceasta’», că vei zice către ei: «Apropiatu-s-au zilele și cuvântul a toată vedeniia».

24. Că nu va fi mai mult toată vedeniia mincinoasă, nici cel ce vrăjește pentru dar în mijlocul fiilor lui Israil.

25. Pentru că Eu, Domnul, voi grăi cuvintele Meale, grăi-voiu și voi face, și mai mult nu voi îndelunga, că în zilele voastre (a) casă amărâtoare; voi grăi cuvântul și voi face, zice Adonai Domnul”.

26. Și au fost cuvântul Domnului către mine, zicând:

27. „Fiiul omului, iată casa lui Israil cea amărâtoare, zicând, zic: «Vedeniia carea o veade acesta după zile multe și după vremi delungate (b)».

28. Pentru aceea, zi către ei: «Aceasta zice Domnul: ‘Mai mult nu să vor îndelunga toate cuvintele Meale, oricâte voi grăi, că cuvântul carele-l voi grăi îl voi și face’, zice Adonai Domnul»”.

CAP 13

Amenință prorocilor celor ce prorocesc din capul său și desmântă pre norod cu făgăduință mincinoase, făgăduind pace, asemănându-i păreatelui lipit cu tină, fără de pleavă, și featelor care cos perine supt cotul mâinii.

1. i au fost cuvântul Domnului către mine, zicând:

2. „Fiiul omului, procește asupra prorocilor lui Israil (a) și vei zice celor ce prorocesc din inima sa (b); și vei proroci și vei grăi către ei: «Auziți cuvântul Domnului!

3.* Acestea zice Adonai Domnul: ‘Vai, celor ce prorocesc din inima sa și nimica nu văd!’ *Ierem. 23, 1 Jos

4. Ca vulpile în pustie prorocii tăi, Israile. 14, 9

5. Nu au stătut într-o tărie și au adunat turme preste casa lui Israil, nu s-au scu- 34, 2

rocesc ale lui Israil; (b) În unele bib. nu să află: și vei zice celor ce prorocesc din inima sa.

lat la războiu cei ce zic: 'În zioa Domnului'.

6. Cei ce văd minciuni și vrăjesc deșearte, cei ce zic: 'Zice Domnul', și Domnul nu i-au trimis pre ei și au început a rădica cuvânt.

7. Au nu vedenie mincinoasă ați văzut? Și vrăji deșearte ați grăit (v)? Și ziceți: 'Zice Domnul', și Eu n-am grăit'».

8. Pentru aceea, zi: «Aceasta zice Adonai Domnul: 'Pentru că sânt cuvintele voastre mincinoase și vrăjile voastre deșearte; pentru aceea, iată, Eu, preste voi, zice Adonai Domnul.

9. Și voi înținde mâna Mea preste prorocii cei ce văd minciună și cei ce grăiesc deșearte. Întru învățatura norodului Mieu nu vor fi, nici în scrisoarea casii lui Israil nu să vor scrie și în pământul lui Israil nu vor intra și vor cunoaște că Eu sânt Adonai Domnul.

10. Pentru că au înșelat pre norodul Mieu, zicând: 'Pace, pace', și pace nu easte; și acesta zideaste părealele și ei îl spoiesc, de va cădea'.

11. Zi cătră cei ce-l spoiesc: 'Cădea-va!' Și va fi ploaie înecând și voi da pietri, zvârlituri de pietri la închieturile lor, și vor cădea, și vânt rădicătoriu, și să va sparge.

12. Și, iată, au căzut părealele și nu vor zice cătră voi: 'Unde easte spoitura voastră, carea ați spoit?'

13. Pentru aceea, aceasta zice Adonai Domnul: 'Și voi sparge vântul care să rădică cu mânie și ploaie înecătoare întru mâniia Mea va fi și pietrile ceale zvârlitoare cu mânie le voi aduce spre pîardere.

14. Și voi săpa dedesupt părealele care l-ați spoit și va cădea. Și-l voi pune pre el pre pământ și să vor descoperi temeliile lui și va cădea; și vă veți sfârși cu muștrări și veți cunoaște că Eu sânt Domnul.

15. Și voi sfârși mâniia Mea preste păreale și preste cei ce-l spoiesc, cădea-va și am zis cătră voi: Nu easte părealele, nici cei ce-l spoiesc pre el.

16. Prorocii lui Israil, carii prorocesc pentru Ierusalim și carii văd lui pace, și pace nu easte, zice Adonai Domnul'».

17. Și tu, fiiul omului, întărește-ți fața ta asupra featelor norodului tău, ceale ce prorocesc din inima sa, și proroceste asupra lor.

18. Și vei grăi: «Aceasta zice Adonai Domnul: 'Vai celor ce-și coase perini supt tot cotul mâinii și fac acoperituri preste tot capul a toată vârsta, ca să răzvlătească suflete! Sufletele norodului Mieu s-au răzvlătit și suflete ocrotea.

19. Și Mă spurca pre Mine cătră norodul Mieu pentru o mână de orz și pentru o bucăța de pâine, ca să omoară sufletele care nu să cădea să moară și ocrotea suflete-

7. (v) În unele bib. nu să află: și ziceați: Zice Domnul,

le care nu să cădea să trăiască; când grăiați cătră norodul care asculta cuvinte deșearte'.

20. Pentru aceea, acestea zice Domnul Domnul: 'Iată, Eu asupra perinilor voastre cu care voi răzvlătiți sufletele, rumpe-le-voiu pre eale de la brațele voastre și voi slobozi sufletele care le-ați răzvlătit, sufletele lor întru răsipire.

21. Și voi rumpe acoperiturile voastre și voi mântui pre norodul Mieu din mâinile voastre; și nu vor fi mai mult în mâinile voastre spre răzvlătire și veți cunoaște că Eu sânt Domnul.

22. Pentru că răzvlăteți inima dreptului spre nedreptate și Eu nu-l răzvlăteam pre el; și întăreați mâinile celui fără de leage, ca nicidecum să nu se abată el de la fărădeleagea sa și de la calea sa cea rea și să fie viu.

23. Pentru aceea, minciunile voastre mai mult nu le veți vedea și vrăji mai mult nu veți vrăji. Și voi mântui pre norodul Mieu din mâna voastră și veți cunoaște că Eu sânt Domnul'».

CAP 14

Zice Domnul că va piarde pre închinătorii de idoli, carii vin la proroci să întreabe printr-înșii pre Domnul, și pre proroci va înșela; să răspunze după nedreptățile lor. Iară Noe, Daniil și Iov numai pre sine să vor mântui, cu dreptatea sa, iară nu pre cei necredincioși; de foamete, de fieri reale, de sabie și de ciură, care va trimite spre norodul cel necredincios Domnul; și să adaoge mângăierea rămășițelor lui Israil.

1. i au venit la mine bărbați din bătrânii norodului lui Israil și au șezut înaintea feții mele.

2. Și au fost cătră mine cuvântul Domnului, zicând:

3. „Fiiul omului, bărbații aceștia au pus cugetele sale întru inimile sale și certarea strâmbătăților sale au pus înaintea feții sale; au răspunzând răspunde-voiu lor?

4. Pentru aceea, grăiaște cătră ei și vei zice cătră ei: «Aceasta zice Adonai Domnul: 'Om, om din casa lui Israil, carele va pune cugetele sale în inima sa și chipul strâmbătății sale va pune înaintea feții sale și va veni la proroc; Eu, Domnul, voi răspunde lui întru ceale cu care să ține cugetul lui.

5. Pentru ca să abată casa lui Israil după inimile sale ceale înstrăinate de la Mine în cugetele lor'».

6. Pentru aceea, zi cătră casa lui Israil: «Aceasta zice Domnul Dumnezeu: 'Întoarceți-vă și vă abateți de la izvodirile voastre și de la toate păgânătățile voastre și întoarceți fețele voastre cătră Mine.

7. Că om, om din casa lui Israil, și din nemernicii carii nemernicesc întru Israil, carele să va înstrăina de la Mine și va pune gânși și Eu n-am grăit.

durile întru inima sa și chinul nedreptății sale va pune înaintea feții sale și va veni la proroc să-l întreabe pre el întru Mine. Eu, Domnul, voiu răspunde lui întru aceea cu care să ține întru el.

8. Și voiu întări fața Mea asupra omului aceluia și voiu pune pre el întru pustiire și întru puiardere și-l voiu rădica pre el din mijlocul norodului Mieu; și veți cunoaște că Eu sânt Domnul.

Sus 13, 3 9. Și prorocul, de va rătăci și va găsi cuvânt, Eu, Domnul, am făcut pre prorocul acela să rătăcească; și voiu întinde mâna Mea preste el și-l voiu puiarde pre el din mijlocul norodului Mieu, Israil.

10. Și vor lua nedreptatea sa după nedreptatea celui ce întreabă și așșderea și prorocului după nedreptate va fi;

11. Ca să nu mai rătăcească casa lui Israil de la Mine și ca să nu să mai spurce cu toate greșealele sale. Și vor fi Mie norod și Eu voiu fi lor Dumnezeu, zice Adonai Domnul»”.

12. Și au fost cuvântul Domnului către mine, zicând:

Sus 4, 16 5, 16 13. „Fiiul omului, pământul de va păcătui Mie, ca să-Mi greșească greșeală, voiu întinde mâna Mea preste el și sfărâmând voiu sfărâma întărirea pâinii lui și voiu trimite foamete preste el și voiu puiarde de pre el pre om și pre dobitoace.

14. Și de vor fi acești trei bărbați în mijlocul lui, Noe și Daniil și Iov, aceștia cu dreptatea sa să vor mântui, zice Adonai Domnul.

15. Iară de voiu aduce și fieri reale pre pământ și-l voiu certa pre el și va peri și nu va fi cine să-l calce de fața fiarălor,

16. Și de vor fi acești trei bărbați în mijlocul lui, viu sânt Eu, zice Adonai Domnul, de să vor mântui fii sau feate, ci numai ei sânguri să vor mântui, iară pământul va peri.

17. Iară și sabie de voiu aduce pre pământul acela și voiu zice: «Sabie să treacă preste pământ!» și voiu puiarde dintr-însul pre om și pre dobitoc,

18. Și de vor fi acești trei bărbați în mijlocul lui, viu sânt Eu, zice Adonai Domnul, că nu vor mântui pre fii și pre feate, ci numai ei singuri să vor mântui.

19. Iară de voiu trimite și moarte pre pământul acela și voiu vărsa mâniia Mea preste el întru sânge, ca să pierz dintru el pre om și pre dobitoc,

20. Și Noe și Daniil și Iov de vor fi în mijlocul lui, viu sânt Eu, zice Adonai Domnul, de să vor mântui fii sau feate, ei întru dreptatea sa vor mântui sufletele sale.

21. Acestea zice Adonai Domnul: Iară de voiu trimite și aceste patru izbândiri reale ale Meale, sabiia și foametea și fierile reale și moarta preste Ierusalim, ca să

pierz dintru el pre om și pre dobitoc,

22. Și, iată, vor rămânea întru el cei mântuiți ai lui; aceștia vor scoate pre fii și pre feate; iată, aceștia vor ieși la voi și veți vedea căile lor și izvodirile lor; și vă veți căi pentru realele care am adus peste Ierusalim, pentru toate realele care le-am adus asupra lui.

23. Și vă vor mângăia pre voi, pentru că veți vedea căile lor și gândurile lor și veți cunoaște că nu în deșert am făcut toate câte am făcut întru el, zice Adonai Domnul”.

CAP 15

Precum vița tăiată nu e bună numai să se dea focului spre ardere, așa vestește Ierusalimului că să va da arderii, cu lăcuitorii săi, pentru fărădelegile lor.

1. i s-au făcut cuvântul Domnului, către mine zicând:

2. „Și tu, fiul omului, ce s-ar face lemnul viții din toate leamnele tufelor celor ce sânt în leamnele pădurii?

3. Au lua-vor dintr-însul lemn, ca să fie de lucru? Au lua-vor dintr-însa cuiu, ca să acheațe într-însul vas?

4. Fără numai ce s-au dat focului de s-au ars; curățirea ei cea de preste an o arde focul și o face cenușe (a); au de treabă va fi la lucru?

5. Încă nici când easte ea întreagă nu va fi de lucru; au, doară, după ce o va topi focul, până în sfârșit, fi-va mai mult de lucru?

6. Pentru aceea, zi: «Acestea zice Adonai Domnul: În ce chip e lemnul viții întră leamnele pădurii, care le-am dat focului să le arză, așa am dat pre cei ce lăcuiesc Ierusalimul.

7. Și voiu pune fața Mea asupra lor; din foc vor ieși și focul va amestui pre ei și vor cunoaște că Eu sânt Domnul, Cel ce am întărit fața Mea asupra lor.

8. Și voiu pustii pământul, pentru că au căzut la greșeală, zice Adonai Domnul”.

CAP 16

Ierusalimul, care mai înainte era nebăgat în samă, Dumnezeu, foarte înălțindu-l, Să arată nemulțămitoriul cu multe fealiuri de închinări de idoli, cu carea, întrecând pre Samariia și pre Sodoma, o va da Domnul spre jefuire și spre ocară tuturor limbilor. Însă va ținea legătura rămășițelor sale.

1. i au fost cuvântul Domnului, către mine, zicând:

2. „Fiiul omului, mărturisește Ierusalimului fărădelegile lui.

3. Și vei grăi: «Acestea zice Adonai Domnul Ierusalimului: ‘Rădăcina ta și nașterea ta easte din pământul lui Hanaan, tatăl tău, amoreu, și mumă-ta, heteancă.

4. Și nașterea ta în carea zi te-ai născut,

4. (a) Amestuieste până în sfârșit.

buricul tău nu s-au tăiat și nu ai legat țitele tale și cu apă nu te-ai scăldat, nici cu sare te-ai sărat și cu scutece nu te-ai înfășeet.

5. Nici s-au îndurat ochiul Mieu (a) spre tine, ca să-ți facă ție una dintru toate acestea și să pățască ceva pentru tine și te-ai aruncat pre fața câmpului cu îndărăptnicirea sufletului tău, în zioa în carea te-ai născut.

6. Și am trecut prin tine și te-am văzut cruntată în sângele tău și am zis ție: 'Din sângele tău vei trăi!'

7. Înmulțită ca răsăritul țarinei te-am dat pre tine; și te-ai înmulțit și te-ai mărit și ai intrat în cetățile cetăților; țitele tale s-au rădicat și părul tău au răsărit, iară tu erai goală și grozavă.

8. Și am trecut prin tine și te-am văzut pre tine și, iată, vreamea ta, vreamea celor ce să abat; și am întins aripile Meale preste tine și am acoperit grozăviia ta și M-am jurat ție și am intrat la legătură (b) cu tine, zice Adonai Domnul, și te-ai făcut Mie.

9. Și te-am scăldat pre tine cu apă și am spălat sângele tău de la tine și te-am uns cu untdelemn.

10. Și te-am îmbrăcat cu împistrite și te-am încălțat cu vână și te-am încins cu vison și te-am îmbrăcat cu haină de păr țăsută.

11. Și te-am împodobit cu podoabă și am pus brățeri la mâinile tale și gherdan la grumazul tău.

12. Și am pus cercel preste nările tale (v) și veriguțe în urechile tale și cunună de mărire pre capul tău.

13. Și te-ai împodobit cu aur și cu argint și hainele tale de vison și de păr țesute și împestrite; făină aleasă de grâu și miiare și untdelemn ai mâncat și te-ai înfrumșețat foarte.

14. Și au ieșit numele tău întru neamuri pentru frumșeața ta, că plinire era întru frumșeața carea am pus pre tine, zice Adonai Domnul.

15. Și nădăjduindu-te întru frumșeațele tale ai curvit întru numele tău și ai pus curviia ta la tot trecătoriul, ca să fii a lui.

16. Și ai luat din hainele tale și ai făcut ție idoli cusuți și ai curvit întru ei; și nu vei intra, nici va fi.

17. Și ai luat vasele laudei (g) tale din aurul Mieu și din argintul Mieu, care l-am dat ție, și ți-ai făcut ție chipuri bărbățești și ai curvit întru eale.

18. Și ai luat îmbrăcăminte ta cea pestriță și le-ai îmbrăcat pre eale și untdelemn al Mieu și tămâia Mea le-ai pus înaintea feții lor.

19. Și pâinile Meale, care le-am dat ție,

5. (a) În cea veachie: ochiul tău. 8. (b) Așezământ, testamânt. 12. (v) Era podoabă muierească, care de la frunte spânzura preste nas până la gură. 17. (g) Frum-

făina de grâu și untdelemn și miiarea cu care te-am hrănit pre tine, le-ai pus înaintea feții lor spre miros de bună mireasmă; și s-au făcut după acestea, zice Adonai Domnul.

20. Și ai luat pre fiii tăi și pre featele tale care ai născut și i-ai junghiiat lor spre mâncare; au mică easte curviia ta?

21. Și ai omorât pre fiii tăi și i-ai dat pre ei când descântai tu pre ei lor.

22. Aceasta easte mai mult decât toată curviia ta și urâciunile tale. Și nu ți-ai adus aminte de zilele prunciei tale, când erai goală și grozavă, cruntată în sângele tău ai trăit.

23. Și s-au făcut după toate răutățile tale. Vai, vai, ție (d), zice Adonai Domnul; și ai zidit ție lăcaș de curvie și ți-ai făcut ție punere de curvie în toată ulița.

24. Și la începutul a toată calea ai zidit curvăriile tale și ai stricat frumșeațele tale și ai desfăcut picioarele tale la tot cel ce trecea și ai înmulțit curviia ta.

25. Și ai curvit cu fiii Eghiptului cei hotărâși cu tine, carii sânt mari la trup; și în multe fealiuri ai curvit ca să Mă mâinii pre Mine.

26. Iară de voiu întinde mâna Mea asupra ta și voiu lua lejuirile tale și te voiu da pre tine în sufletele celor ce te urâsc pre tine, a featelor celor de alt neam, care te-au abătut pre tine de la calea ta.

27. Păgânit-ai și ai curvit mai mult decât featele lui Asur și nici așa nu te-ai săturat.

28. Și ai curvit și nu te-ai umplut și ai înmulțit așezământurile tale cătră pământul lui Hanaan și al haldeilor, și nici cu acestea nu te-ai săturat.

29. Ce voiu pune fata ta, zice Adonai Domnul. Fiindcă ai făcut toate aceste fapte de muiare curvă și ai curvit întreit întru featele tale.

30. Când ai zidit curvăriia ta, la începutul a toată calea, și vatra ta o ai făcut în toată ulița și te-ai făcut ca o curvă carea adună plată.

31. Muiarea preacurvă e aseamenea ție, carea ia de la bărbatul său plată.

32. Și tuturor celor ce curvea cu ea le da plată; și tu ai dat plată tuturor ibovnicilor tăi și-i încărcai pre ei, ca să vie la tine primpregiur întru curviia ta.

33. Și s-au făcut întru tine îndărăptnicire mai multă decât la muiere întru curviia ta și după tine n-au curvit (e), pentru că tu dai plată; și ție plată nu s-au dat și s-au făcut întru tine îndărăptnicii.

34. Pentru aceaea, curvă, auzi cuvântul Domnului'.

35. Aceastea zice Adonai Domnul: 'Pentru că seații, podoabei. 23. (d) În unele nu să află: vai, vai, ție. 33. (e) Așea.

Ț-ai vărsat arama ta și să va descoperi rușinea ta întru curviia ta cătră ibovnicii tăi și spre toate gândurile fărădelegilor tale și în sângele fiilor tăi, pre carii i-ai dat lor,

36. Pentru aceea, iată, Eu voiu aduna asupra ta pre toți ibovnicii tăi, cu carii te-ai amestecat, și pre toți pre carii ai iubit, împreună cu toți pre carii i-ai urât, și voiu aduna pre ei asupra ta de primpregiur și voiu descoperi răutățile tale cătră ei* și vor vedea toată grozăviia ta.

*Jos
23, 10

37. Și voiu izbândi asupra ta izbânda pre-curviei și a celor ce varsă sânge și te voiu pune pre tine întru sânge de mânie și de râvnă.

38. Și te voiu da în mâinile lor și vor surpa curvăriia ta și vor strica vatra ta și te vor dezbrăca pre tine de îmbrăcăminte și vor lua vasele mării tale și te vor lăsa goală și grozavă.

39. Și vor aduce asupra ta mulțime și te vor ucide cu pietri și te vor tăia cu sabiile sale.

*4 Împă.
25, 9

40.* Și vor arde casele tale cu foc și vor face întru tine izbândă înaintea a multor muieri și te voiu abate pre tine de la curvie și plată nu vei mai da.

41. Și voiu slobozi mâniia Mea asupra ta și să va lua râvna Mea de la tine și Mă voiu odihni și nu voiu mai avea grije.

42. Că nu ți-ai adus aminte de zioa prunciei tale și M-ai întristat pre Mine cu toate acestea. Și, iată, Eu voiu da căile tale în capul tău, zice Adonai Domnul, și așa ai făcut necredința ta preste toate fărădelegile tale’.

43. Acestea sânt toate care au zis asupra ta cu pildă, zicând: ‘Cum e muma, așa e și fata!

44. Fata mumei tale ești și tu, carea au lăpădat pre bărbatul său și pre fiii săi și soră ești surorilor tale, care au lăpădat pre bărbații săi și pre fiii săi. Muma voastră e heteancă și tatăl vostru amoreu.

45. Sora voastră cea mai bătrână Samariia e, și featele ei, care lăcuiesc de-a stânga ta, și soru-ta cea mai tină decât tine, carea lăcuiaște de-a dreapta ta, Sodoma, și featele ei.

46. Și nici așa în căile lor nu ai umblat, nici după fărădelegile lor ai făcut, cu puțin, și le-ai covârșit pre eale întru toate căile tale.

47. Viu sânt Eu, zice Adonai Domnul, de au făcut Sodoma, soru-ta, acestea și featele ei, precum ai făcut tu și featele tale.

*Face.
19, 24

48.* Însă fărădelegea Sodomei, surorii tale, au fost mândriia întru săturare de pâine și întru prisosință (j); cu desfătări să răsfăța ea și featele ei; aceasta avea ea și featele ei, și mâna săracului și a celui lipsit

48. (j) De vin. 49. (dz) Într-unele 5 o am văzut 8. 50. (z) Ierusalime, tu atâtea fărădelegi ai făcut, cât

nu o sprijinea.

49. Și să marea și au făcut fărădelegi înaintea Mea și le-am luat pre eale, precum ai (dz) văzut.

50. Și Samariia jumătate din păcatele tale nu au păcătuit; și ai înmulțit fărădelegile tale mai mult decât eale și ai îndreptat pre surorile tale întru toate fărădelegile tale care ai făcut (z).

51. Și tu poartă chinul tău pentru că ai stricat pre surorile tale întru păcatele tale și întru fărădelegile tale care le-ai făcut mai mult decât eale și le-ai îndreptat pre eale mai mult decât pre tine, și tu rușinează-te și priimește ocară ta, pentru că ai îndreptat pre surorile tale.

52. Și voiu întoarce întoarcerile lor, întoarcerea Sodomii și a featelor ei, și voiu întoarce întoarcerea Samariei și a featelor ei și voiu întoarce întoarcerea ta în mijlocul lor.

53. Ca să porți chinul tău și să aibi ocară din toate care ai făcut, ca să Mă mânii pre Mine.

54. Și soru-ta, Sodoma, și featele ei să vor așeza precum au fost de la început; și Samariia și featele ei să vor așeza precum au fost de la început; și tu și featele tale vă veți așeza precum ați fost de la început.

55. Și de nu ar fi fost Sodoma, soru-ta, ca să auzi în gura ta în zilele trufiei tale,

56. Mai înainte de ce s-au descoperit răutățile tale, precum acum ești ocară featelor Siriei și tuturor celor de primprejurul ei, featelor celor de alt neam, care te-au încunjurat împrejur,

57. Păgânătățile tale și fărădelegile tale tu le poartă (i)’, zice Adonai Domnul.

58. Aceasta zice Adonai Domnul: ‘Și voiu face cu tine precum ai făcut, precum ai urgisit acestea ca să calci legătura Mea.

59. Și-Mi voiu aduce aminte de legătura Mea, carea am făcut cu tine în zilele tinerețelor tale, și voiu rădica ție legătură veacinică.

60. Și-ți vei aduce aminte de calea ta și te vei urgisi când vei priimi pre surorile tale ceale mai bătrâne decât tine, împreună cu ceale mai tinere decât tine; și le voiu da pre eale ție spre ispitire, și nu din legătura ta.

61. Și voiu rădica Eu legătura Mea cu tine și vei cunoaște că Eu sânt Domnul.

62. Ca să-ți aduci aminte și să te rușinezi și să nu-ți fie ție mai mult a deschide gura de fața ocării tale, când Mă voiu milostivi Eu spre tine după toate câte ai făcut’, zice Adonai Domnul»”.

CAP 17

Prin pilda de doi vulturi și de chedru, să vădeaște

pre lângă tine Samariia și Gomora să par a fi dreapte. 57. (i) Tu le-ai adus.

că împăratul Vavilonului, robind pre împăratul Ioachim, va rândui în locul lui pre Sedechiia, carea, nevrând a ținea pacea cu Navohodonosor, au fugit în Egipt. Pentru aceea, îl va da Domnul în mâinile lui Navohodonosor și va muri în Vavilon. Iară Domnul, smerind pre cel înalt, va înălța pre cel smerit.

1. i au fost cuvântul Domnului cătră mine, zicând.

2. „Fiiul omului, povestește povestirea și grăiaște pildă cătră casa lui Israil.

3. Și vei zice: «Aceasta zice Adonai Domnul: ‘Vulturul cel mare cu aripi mari, cel cu întindere lungă și plin de unghi, care are povățuire ca să între în Livan, și au luat ceale alese ale chedrului.

4. Vârvurile odraslelor le-au smuls și le-au adus în pământul lui Hanaan, în cetate zidită le-au pus pre eale.

5. Și au luat din sămânța pământului și o au dat pre ea în câmp răsad preste ape multe; și rădăcinile ei supt ea vor fi (a), ca să se vază o au pus pre ea.

6. Și au răsărit și s-au făcut viță slabă și mică la mărime, ca să se vază ramurile ei preste ea și rădăcinile ei supt ea era, și s-au făcut vie mare și au făcut lujări și au întins ramurile sale.

7. Și s-au făcut alt vultur mare cu aripi mari și cu multe unghi. Și, iată, vița aceas-ta era împletită cătră el și rădăcinile ei cătră el și ramurile sale le-au întins cătră el, ca să-l adepă pre el cu roaoa răsădi-turii sale.

8. În câmp bun, preste ape multe s-au în-grășeat ea, ca să facă odraslă și să aducă rod, ca să fie viță mare’.

9. Pentru aceea, acestea zice Adonai Domnul: ‘Au îndrepta-să-va? Au nu rădăcinile odraslei ei și rodul va putrezi și să vor usca toate ceale întâiu răsărite ale ei? Și nu cu braț mare, nici cu norod mult, ca să o smulgă pre ea din rădăcinile ei.

10. Și, iată, să îngrășe, au îndrepta-să-va? Au nu îndată, cât o va atinge vântul cel arzătoriu, cu uscăciune să va usca? Cu bulgărul răsăriturii sale va săca?’»

11. Și au fost cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

12. „Fiiul omului, zi cătră casa lui Israil cea amărătoare: «Nu știți ce sânt acestea care am zis? Când va veni împăratul Vavilonului asupra Ierusalimului și-l va lua pre el și pre împăratul lui și pre boiarii lui și-i va duce pre ei la sine în Vavilon.

13. Și va lua din sămânța împărăției și va pune cu el legătură și va băga pre el la ocară și pre povățuitorii pământului va lua.

14. Ca să se facă împărăție slabă și să

5. (a) În unele nu să află: și rădăcinile ei supt ea vor fi. 22. (b) În unele nu să află: și voi da din

nu să înălță, ci să păzască legătura lui și să o întărească.

15. Și s-au depărtat de la el și au trimis soli la Egipt să-i dea lui cai și norod mult, au mântui-să-va cel ce face împotrivă și calcă legătura? Au scăpa-va?

16. Viu sânt Eu, zice Adonai Domnul, că în locul celui ce l-au făcut pre el împărat, carele au necinstit jurământul Mieu și au călcat legătura Mea cea cu el, în mijlocul Vavilonu-lui va muri;

17. Și nu cu puteare mare, nici cu gloată multă va face Faraon asupra lui războii, punere de șanț și cu zidire punerilor de săgeți, ca să omoară suflete multe.

18. Și au necinstit jurământul ca să calce legătura, și, iată, au dat mâna sa și, toate acestea făcând, nu va scăpa».

19. Pentru aceea, zi: «Aceasta zice Adonai Domnul: ‘Viu sânt Eu, că jurământul Mieu, care l-au necinstit, și legătura Mea, carea o au călcat, le voi da în capul lui.

20.* Și voi întinde preste el năvodul Mieu și să va prinde în mreajea Mea. Și-l voi aduce pre el în Vavilon și Mă voi judeca acolo cu el, pentru strâmbătatea lui, carea au făcut asupra Mea. *Sus 12, 13 Jos 32, 3

21. Și toți fugiții lui întru toată rânduiala de sabie vor cădea, și pre cei rămași ai lui la tot vântul îi voi răsipi și veți cunoaște că Eu, Domnul, am grăit’.

22. Pentru aceea, acestea zice Adonai Domnul: ‘Și voi lua Eu din ceale alese ale chedrului din vârv și voi da din capul odraslelor lui (b), din inima lor voi lua și voi răsădi în munte înalt.

23. Și-l voi spânzura pre el în munte înalt a lui Israil și-l voi răsădi. Și va scoate odrasle și va face rod și va fi chedru mare și să va odihni supt el toată fiiara; și toată paserea supt umbra lui să va odihni și ramurile lui să vor așeza.

24. Și vor cunoaște toate leamnele câmpului că eu sânt Domnul, Cel ce smeresc lemnul cel înalt și înalț lemnul cel smerit și usc lemnul cel vearde și înverzesc lemnul cel uscat. Eu, Domnul, am grăit și voi face’».

CAP 18

Lăpdând pilda jidovilor, zice că fiiul nu va purta nedreptatea tătâne-său, nici tatăl a fiiului său, ci fieștecarele va purta a sa; și de să va întoarce cel necredincios, să va mântui, iară cel drept, de-ș va părăsi dreptatea sa, să va osândi. Pentru aceea, îndeamnă Domnul la pocăință, spre înnoirea inimii.

1. i au fost cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

2. „Fiiul omului, ce easte voao pilda aceasta, întru fiii lui Israil, carii zic: * «Părinții au mâncat aguridă, și din- capul odraslelor lui. *Ieremi. 31, 29

ții fiilor au strepezit?»

3. Viu sânt Eu, zice Adonai Domnul, de se va grăi mai mult pilda aceasta în Israil.

4. Că toate sufletele ale Meale sânt; precum sufletul tatălui, așa și sufletul fiiului al Mieu easte, și sufletul carele păcătuiaște acela va muri.

5. Iară omul cel drept, carele face judecată și dreptate,

6. În munți nu va mânca și ochii săi nu-i va rădica cătră idolii casii lui Israil și pre muiarea deaproapelui său nu o va pângări și de muiarea ce-i cură sânge nu să va apropiia.

7. Și pre om nu-l va asupri, zălogul deatoriu-
Isaiia lui va da înapoi și jaf nu va jefui. Pâinea sa
58, 7 o va da celui flămând și pre cel gol îl va
Mateiu îmbrăca cu haină.
25, 35

8. Și argintul său nu va da în camătă și adaos nu va lua și de la strâmbătate își va întoarce mâna sa. Judecată dreaptă va face întră bărbat și întră deaproapele lui.

9. Și întru poruncile Meale va umbla și îndreptările Meale va păzi, ca să le facă pre eale. Acesta easte drept, cu viață va viețui, zice Adonai Domnul.

10. Și de va naște fiiu pierzătoriu, vârsătoriu de sânge și făcătoriu de păcate,

11. Carele în calea tătâne-său celui drept nu va umbla, ci și în munți au mâncat și muiarea deaproapelui său au spurcat,

12. Și pre sărac și pre mișel au asuprit și jeaf au jefuit și zălogul nu l-au dat înapoi și la idoli au pus ochii săi, fărădelege au făcut.

13. Cu camătă au dat și adaos au luat. Acesta cu viață nu va viețui (a). Toate fărădelegile aceastea au făcut; cu moarte va muri, sângele lui asupra lui va fi.

14. Iară de va naște fiiu și va vedea toate păcatele tătâne-său, care le-au făcut, și să va teame și nu va face după eale,

15. În munți nu au mâncat, ochii săi nu și-au pus la poftete casii lui Israil și muiarea deaproapelui n-au spurcat;

16. Și pre om n-au asuprit și zălog n-au zălogit și jeaf n-au jefuit, pâinea sa celui flămând au dat și pre cel gol l-au îmbrăcat cu haină;

17. Și de la nedreptate au întors mâna sa camătă și adaos n-au luat, dreptate au făcut și întru poruncile Meale au umblat (b), nu va muri întru nedreptățile tătâne-său. Cu viață va fi viu.

18. Iară tatăl lui, de va năcăji cu năcaz și va jefui jeaf, împotrivă au făcut în mijlocul norodului Mieu și va muri întru nedreptatea sa.

19. Și veți zice: «Pentru ce n-au purtat fiiul nedreptatea tatălui său?» Pentru că fiiul dreptate și milă au făcut, toate

13. (a) Pentru că. 17. (b) Acesta. 32. (v) În unele biblii nu să află: ci vă întoarceți și veți fi vii.

legiurile Meale au păzit și le-au făcut; cu viață va trăi.

20.* Iară sufletul cel ce păcătuiaște, acela va muri, iară fiiul nu va purta nedreptatea tătâne-său și tatăl nu va purta nedreptatea fiiului său; dreptatea dreptului preste el va fi și fărădelegea celui fără de lege preste el va fi.

21. Și cel fără de lege, de să va întoarce de la toate fărădelegile sale care au făcut și va păzi toate poruncile Meale și va face dreptate și milă, cu viață va trăi și nu va muri.

22. Toate nedreptățile lui câte au făcut nu să vor pomeni, ci întru dreptatea sa carea au făcut va fi viu.

23.* Au cu vreaire voiesc moartea celui fără de lege, zice Adonai Domnul, și nu mai vârtos să se abată el de la calea lui cea rea și să fie viu?

24. Și de să va abate dreptul de la dreptatea sa și va face nedreptate, după toate fărădelegile care au făcut cel fără de lege, toate dreptățile lui care le-au fost făcut nu să vor pomeni întru greșeala sa, carea au greșit, și întru păcatele sale, care au păcătuit, întru acealea va muri.

25. Și ați zis: «Nu easte dreaptă calea Domnului». Ascultați, dară, toată casa lui Israil:* Au nu easte dreaptă calea Mea? Au, doară, calea voastră easte dreaptă?

26. Că oricând să va abate dreptul de la dreptatea sa și va face fărădelege și va muri întru fărădelegea carea au făcut, întru aceaea va muri.

27. Și oricând să va întoarce cel fără de lege de la fărădelegea sa, care au făcut, și va face judecată și dreptate, aceasta sufletul său au păzit.

28. Și au văzut și s-au întors de la toate păgânătățile sale care au făcut; cu viață va fi viu și nu va muri.

29. Și zic casa lui Israil: «Nu easte dreaptă calea Domnului». Au căile Meale nu sânt dreapte, casa lui Israil? Au, doară, căile voastre sânt dreapte?

30. Pre fieștecarele după calea lui voi judeca pre voi, casa lui Israil, zice Adonai Domnul.* Întoarceți-vă și vă abateți de la toate păgânătățile voastre și nu vor fi voao spre certare de nedreptate.

31. Lăpădați de la voi toate păgânătățile voastre care ați făcut asupra Mea și vă faceți voao inimă noao și duh nou și faceți toate poruncile Meale și pentru ce muriți, casa lui Israil?

32.* Că nu voiesc moartea celui ce moare, zice Adonai Domnul, ci vă (v) întoarceți și veți fi vii.

CAP 19

Pilda leoaicii și a puilor de leu însămnează robii împăraților Ioahaz și Ioachim. Iară fericirea cea trecută a Ierusalimului și supărarea cea de acum o scrie prin pilda viei.

*4 Împă.

14, 3

2 Leage

24, 16

2 Paral.

25, 4

*Jos

33, 11

2 Petr.

3, 9

* Jos

33, 20

*Mate.

3, 2

Luca

3, 3

*Jos

33, 12

2 Petr.

3, 9

1. i tu ia plângere pentru boiariul lui Israil.

2. Și vei zice: «Ce e mumă-ta, puiu de leu, în mijlocul leilor s-au născut? În mijlocul leilor au înmulțit puii săi.

3. Și au sărit unul din puii ei. Leu s-au făcut și s-au învățat a răpi răpitori, oameni au mâncat.

4. Și au auzit asupra lui neamuri; cu stricarea lor s-au prins el și l-au adus pre el cu căpăstru în pământul Eghiptului.

5. Și au văzut că s-au luat de la ea și au perit statul ei. Și au luat altul din puii săi și l-au pus pre el leu.

6. Și petrecea întră lei, leu s-au făcut, și s-au învățat a răpi răpitori, oameni au mâncat.

7. Și păștea întră îndrăznirea sa și cetățile lor au pustiit și au potopit pământul și plinirea lui de glasul răcnirii sale.

8. Și au dat asupra lui neamurile din țerile de primpregiur. Și au întins preste el mreajea sa, cu stricarea lor s-au prins el.

9. Și l-au pus pre el în căpăstru și în calițcă au venit la împăratul Vavilonului și l-au băgat pre el în temniță, ca să nu să auză glasul lui în munții lui Israil.

10. Mumă-ta ca o viță, ca o floare de rodie, în apă răsădită; roada ei și odrasla ei s-au făcut din apă multă.

11. Și s-au făcut ei toiag de puteare preste neamul povățuitorilor și s-au înălțat cu mărimea sa în mijlocul rădăcinilor și au văzut mărimea sa întră mulțimea stâlpărilor sale.

12. Și s-au frânt cu mânie, la pământ s-au lăpădat* și vântul cel pālitoriu au uscat ceale alese ale ei. Izbândit-au și s-au uscat toiagul puterii ei, focul o au amestuit pre ea.

*Osia
13, 15

13. Și acum o au sădit pre ea în pustie, în pământ fără de apă.

14. Și au ieșit foc din toiagul celor aleși a ei și o au mâncat pre ea și nu era întră ea toiagul puterii. Neamul spre pildă de plâns easte și va fi spre plâns»”.

CAP 20

Zice Domnul că nu va răspunde fiilor lui Israil, că și în Eghipt și în pustie și în Pământul Făgăduinții au făcut fărădelegi împotriva poruncilor Lui și s-au închinat idolilor; căroră de multe ori le-au amenințat reale, ci le-au iertat, ca să nu să necinstească numele Lui înaintea neamurilor. Iară acum, după toate acestea, zice că-i va chema la pământul său în care să-I slujească și poruncească împotriva dumbrăvii de la amiază.

1. i au fost în anul al șeptelea, în luna a cincea, în zece zile ale lunii; venit-au bărbați din bătrânii casii lui Israil ca să întreabe pre Domnul și au șezut înaintea feții mele.

13. (a) În unele biblii nu să află: și M-au amărât pre Mine casa lui Israil în pustie, întră poruncile Meale n-au

2. Și au fost cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

3. „Fiiul omului, grăiaște cătră bătrânii casii lui Israil și vei zice cătră dânșii: «Acestea zice Adonai Domnul: ‘Au ca să Mă întrebați pre Mine voi ați venit? Viu sânt Eu, de voi răspunde voao’, zice Adonai Domnul.

4. Au izbândi-voiu pre ei cu izbândire, fiiul omului? Fărădelegile părinților lor mărturiseaste-le lor și vei grăi cătră ei.

5. Acestea zice Domnul: ‘Din zioa în carea am ales casa lui Israil și M-am făcut cunoscut săminției casii lui Iacov și M-am cunoscut lor în pământul Eghiptului și i-am prins pre ei cu mâna Mea, zicând: ‘Eu sânt Domnul Dumnezeul vostru’;

6. În zioa aceea i-am prins pre ei cu mâna Mea, ca să-i scoț din pământul Eghiptului la pământul care l-am gătit lor, la pământul care cură lapte și miiare, fagur easte mai mult decât tot pământul.

7. Și am zis cătră ei: ‘Fieștecarele să lapede urăciunile ochilor săi și cu izvodirile Eghiptului să nu vă pângăriți! Eu sânt Domnul Dumnezeul vostru!’

8. Și s-au depărtat de la Mine și n-au vrut să Mă asculte; urăciunile ochilor săi nu le-au lăpădat și izvodirile Eghiptului nu le-au părăsit. Și am zis ca să vărs mâniia Mea preste ei și să sfârșesc urgiia Mea întră ei, în mijlocul Eghiptului.

9. Și am făcut ca numele Mieu mai mult să nu să pângărească înaintea neamurilor întră care sânt ei, întră care M-am arătat cătră ei înaintea lor, ca să-i scoț pre ei din pământul Eghiptului.

10. Și i-am scos pre ei din pământul Eghiptului și i-am adus pre ei în pustie.

11.* Și le-am dat lor poruncile Meale și îndreptările Meale le-am arătat lor, care să le facă omul și să fie viu întră eale.

*Leviț.
18, 5
Roman.

12.* Și sâmbetele Meale le-am dat lor ca să fie semn întră Mine și întră ei și să cunoască ei că Eu sânt Domnul, Cel ce-i sfințesc pre ei.

10, 5
*Oleșire
20, 8
31, 13

13. Și am zis cătră casa lui Israil în pustie: ‘Umblați întră poruncile Meale și păziți îndreptările Meale, ca să le faceți pre eale, care, făcându-le, omul va fi viu întră eale’. Și M-au amărât pre Mine casa lui Israil în pustie; întră poruncile Meale n-au umblat și îndreptările Meale le-au lăpădat (a), care, făcându-le, omul va trăi întră eale. Și sâmbetele Meale le-au spurcat foarte și am zis ca să vărs mâniia Mea preste ei în pustie, ca să-i pierz pre ei.

2 Leage
5, 12

14. Și am făcut ca numele Mieu mai mult să nu să spurce înaintea neamurilor din care i-am scos pre ei înaintea ochilor lor.

15. Și Eu am rădicat mâna Mea asupra lor în pustie, ca mai mult să nu-i bag pre ei în

umblat și îndreptările Meale le-au lăpădat.

pământul care l-am dat lor, în pământul care cură lapte și miiare, fagur easte mai mult decât tot pământul.

16. Pentru că îndreptările Meale le-au lăpădat și întru poruncile Meale n-au umblat și sâmbetele Meale le-au spurcat și după gândurile inimilor lor au mers.

17. Și nu s-au îndurat ochiul Mieu de ei, ca să-i pierz pre ei, și nu am făcut ca să-i sfârșesc pre ei în pustie.

18. Și am zis cătră fiii lor în pustie: 'Întru legiurile părinților voștri nu umblați și îndreptările lor nu le păziți și cu gândurile lor (b) nu vă amestecați și nu vă pângăriți.

19. Eu sânt Domnul Dumnezeu vostru! Întru poruncile Meale umblați și îndreptările Meale păziți-le și le faceți pre eale.

20. Și sâmbetele Meale sfințiți-le și să fie sămn întră Mine și întră voi, ca să cunoașteți că Eu sânt Domnul Dumnezeu vostru'.

21. Și M-au amărât și feciorii lor; întru poruncile Meale nu au umblat și îndreptările Meale nu le-au păzit, ca să le facă pre eale, care, făcându-le, omul va viia întră eale; și sâmbetele Meale le-au spurcat foarte. Și am zis ca să vărs mâniia Mea preste ei, ca să sfârșesc urgiia Mea asupra lor în pustie.

22. Și am făcut ca numele Mieu mai mult să nu să spurce înaintea neamurilor din care i-am scos pre ei înaintea ochilor lor.

23. Și eu am rădicat mâna Mea asupra lor în pustie, ca să-i răsipesc pre ei întră neamuri și să-i împrăstiez pre ei prin țeri.

24. Pentru că îndreptările Meale nu le-au făcut și poruncile Meale le-au lăpădat și sâmbetele Meale le-au spurcat și după gândurile părinților săi au fost ochii lor.

25. Și le-am dat lor porunci nu bune și îndreptări întră care nu vor fi vii.

26. Și voi pângări pre ei întră obiceiurile lor, când vor aduce pre tot cel ce deschide zgăul, pentru ca să-i stâng pre ei. Și vor ști că Eu sânt Domnul (v)».

27. Pentru aceea, grăiaște cătră casa lui Israil, fiul omului, și vei zice cătră ei: «Aceasta zice Adonai Domnul: 'Până la aceasta M-au mâniat pre Mine părinții voștri cu păcatele sale, care au păcătuit asupra Mea.

28. Și i-am băgat pre ei în pământul pentru care am rădicat mâna Mea, ca să-l dau pre el lor. Și au văzut tot dealul înalt și tot lemnul umbros și au jertvit acolo dumnezeilor săi și au pus acolo miros de bună mireasma lor și au turnat acolo turnările sale.

29. Și am zis cătră ei: 'Ce easte Avama (g) de întrați voi acolo?' Și au chemat numele lui Avama până în zioa de astăzi».

30. Pentru aceea, zi cătră casa lui Israil: «Aceasta zice Adonai Domnul Dumnezeu: 'De vreame

ce întră fărădelegile părinților voștri vă pângăriți și după urâciunile voastre voi curviți,

31. Și cu pârga darurilor voastre, cu treacerea fiilor voștri prin foc voi vă pângăriți cu toate gândurile voastre până în zioa de astăzi, și Eu voi răspunde voao, casa lui Israil? Viu sânt Eu, zice Adonai Domnul, de voi răspunde voao.

32. Și de să va sui preste duhul vostru acesta și nu va fi în ce chip ziceți voi: 'Fi-vom ca limbile și ca neamurile pământului, ca să slujim leamnelor și pietrilor!'

33. Și pentru aceea, viu sânt Eu, zice Adonai Domnul, că cu mână tare și cu braț înalt și cu mânie vărsată voi împărăți preste voi.

34. Și voi scoate pre voi din noroade și voi aduna pre voi din țerile întră care v-am răsipit cu mână tare și cu braț înalt și cu mânie vărsată.

35. Și voi aduce pre voi în pustia noroadelor și Mă voi judeca cu voi acolo, față cătră față.

36. În ce chip M-am judecat cu părinții voștri în pustie, când i-am scos pre ei din pământul Eghiptului, așa voi judeca pre voi, zice Domnul Dumnezeu.

37. Și voi pune pre voi supt toiagul Mieu și voi băga pre voi în număr.

38. Și voi aleage dintru voi pre cei necredincioși și pre cei călcători de leage, pentru că din nemernicirea lor voi scoate pre ei și în pământul lui Israil nu vom întra. Și veți cunoaște că Eu sânt Domnul Dumnezeu.

39. Și voi, casa lui Israil, acestea zice Adonai Domnul: Fieștecarele să-și ia izvodirile sale (d) și după acestea, de Mă veți asculta pre Mine și numele Mieu cel sfânt nu-l veți spurca mai mult cu darurile voastre și cu izvodirile voastre,

40. Că în muntele cel sfânt al Mieu, în muntele cel înalt a lui Israil, zice Domnul Domnul, acolo vor sluji Mie toată casa lui Israil desăvârșit și acolo voi priimi și acolo voi privi pârga voastră și pârga aducerilor voastre întră toate sfințirile voastre.

41. Întru miros de bună mireasmă voi priimi pre voi, când voi scoate pre voi din noroade și voi aduna pre voi din țerile în care v-ați răsipit și Mă voi sfinți întră voi înaintea ochilor noroadelor.

42. Și veți cunoaște că Eu sânt Domnul, când voi băga pre voi în pământul lui Israil, în pământul pentru care am rădicat mâna Mea, ca să-l dau părinților voștri.

43. Și vă veți aduce aminte acolo de căile voastre, întră care v-ați pângărit, și veți bate fețele voastre întră toate răutățile voastre.

44. Și veți cunoaște că Eu sânt Domnul, când voi face voao așa ca numele Mieu să

18. (b) În cea veachie easte: întră izvodirile Eghiptului.
26. (v) În unele biblii nu să află: și vor ști că Eu

sânt Domnul. 29. (g) Înalt. 39. (d) Să străce idolii săi.

nu să spurce după căile voastre ceale reale și după izvodirile voastre ceale stricate, casa lui Israil, (e) zice Adonai Domnul'»”.

45. Și au fost cuvântul Domnului către mine, zicând:

46. „Fiiul omului, întărește-ți fața ta preste Teman (j) și caută spre Darom (dz) și prorocește asupra dumbrăvii ceii povățuitoare a Naghevului (z).

47. Și vei grăi dumbrăvii Naghevului: «Auzi cuvântul Domnului. Acestea zice Domnul Domnul: 'Iată, Eu voiu aprinde întru tine foc și va mânca întru tine tot lemnul vearde și tot lemnul uscat; nu să va stânge flacăra cea aprinsă și va arde întru ea toată fața, de la miazăzi până la miazănoapte.

48. Și va cunoaște tot trupul că Eu, Domnul, l-am aprins pre el și nu să va stinge'»”.

49. Și am zis: „Nicidecum, Doamne Doamne! Ei zic către mine: «Au nu easte pildă carea să zice aceasta?»”

CAP 21

Înainte-vesteaște că groaznică și mult fealiu de tăiere va veni asupra Ierusalimului și asupra fiilor lui Amon de la împăratul Vavilonului, carele apoi să va judeca în țara sa.

1. i s-au făcut cuvântul Domnului către mine, zicând:

2. „Pentru aceea, fiiul omului, prorocește și întărește fața ta asupra Ierusalimului și priveaște la sfintele lor și prorocește asupra pământului lui Israil.

3. Acestea zice Domnul Dumnezeu: «Iată, Eu asupra ta; și voiu scoate sabiia Mea din teaca sa și voiu piiarde dintru tine pre cel fără de lege și pre cel nedrept.

4. Pentru că voiu piiarde din tine pre cel nedrept și pre cel fără de lege; așa va ieși sabiia Mea din teaca sa preste tot trupul, de la miazăzi până la miazănoapte.

5. Și va cunoaște tot trupul că Eu, Domnul, am scos sabiia Mea din teaca sa și mai mult nu să va întoarce».

6. Și tu, fiiul omului, suspină întru zdrobirea sealelor tale și întru dureri geame înaintea ochilor lor.

7. Și va fi de vor zice către tine: «Pentru ce suspini?» Și vei zice: «Pentru veasta că vine și să va umplea de frică toată inima și toate mâinilor vor slăbi și va înțepeni tot trupul; și tot duhul și toate coapsele să vor pângări de umezala. Iată, vine și va fi, zice Domnul Dumnezeu»”.

8. Și au fost cuvântul Domnului către mine, zicând:

9. „Fiiul omului, prorocește și vei grăi: «Acestea zice Adonai Domnul». Zi: «Sabiie, sabie, ascute-te și te mânîe,

10. Ca să junghi jungheri; ascute-te, să sclipești, gata spre deznodare, junghe, ocărește,

44. (e) În unele bib. nu să află: casa lui Israil. 46.

CAP 21

leapădă tot lemnul.

11. Și o au dat pre ea gata a să ținea în mâinile lui. Ascuțitu-s-au sabiia, easte gata a să da în mâinile celui ce taie».

12. Strigă și te vaietă, fiiul omului, pentru că s-au făcut aceasta întru norodul Mieu, aceasta întru toți povățuitorii lui Israil; vor nemernici, spre sabie s-au făcut norodul Mieu. Pentru aceea, plesnește cu mâna ta,

13. Că s-au îndreptat și încă de să va lăpăda și neamul? Nu va fi, zice Domnul Domnul.

14. Și tu, fiiul omului, prorocește și plesnește mână preste mână și îndoiaște sabiia; a treia sabie de rane easte, sabiia ranelor cea mare, și vei spăimânta pre ei,

15. Pentru ca să se înfrângă inima; și să vor înmulți cei ce slăbesc în toată poarta lor; dau-să spre junghiierea sabiei, bine s-au făcut spre sclipire, bine s-au făcut spre junghiiare.

16. Și treci, ascute-te de-a dreapta și de-a stânga, oriunde să va rădica fața ta.

17. Și Eu încă voiu ținea mâna Mea către mâna Mea și voiu slobozi mâniia Mea, Eu, Domnul, am grăit”.

18. Și s-au făcut cuvântul Domnului către mine, zicând:

19. „Și tu, fiiul omului, pune ție doao căi pre care să între sabiia împăratului Vavilonului; dintru o țară să iasă amândoao și mână la începutul călii cetății, la începutul călii vei rândui.

20. Și tu gătește și rânduieste cale, ca să între sabie în Ravatul fiilor lui Amon și în Iudea și în Ierusalim, în mijlocul lui.

21. Că va sta împăratul Vavilonului în calea cea veachie la începutul celor doao căi, ca să vrăjască vrajă, ca să undeaze toiag și să întreabe ceale cioplite și să socotească.

22. De-a dreapta lui s-au făcut vraja asupra Ierusalimului, ca să puie arieți și să deșchiză gura întru strigare, să înalță glas cu olălău, a pune arieți la porțile ei și a pune pământ și a zidi stări de săgeți.

23. Și el lor, ca cum ar vrăji vraje înaintea lor, și el, pomenind, nedreptățile lui le va pomeni.

24. Pentru aceea, aceste zice Domnul Dumnezeu: «Pentru că ați pomenit nedreptățile voastre, descoperindu-vă păgânătățile voastre, ca să se vază păcatele voastre, întru toate păgânătățile voastre și întru izvodirile voastre, pentru că ați pomenit, întru acelea vă veți prinde.

25. Și tu, pângărite fără de lege povățuitoarele a lui Israil, a căruia vine zioa, în vreama nedreptății sfârșitul. Acestea zice Domnul Dumnezeu: 'Ia chidara și lapădă cununa, aceea nu va fi ca aceasta; smerit-ai pre cel înalt și ai înălțat pre cel smerit.

(j) Austru; (dz) Miazănoapte; (z) Miazăzi.

26. Nedreptate, nedreptate, nedreptate, pune-o-voiu pre ea, nici ea ca aceasta va fi, până când va veni cui să cadă și voiu da lui».

27. Și tu, fiul omului, procește și vei zice:

28. «Aceasta grăiaște Domnul Dumnezeu către fiii lui Amon și către ocară lor, și vei zice: 'Sabie, sabie, smulge-te spre junghiiare și te smulge spre omorâre, rădică-te, ca să sclipești.

29. Când vedeai tu deșerte și vrăjeai minciuni, ca să te dai pre tine preste grumazii raniților celor fără de lege, căroră le-au venit zioa în vremea nedreptății, sfârșitul.

30. Întoarce-te în teaca ta și să nu poposești în locul acesta, în care te-ai născut în pământul tău, judeca-te-voiu pre tine.

31. Și voiu vărsa preste tine urgiia Mea; cu focul urgiei Meale voiu sufla preste tine și te voiu da în mâinile oamenilor varvari, carii lucră stricăciune.

32. În foc vei fi mâncare, sângele tău va fi în mijlocul pământului tău, nu va fi ție pomenire, că Eu, Domnul, am grăit'».

CAP 22

Spune multe fealiuri de nelegiuri ce s-au făcut în Ierusalim, pentru carele zice că va vărsa preste dânșii urgiia sa. Spune și nelegiurile preoților, a căpeteniilor și a prorocilor celor mincinoși și a norodului pământului, ca nimenea să nu să afle să se puie spre întoarcerea mâniei Domnului.

1. i au fost cuvântul Domnului către mine, zicând:

2. „Și tu, fiul omului, au judeca-vei cetatea sânghiurilor? Și-i arată ei toate fărădelegile ei și vei grăi:

3. «Aceasta zice Domnul Dumnezeu: 'O, cetate carea varsă sânghiuri în mijlocul său, ca să vie vremea ei, și carea au făcut asupra sa, ca să se pângărească.

4. Cu sângele lor care ai vărsat ai căzut, și cu gânduri care făceai te-ai pângărit și ai apropiat zilele tale și ai adus vremea anilor tăi; pentru aceea, te-am dat pre tine spre ocară neamurilor și spre batjocură la toate țerile,

5. Ceale aproape de tine și ceale departe de tine. Și te vor batjocuri pre tine, necurată numită și multă întru fărădeleage.

6. Iată, povățuitorii casii lui Israil, fieștecarele către rudeniile sale s-au adunat întru tine, ca să vearse sânge.

7. Pre tată și pre mumă grăia de rău întru tine și către nemearnic s-au purtat cu nedreptate întru tine; pre siriman și pre văduvă asupra întru tine.

8. Și sfintele Meale le defăima și sâmbetele Meale le spurca întru tine.

9. Bărbați tâlhari era întru tine, ca să vearse întru tine sânge, și preste măguri mânca întru tine, necurate făcea întru tine.

10. Rușinea tatălui au descoperit întru tine și necurătenia ceii ce avea curgerea sângelui au smerit întru tine.

11.* Fieștecarele pre muiarea deaproapelui său au spurcat și fieștecarele pre noru-sa o au pângărit întru necurăție și fieștecarele pre soru-sa și pre fata tatălui său au smerit întru tine. *Ieremi. 5, 8

12. Daruri au luat întru tine, ca să vearse sânge, camătă și adaos au luat întru tine și ai săvârșit săvârșirea răutății tale, cea cu asupreală, și pre Mine M-ai uitat, zice Domnul.

13. Iară de voiu lovi mâna Mea către mâna Mea asupra celor ce ai săvârșit, care ai făcut, și asupra sânghiurilor tale care s-au făcut în mijlocul tău,

14. Au suferi-va inima ta? Au birui-vor mâinile tale în zilele care Eu le voiu face întru tine? Eu, Domnul, am grăit și voiu face.

15. Și te voiu răsipi întru neamuri și te voiu împrăștiia în țeri și va lipsi necurăția ta dintru tine.

16. Și te voiu moșteni pre tine înaintea neamurilor și veți cunoaște că Eu sânt Domnul'».

17. Și au fost cuvântul Domnului către mine, zicând:

18. „Fiul omului, iată, făcutu-s-au Mie casa lui Israil amestecați toți cu aramă și cu cositoriu și cu fier și cu plumb, în mijlocul cuptoriului argintului amestecată easte.

19. Pentru aceea, acestea zice Domnul Domnul:

20. «Pentru că v-ați făcut toți într-o amestecătură, pentru aceea, iată, Eu voiu aduna pre voi în mijlocul Ierusalimului, precum să adună argintul și arama și fierul și cositoriu și plumbul în mijlocul cuptoriului, ca să suflu întru el focul, să se topească, așa voiu priimi întru urgiia Mea și întru mâniia Mea voiu aduna și voiu topi pre voi.

21. Și voiu sufla preste voi cu focul urgiei Meale și vă veți topi în mijlocul lui.

22. Cum să topeaște argintul în mijlocul cuptoriului, așa vă veți topi în mijlocul lui și veți cunoaște că Eu, Domnul, am vărsat mâniia Mea preste voi».

23. Și s-au făcut cuvântul Domnului către mine, zicând:

24. „Fiul omului, zi ei (a): «Tu ești pământul care nu s-au udat, nici ploaie s-au pogorât preste tine în zioa urgiei;

25. A căriia povățuitori în mijlocul ei ca leii cei ce răcnesc au apucat răpiri și au mâncat sufletele cu asupreală; cinste au luat cu strâmbătate și văduvele tale înmulțitu-s-au în mijlocul tău.

26. Și preoții ei n-au băgat în samă legea Mea și au spurcat sfintele Meale; întră cel sfânt și întră cel spurcat nu au făcut osibire, și întră cel necurat și întră cel curat n-au deschilinit și de către sâmbetele Meale și-au întors ochii săi și sâmbetele Meale le-au spurcat în mijlocul său.

24. (a) Casii lui Israil.

Mihea 27. Boiarii ei în mijlocul ei ca lupii cei răpitori de pradă, a vărsa sânge, ca cu lăcomie să lăcomească.

3, 11 Sofo. 3, 3 28. Și prorocii ei ungând pre ei vor cădea, văzind deșearte, vrăjind minciuni, zicând: 'Aceasta zice Adonai Domnul', și Domnul n-au zis.

29. Pre norodul pământului storcându-l cu strâmbătate și răpindu-l cu răpiri, pre sărac și pre mișel asuprindu-l și pre cel străin năpăstuia cu judecată.

30. Și am căutat dintru ei bărbat, carele să se poarte drept și să stea înaintea feții Meale cu tot deadinsul în vremea mâniei Meale, ca nu de tot să pierz pre ea, și n-am aflat.

31. Și am vărsat preste ea mâniia Mea întru focul urgiei Meale, ca să-i pierz pre ei. Căile lor în capetele lor le-am dat, zice Domnul Domnul»".

CAP 23

Supt închipuirea multor fealiuri de curvii a doao curve, a Oolei și a Oolivei, și a certării lor, arată Domnul multe fealiuri de închinări idolești a Samariei și a Ierusalimului, pentru care să vor da spre ocara limbilor, a căroră închinare de idoli au urmat.

1. i au fost cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

2. „Fiiul omului, doao muieri era featele unii mume.

3. Și au curvit în Eghipt, întru tinerețele sale curvit-au; acolo au căzut țitele lor și acolo și-au stricat fecioria.

4. Și numele lor era Oola, cea mai bătrână, și Ooliva, sora ei; și s-au făcut Mie și au născut fii și feate; și numele lor: Samaria era Oola și Ierusalimul era Ooliva.

5. Și au curvit Oola asupra Mea și s-au dus la ibovnicia săi, la asiriiani, carii să apropiia de ea.

6. Îmbrăcați cu vinete, povățuitori și căpetenii, voinici aleși, toți călăreți, încălecători pre cai.

7. Și au dat curviia sa preste toți cei aleși ai asiriianilor și preste toți la carii s-au dus, cu toată izvodirea lor s-au pângărit.

8. Și curviia sa cea din Eghipt nu o au părăsit, că dormia cu ea în tinerețele ei; și ei i-au stricat fetia ei și au vărsat curviia sa preste ea.

9. Pentru aceea, o am dat pre ea în mâinile ibovnicilor ei, în mâinile feciorilor asiriianilor, după carii au umblat.

Sus 10. Aceștia au descoperit rușinea ei, feciorii și featele ei le-au luat și pre ea cu sabie o au omorât; și s-au făcut vorbă la muieri și au făcut izbândiri întru ea la featele ei.

11. Și o au văzut pre ea soru-sa, Ooliva, și au stricat curățeniia sa mai mult decât ea.

12. Și curviia sa mai mult decât curviia surorii sale. Preste fiii asiriianilor au pus povățuitori și căpetenii aproape de dâna,

CAP 22 ȘI 23

îmbrăcați cu bune țesute, călăreți încălecând cai, tineri aleși toți.

13. Și au văzut că s-au pângărit o cale dintru doao.

14. Și au adaos la curviia sa; și au văzut bărbați zugrăviți pre păreate, chipurile haldeilor zugrăvite cu condeiul,

15. Încinși cu împistrituri preste mijloacele lor și chivere văpsite preste capetele lor, vedeaare întreită tuturor, asemănarea fiilor Vavilonului, haldeilor, ai pământului moșiei lor.

16. Și s-au pus asupra lor cu vedeaare ochilor săi și au trimis soli la ei, în pământul haldeilor.

17. Și au venit la ea fiii Vavilonului, la așternutul popositorilor, și o pângărea pre ea întru curviia ei; și s-au pângărit cu ei și s-au depărtat sufletul ei de la dâșii.

18. Și au descoperit curviia sa și au descoperit rușinea sa. Și s-au depărtat sufletul Meu de la ea, precum s-au depărtat sufletul Meu de la sora ei.

19. Și ai înmulțit curviia ta, ca să-ți aduci aminte de zilele tinerețelor tale, întru care ai curvit în Eghipt.

20. Și te-ai pus preste haldei, a căroră trupuri era ca trupurile măgarilor, și boașele lor ca boașele cailor.

21. Și ai cercetat fărădelegea tinerețelor tale, care au făcut în Eghipt la poposirea ta, unde au căzut țitele tinerețelor tale.

22. Pentru aceea, Oolivo, acestea zice Domnul Dumnezeu: «Iată, Eu voiu scula pre ibovnicia tăi asupra ta, de la carii s-au depărtat sufletul tău, și voiu aduce pre ei asupra ta de primprejur.

23. Pre fiii Vavilonului și pre toți haldeii, Facut și Sie și Cut, și pre toți fiii asiriilor cu ei, tineri aleși, povățuitori și căpetenii, pre toți întreți și numiți, călărind pre cai toți;

24. Și toți vor veni asupra ta de la miiază-noapte, cară și roate cu mulțime de noroade, scuturi și paveze, și vor pune pază preste tine împregiur; și voiu da înaintea feții lor judecată și vor izbândi asupra ta cu judecățile sale.

25. Și voiu da râvna Mea întru tine și vor face cu tine întru urgia mâniei; nasul tău și urechile tale vor tăia și pre cei rămași ai tăi cu sabie îi vor ucide; aceștia pre fiii tăi și pre featele tale vor lua, și pre cei rămași ai tăi cu foc îi vor topi.

26. Și te vor dezbrăca de îmbrăcăminte ta și vor lua vasele ceale de mărirea ta.

27. Și voiu întoarce păgânătățile tale de la tine și curviia ta din pământul Eghiptului și nu vei rădica ochii tăi spre ei și de Eghipt mai mult nu-ți vei aduce aminte.

28. Că acestea zice Domnul Domnul: Iată, Eu te dau pre tine în mâinile celor ce-i urăști, de la carii s-au depărtat sufletul tău.

29. Și vor face întru tine cu ură și vor lua toate trudele tale și ostenealele tale, și vei fi goală și de ocară, și să va descoperi rușinea curviei tale și păgânătatea ta și curviia ta.

30. Făcut-au ție acestea când curveai tu după neamuri și te pângăreai întru izvodirile lor.

31. În calea surorii tale ai umblat; și Eu voi da paharul ei în mâinile tale. Acestea zice Domnul Domnul:

32. Paharul surorii tale cel afund și larg vei bea și va fi spre răs și spre batjocură cel ce prisosește a să săvârși.

33. De beție și de ametală te vei umplea și paharul perirei și al pustiirii, paharul surorii tale, Samariei;

34. Și-l vei bea pre el și-l vei scură, și sărbătorile și lunile noao ale ei le voi lua; că Eu am grăit», zice Adonai Domnul.

35. Pentru aceea, acestea zice Adonai Domnul: «Căci M-ai uitat pre Mine și M-ai lăpădat după trupul tău și tu ia păgânătatea ta și curviia ta»”.

36. Și au zis Domnul cătră mine: „Fiiul omului, au nu vei judeca pre Oola și pre Ooliva și să le vestești lor fărădelegile sale?

37. Că preacurve sânt și sânge în mâinile lor și cu izvodirile sale au preacurvit și pre fiii lor, pre carii i-au născut Mie, i-au trecut prin foc.

38. Până și aceasta au făcut Mie: sfintele Meale le-au pângărit în zioa aceea, și sâmbetele Meale le-au spurcat.

39. Și când junghiia pre fiii săi idolilor săi și intra întru sfintele Meale, în zilele acealea, ca să le spurce pre eale, și pentru că așa făcea în mijlocul casii Meale.

40. Și pentru că au trimis la bărbații carii venea de departe, la carii soli trimetea și, cum vinea ei, îndată te spălai și ungeai ochii tăi și te împodobeai cu podoabă.

41. Și ședeai pre pat așternut și masă împodobită înaintea feții ei; și tămâia Mea și untuldelemn al Mieu să veselea cu acestea.

42. Și glas întocmit răspundea și cătră bărbați din mulțimea oamenilor ce era veniți beați din pustie; și le punea brățeri la mâinile lor și cunună de mărire pre capetele lor.

43. Și am zis: «Au nu întru acestea preacurvesc și faptele curviei și ea au curvit?»

44. Și mergea cătră ea în ce chip merg la muiarea curvă; așa intra la Oola și la Ooliva, ca să facă fărădeleage.

45. Și bărbații drepți, aceia vor izbândi pre eale cu izbânda celor preacurve și cu izbândirea sângelui, că preacurve sânt și sânge în mâinile lor.

46. Că acestea zice Domnul Domnul: «Scoate asupra lor gloată și da preste eale turburare și jefuire.

13.(a) În cea veachie easte și aceasta: Întru necurăția ta

47. Și să se ucidă cu pietrele noroadelor; și le vor împunge cu sabiile sale; pre fiii lor și pre featele lor vor omorî, și casele lor cu foc le vor arde.

48. Și voi lua păgânătatea de pre pământ și să vor pedepsi toate muierile și nu vor face după păgânătatea sa.

49. Și să va da păgânătatea voastră preste voi și păcatele izvodirilor voastre veți lua și veți cunoaște că Eu sânt Domnul Domnul»”.

CAP 24

Prin pilda oalei ceii pusă la foc plină de carne și de oase alese și prin pilda morții muierii lui Iezechiil, pentru carea i s-au poruncit să nu jelească nimic, arată Domnul că să va da casa lui Israil spre perire, pentru buiguirea sufletului, și fiii ei să vor omorî fără de nici o jeale.

1. i s-au făcut cuvântul Domnului cătră mine în anul a noaolea, în luna a zeacea, în a zeacea a lunii, zicând:

2. „Fiiul omului, scrie-ți ție zi din zioa aceasta, din carea s-au întărit împăratul Vavilonului asupra Ierusalimului, din zioa de astăzi.

3. Și zi cătră casa cea amărătoare pildă; și vei grăi cătră ei:

4. «Acestea zice Domnul Domnul: ‘Pune căldarea și toarnă într-însa apă și bagă într-însa despicăturile, toată despicătura bună, fluierul și umărul, tăiate de pre lângă oase,

5. Din alese dobitoace fiind luate și arde dedesuptul lor oasele; dat-au undă și s-au fiert oasele ei în mijlocul ei’.

6. Pentru aceea, acestea zice Adonai Domnul: ‘O, cetatea sângiurilor, căldare întru carea easte rugină într-însa! Și rugina n-au ieșit dintr-însa, pre rând după mădulariul ei au scos, n-au căzut preste ea soarte.

7. Că sângele ei în mijlocul ei easte, pre piază neatedă o am pus pre ea, nu o am vărsat pre ea pre pământ, ca să se acopere pământul.

8. Ca să se suie mânie spre izbânda răsplătirei: pus-am sângele ei pre piază neatedă, ca să nu-l acopere’.

9. Pentru aceea, acestea zice Adonai Domnul:* ‘Vai, cetatea sângiurilor! Și Eu voi mări tăciunele.

10. Și voi înmulți leamnele și voi ațita focul, ca să se topească cărnurile și să se împuțineaze zama și oasele să se sfarme.

11. Și să stea pre cărbunii săi; aprinsu-s-au ca să se arză și să se frigă arama ei și să arză în mijlocul ei necurăția ei și să se sfârșească rugina ei.

12. Și nu va ieși dintru ea; multă e rugina ei și să va rușina rugina ei,

13. Pentru care te pângăreai tu și nu te-ai curățit de necurăția ta; și ce va fi de nu te vei curăți încă până ce voi umplea mânia Mea întru tine (a)?

14. Eu, Domnul, am grăit și vor veni și voi face, nu voi osibi, nici Mă voi îndura, undezare.

*Naum
3, 1
Avac.
2, 12

nici Mă voi milostivi. După căile tale și după izvodirile tale te voi judeca, zice Adonai Domnul. Pentru aceea, Eu te voi judeca după sângele tău, și după gândurile tale te voi judeca pre tine, cea necurată și vestită și preamăritoare'»".

15. Și au fost cuvântul Domnului către mine, zicând:

16. „Fiiul omului, iată, Eu iau de la tine poftete ochilor întru rânduiala războiului; nu te vei tăia, nici vei plânge.

17. Suspînul sângelui plânsul răunchilor easte; nu va fi părul tău împletit preste tine și încălțămintele tale în picioarele tale, nu te vei mângăia cu buzele lor și pâinea oamenilor nu vei mânca”.

18. Grăit-am către norod dimineața, precum au poruncit mie, și au murit muierea mea seara; și am făcut dimineața precum mi-au poruncit mie.

19. Și au zis către mine norodul: „Pentru ce nu ne spui noao ce sânt acestea ce faci tu?”

20. Și am zis către ei: „Cuvântul Domnului au fost către mine, zicând:

21. «Grăiaște către casa lui Israil: ‘Aceasta zice Adonai Domnul: Iată, Eu spurc sfintele Meale, sumeția tăriei voastre, poftete ochilor voștri și căroră părătesc sufletele voastre; și fiii voștri și featele voastre, pre carii ați părăsit, de sabie vor cădea.

22. Și veți face în ce chip am făcut; cu gura lor nu vă veți mângăia și pâinea bărbaților nu veți mânca.

23. Și părul vostru pre capul vostru și încălțămintele voastre în picioarele voastre; nu veți tângui, nici veți plânge, și vă veți sfârși întru nedreptățile voastre și nu va mângăia fieștecarele pre fratele său.

24. Și va fi Iezechiil voao întru minune, după toate câte au făcut, faceți; și când vor veni acestea, veți cunoaște că Eu sânt Adonai Domnul’».

25. Și tu, fiiul omului, au nu în zioa în carea voi lua de la ei tăria, înălțarea mării lor și poftete ochilor lor și sumeția sufletului lor, pre fiii lor și pre featele lor,

26. În zioa aceeaa veni-va la tine cel ce va scăpa, ca să-ți spuie la urechi?

27. În zioa aceeaa, deșchide-să-va gura ta către cel ce au scăpat și vei grăi și nu vei tăcea mai mult; și vei fi lor întru minune și vor cunoaște că Eu sânt Domnul”.

CAP 25

Zice Domnul că va pîiarde pre fiii lui Amon, pre Moav, pre Idumeea și pre cei de alt neam, pentru că s-au bucurat de pustiirea lui Israil și a Iudei și pre aceștia i-au năcâjit.

1. i au fost cuvântul Domnului către mine, zicând:

2. „Fiiul omului, întărește fața ta asupra fiilor lui Amon și prorocește asupra lor.

CAP 24 ȘI 25

3. Și vei zice fiilor lui Amon: «Auziți cuvântul lui Adonai Domnul! Acestea zice Adonai Domnul: ‘Pentru că v-ați bucurat de sfintele Meale că s-au spurcat, și de pământul lui Israil, că s-au pustiit, și de casa lui Iuda, că s-au dus în robie,

4. Pentru aceea, iată, Eu voi da pre voi fiilor lui Chedem spre moștenire și vor așeza sălașele sale întru tine și vor pune întru tine corturile sale; ei vor mânca rodurile tale și ei vor bea grăsimea ta.

5. Și voi da cetatea lui Amon spre pășune de cămile și pre fiii lui Amon spre pășune de oi și veți cunoaște că Eu sânt Adonai Domnul’.

6. Că acestea zice Domnul Domnul: ‘Pentru că ai bătut cu mâna ta și ai lovit cu piciorul tău și te-ai bucurat din sufletul tău de pământul lui Israil,

7. Pentru aceea, întinde-voi mâna Mea preste tine și te voi da de jaf la neamuri și te voi pîiarde de tot dintru noroade și cu pierzare te voi pîiarde din țeri și vei cunoaște că Eu sânt Domnul’.

8. Acestea zice Adonai Domnul: ‘Pentru că au zis Moav și Siir: ‘Iată, ca toate neamurile casa lui Israil și a lui Iuda’,

9. Pentru aceea, iată, Eu deznod umărul lui Moav de la cetățile hotarilor lui, pământul cel ales, casa Vetiasimutului, deasupra izvorului cetății ceii de la mare.

10. Pre fiii lui Chedem asupra fiilor lui Amon dat-am lui moștenire, ca să nu fie pomenirea fiilor lui Amon întru neamuri.

11. Asupra lui Moav voi face izbândă și vor cunoaște că Eu sânt Domnul’.

12. Acestea zice Adonai Domnul: ‘Pentru că au făcut Idumeea ca să izbândească izbândă de pre casa lui Iuda și au ținut aminte răul și au izbândit izbândă,

13. Pentru aceea, acestea zice Adonai Domnul: Întinde-voi mâna Mea asupra Idumeii și voi pîiarde dintr-însa omul și dobitocul și o voi pusti pre ea, și cei ce vor fugi de la Teman de sabie vor cădea.

14. Și voi da izbânda Mea asupra Idumeii în mâna norodului Mieu, Israil, și vor face în Idumeea după mânia Mea și după iuțimea Mea și vor cunoaște izbânda Mea’, zice Adonai Domnul.

15. Pentru aceea, acestea zice Adonai, Domnul: ‘Pentru că au făcut celui de alt neam izbândă și au rădicat izbândă bucurându-să din suflet, ca să stângă până în veac,

16. Pentru aceea, acestea zice Adonai Domnul: Iată, Eu întinz mâna Mea preste cei de alt neam și voi pîiarde pre criteani și voi pîiarde pre cei rămași, carii lăcuiesc lângă mare.

17. Și voi face întru ei izbândiri mari și vor cunoaște că Eu sânt Adonai Domnul, când voi da izbânda Mea peste ei’»”.

CAP 26

Vestește Domnul pustiire Tirului, pentru că s-au bucurat ei de jefuirea Ierusalimului.

1. i au fost în anul al unsprăzeacelea, în zioa întâiu a lunii, fost-au cuvintele Domnului cătră mine, zicând:

2. „Fiiul omului, pentru că au zis Sor (a) de Ierusalim: «Bine e, sfărâmatu-s-au, perit-au neamurile, întorsu-s-au cătră Mine, cea plină s-au pustiit»,

3. Pentru aceea, acestea zice Adonai Domnul: «Iată, Eu asupra ta, Sor, și voi face să se suie preste tine neamuri multe, cum să suie marea cu valurile sale.

4. Și vor oborî zidurile cetății Sor și vor surpa turnurile tale și voi vântura țerâna ei de la ea și o voi pune pre ea pîiatră neatedă.

5. Zbicire de mreji va fi în mijlocul mării, că Eu am grăit, zice Domnul Domnul, și va fi de pradă neamurilor.

6. Și featele ei ceale din câmp cu sabie să vor omorî și vor cunoaște că Eu sânt Domnul».

7. Că acestea zice Adonai Domnul: «Iată, Eu voi aduce preste tine, Sor, pre Navohonosor, împăratul Vavilonului de la miiazănoapte, împărat împăraților easte, cu cai și cu cară și cu călăreți și cu adunare de neamuri foarte multă.

8. Acesta pre featele tale ceale din câmp cu sabie le va omorî și va pune împregiurul tău pază și va zidi împregiur și va face asupra-ți șanț și împregiurare de arme.

9. Și lăncile lui în preajma ta le va pune, asupra zidurilor tale, și turnurile tale le va oborî cu sabiile sale.

10. De mulțimea cailor lui acoperi-te-va pravul lor; de glasul călăreților și al roatelor carălor lui clăti-se-vor zidurile tale, când va intra el prin porțile tale, ca cum ar intra în cetate de câmp.

11. Copitele cailor lui călca-vor toate ulițele tale, pre norodul tău cu sabie îl va omorî și statul tăriei tale în pământ îl va duce.

12. Și va prăda putearea ta și va jefui avuția ta și va surpa zidurile tale; și casele tale ceale poftite le va strica și pietrile tale și leamnele tale și țărâna ta în mijlocul mării le va băga.

Ieremi. 13. Și va face să înceate mulțimea cântăreților tăi și glasul canoanelor (b) tale nu să va mai auzi întru tine.

14. Și te voi pune să fii pîiatră neatedă, zbicire mrejiilor vei fi, mai mult nu te vei mai zidi, că Eu am grăit», zice Adonai Domnul.

15. Că acestea zice Domnul Domnul cătră Sor: «Au nu de glasul căderii tale, când vor geame răniții tăi, când să va scoate sabiia în mijlocul tău, să vor clăti ostroavele?»

16. Și să vor pogorî de pre scaonele sale toți domnii din neamurile mării și vor lua mitrele de pre capetele sale și de îmbrăcămîntea sa cea pestriță să vor dezbrăca; cu spăi-

2. (a) Tirul. 13. (b) Țitarelor.

mântare să vor spăimânta, pre pământ vor zăcea și să vor teame de pierzarea sa și vor suspina asupra ta.

17. Și vor lua asupra ta plâns și vor zice ție: ‘Cum ai perit și te-ai surpat din mare? Cetatea cea laudată, carea au fost tare în mare, ea și lăcuiorii ei, carea au pus frica sa preste toți lăcuiorii săi’.

18. Și să vor teame ostroavele din zioa căderii tale și să vor turbura ostroavele în mare de ieșirea ta».

19. Că acestea zice Domnul Domnul: «Când te voi pune pre tine cetate pustiită, ca cetățile ceale ce nu să lăcuiesc, și voi aduce asupra ta adâncul și te va acoperi apă multă,

20. Și te voi pogorî la cei ce să pogoară în groapă, la norodul veacului, și te voi pune să lăcuiești întru adâncul pământului, ca o pustie veacinică, cu cei ce să pogoară în groapă, ca să nu te lăcuiești, nici să te scoli pre pământul vieții.

21. Pierzare te voi da și nu vei mai fi și te vei căuta și nu te vei afla în veac», zice Domnul Domnul.

CAP 27

Plângere asupra Tirului, a cetății Sor, cei de lângă mare, și pomenirea negoțătorilor ce să făcea într-însa din toată lumea.

1. i au fost cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

2. „Și tu, fiiul omului, ia plâns asupra lui Sor.

3. Și vei zice Sor, carea lăcuiaște la întrarea mării, negoțetoriei noroadelor, de la multe ostroave: «Aceasta zice Domnul Domnul cătră Sor: ‘Tu ai zis: ‘Eu mi-am pus mie frumuseața mea!’

4. În inima mării lui Veelim, fiii tăi Ț-au pus ție frumseața.

5. Chedrul din Senir s-au zidit ție, table suptiri de chiparos din Livan au adus, ca să-ți faci ție catarturi,

6. De brad din Vasar au făcut vânslele tale și besearicile tale le-au făcut de os de elefant și căsi frunzoase, din ostroavele hetimilor.

7. Vison cu împestritură din Eghipt Ț-au așternut ție, ca să te îmbrace cu mărire și să te acopere cu vânat și cu mohorât, din ostroavele Elise s-au făcut veșmintele tale.

8. Și boiarii tăi, carii lăcuiesc în Sidona și în Aradii, au fost vânslarii tăi, înțelepții tăi, Sor, carii era întru tine; aceștia au fost ocârmuiitorii tăi.

9. Bătrânii cărților și înțelepții lor, carii era întru tine, aceștia întărea sfatul tău și toate corăbiile mării, și vânslarii lor s-au făcut ție întru apusurile apusurilor.

10. Persii și lidii și livii era întru oastea ta, bărbații cei războinici ai tăi scuturile și coifurile au acățat întru tine; aceștia au dat mărire ta.

11. Fiii aradiilor și putearea ta preste zidurile tale; împregiur în turnurile tale era

păzitori, tulbele sale le-au acățat de zăbrea-
lele tale împregiur; aceștia au plinit frumseața
ta.

12. Carhidoneanii, negoțatorii tăi de mulți-
mea a toată țăriia ta, de argint și de aur și de
aramă și de fier și de cositoriu și de plumb
au umplut (a) târgul tău.

13. Elada toată și ceale de primpregiurul
ei, aceștia negoțătorea ție cu suflete de
oameni, și vase de aramă au adus la târgul
tău.

14. Din casa Torgamei, cai și călăreți și muș-
coi au adus la târgul tău.

15. Fiii rodiiianilor, negoțatorii tăi de la
ostroave, au înmulțit negoțătoria ta, dinți de
elefant, și celor ce să aducea înlăuntru le dai
plățile tale.

16. Oamenii negoțătoriei tale de mulțimea
târguirii tale în afec, zmirnă aleasă și împis-
tritură de la Tars și Ramot și Horhor au adus
ție de cumpărat.

17. Iuda și fiii lui Israil, aceștia sânt neguți-
torii tăi, carii vindea grâu și miruri și casie,
și miiare de frunte și untdelemn și rășină au
adus la târgul tău.

18. Damascul, neguțitorii tăi din mulțimea
a toată putearea ta, vin de la Helvon și lâni
sclipicioase de la Melit.

19. Și vin de la Dan și de la Ioian și de la
Meozel au adus la târgul tău (b); de la Asiil,
fier lucrat și roată întru amestecarea ta easte.

20. Dedanul, neguțitorii tăi cu dobitoace
alese la cară,

21. Araviia și toți boiarii Chidarului, aceștia
sânt negoțitorii mâinii tale, cămile și miei și
berbeci au adus la tine.

22. Negoțitorii de la Sava și de la Rama,
aceștia sânt negoțitorii tăi; dulceți de frunte
și pietri scumpe și aur au adus la târgul tău.

23. Haran și Hanaan, aceștia sânt negoțitorii
tăi, Asur și Harman, neguțitorii tăi,

24. Carii aducea negoț, vânăt și mohorât, și
odoară alese legate cu funi și de chiparos,

25. Corăbii, întru ei carhidoneanii, negoță-
torii tăi întru mulțime, întru amestecățișul
tău, și te-ai umplut și te-ai îngreoiat foarte în
inima mării.

26. În apă multă te aducea pre tine vânslarii
tăi, vântul austrului te-au sfărâmat în inima
mării.

27. Era puterile tale și plata ta și a ameste-
caților tăi și vânslarii tăi și cârmacii tăi și
sfeatnicii tăi și amestecății tăi dintru ames-
tecații tăi și toți bărbații tăi cei războinici
întru tine și toată adunarea ta, în mijlocul
tău, vor cădea în inima mării, în zioa căderii
tale.

28. De glasul strigării tale cârmacii tăi cu
frică să vor spăimânta.

29. Și să vor pogorî din corăbiile sale

12. (a) Dat. 19. (b) În unele biblii nu să află: de la Dan
și de la Ioian și de la Meozel au adus la târgul tău.

toți vânslarii tăi și corăbiiarii și pescarii mării
pre pământ vor sta.

30. Și vor răcni asupra ta cu glasul său și
vor striga amar și vor pune pământ pre cape-
tele sale și cenușă își vor aștearne.

31. Și vor rade asupra ta pleșugire și să vor
încinge cu saci și te vor plânge pre tine cu
amărăciunea sufletului și cu tânguire amară.

32. Și vor lua fiii lor preste sine plângere și
vor plânge plângere ție: 'Carea easte ca Tirul,
care au amuțit în mijlocul mării?' (v)

33. Ce fealiu de plată ai aflat din mare?
Umplut-ai neamuri de mulțimea ta și din
negoțitoria ta ai îmbogățit pre toți împărații
pământului.

34. Acum te-ai zdrobit în mare, în adâncul
apei, negoțitoria ta și toată adunarea ta în
mijlocul tău au căzut.

35. Toți vânslarii tăi, toți cei ce lăcuiesc os-
troavele s-au mahnit pentru tine și împărații
lor cu spăimântare s-au spăimântat și au
lăcrămat fața lor de tine.

36. Negoțitorii neamurilor te-au șuietat,
pierzare te-ai făcut și nu vei mai fi în veac,
zice Domnul Dumnezeu'»".

CAP 28

*Căderea împăratului Tirului, celui foarte înălțat, pentru
mândria și alte nedreptăți. Jefuirea Sidonului, întoar-
cerea fiilor lui Israil la pământul său, după ce s-au bătut
împrotivnicii lor.*

1. i s-au făcut cuvântul Domnului
cătră mine, zicând:

2. „Și tu, fiul omului, grăiaște
domnului Tirului: «Acestea
zice Domnul: 'Pentru că s-au înălțat inima
ta și ai zis: 'Dumnezeu sânt eu; lăcuința lui
Dumnezeu am lăcuit în inima mării', iară tu
ești om, și nu Dumnezeu, și ai dat inima ta
ca inima lui Dumnezeu,

3. Au mai înțelept ești tu decât Daniil? Înțe-
lepții nu te-au învățat pre tine cu învățatura
sa?

4. Au cu știința ta, au cu înțelepciunea ta
ai făcut ție puteare? Și ai făcut aur și argint
în vistieriile tale?

5. Au întru multă știința ta și întru nego-
țitoria ta ai înmulțit putearea ta? Înălțatu-
s-au inima ta întru putearea ta.

6. Pentru aceea, zice Domnul Domnul: Pen-
tru că ai dat inima ta ca inima lui Dumnezeu,

7. Pentru aceea, iată, Eu voi aduce asu-
pra ta străini pierzători din neamuri și vor
scoate sabiile sale asupra ta și asupra frum-
seații științii tale și vor piiarde frumseațele
tale.

8. Și te vor pogorî și vei muri cu moartea
răniților în inima mării.

9. Au grăind vei zice înaintea celor ce te vor

32. (v) În unele nu să află: carea easte ca Tirul, care
au amuțit în mijlocul mării.

omori: ‘Dumnezeu sânt eu?’ Și tu ești om, și nu Dumnezeu, întru mulțimea celor ce te rănesc.

10. Cu moartea celor netăiați împrejur vei muri în mâinile străinilor; că Eu am grăit, zice Adonai Domnul’»”.

11. Și au fost cuvântul Domnului către mine, zicând:

12. „Fiiul omului, ia plângere asupra domnului Tirului, și zi lui: «Aceasta zice Domnul Domnul: ‘Tu, peceata asemănării plin de înțelepciune (a) și cununa frumseții,

13. În desfătarea raiului lui Dumnezeu te-ai născut, cu toată piatra bună te-ai îmbrăcat, de sardiu și de topazie și de smaragd și de antrac și de safir și de iaspis și de argint și de aur și de lighiriu și de ahat și de ametist și de hrisolit și de viriliu și de onihion și de aur ai umplut vistierile tale și raclele tale întru tine.

14. Din zioa în carea te-ai zidit tu, cu heruv te-am dat și te-am pus pre tine în muntele cel sfânt a lui Dumnezeu; fost-ai în mijlocul pietrilor înfocate.

15. Fost-ai fără de prihană în zilele tale, din zioa în carea te-ai zidit, până când s-au aflat nedreptăți întru tine.

16. De mulțimea negoțetoriei tale umplut-ai cămărilor tale de fărădeleage și ai păcătuit și te-ai rănit de la muntele lui Dumnezeu și te-au adus pre tine heruvul din mijlocul pietrilor celor înfocate.

17. Înălțatu-s-au inima ta pentru frumseța ta, stricatu-s-au știința ta cu frumseța ta, pentru mulțimea păcatelor tale pre pământ te-am lăpădat, înaintea împăraților te-am dat pre tine ca să te arăți.

18. Pentru mulțimea păcatelor tale și pentru strâmbătățile negoțetoriei tale ai spurcat sfintele tale și voiu scoate foc din mijlocul tău; acesta te va mânca pre tine și te voiu face cenușe pre pământul tău, înaintea tuturor celor ce te vor vedea.

19. Și toți cei ce te-au știut pre tine întru neamuri să vor întrista pentru tine; perit-ai și mai mult nu vei fi în veac’»”.

20. Și au fost cuvântul Domnului către mine, zicând:

21. „Fiiul omului, întărește fața ta spre Sidon și procește asupra lui și zi:

22. «Aceasta zice Adonai Domnul: ‘Iată, Eu asupra ta, Sidoane, și Mă voiu mări întru tine și vei cunoaște că Eu sânt Domnul, Cel ce fac întru tine judecăți și Mă voiu sfinți întru tine.

23. Și voiu trimite asupra ta moarte și sânge va fi în ulițele tale, cădea-vor răniți de sabie întru tine, împregiurul tău, și vor cunoaște că Eu sânt Domnul.

24. Și nu vor fi mai mult casii lui Israil pîi-decă de amărăciune și ghimp de dureare de

12. (a) În unele nu să află: plin de înțelepciune. 1.(a)

cătră cei de primpregiurul lor, carii i-au ocărât pre ei, și vor cunoaște că Eu sânt Domnul.

25. Această zice Adonai Domnul: Și voiu aduna casa lui Israil dintru neamurile la care s-au răsipit și Mă voiu sfinți întru ei înaintea noroadelor și a neamurilor și vor lăcui pre pământul său, care l-am dat robului Mieu, Iacov.

26. Și vor lăcui pre dânsul fără de frică și vor zidi case și vor sădi vii și vor lăcui cu nădejde, când voiu face judecată asupra tuturor celor ce i-au ocărât pre ei, asupra celor dimpregiurul lor și vor cunoaște că Eu sânt Domnul Dumnezeu lor, și Dumnezeul părinților lor’»”.

CAP 29

Împrotiva împăratului Eghiptului, că împărăția lui să va pustii, dară după patruzeci de ani iară să va rădica, însă nu la mărirea cea dintâiu; pământul lui să dă lui Navohodonosor, pentru că s-au ostenit în jefuirea Tirului.

1. n anul al doisprăzeacelea (a), în luna a zecea, în zioa dintâiu a lunei, fost-au cuvântul Domnului către mine, zicând:

2. „Fiiul omului, întărește fața ta asupra lui Faraon, împăratul Eghiptului, și procește asupra lui și asupra tot Eghiptul grăiaște și zi:

3. «Aceasta zice Domnul Domnul: ‘Iată, Eu asupra ta, Faraoane, împăratul Eghiptului, bălaurule cel mare, carele șezi în mijlocul râurilor Eghiptului, cel ce zici: ‘Ale mele sânt râurile și eu le-am făcut pre eale’.

4. Și Eu voiu pune laț în fâlcile tale și voiu lipi peștii râului tău la aripile tale și te voiu scoate pre tine din mijlocul râului tău și pre toți peștii râului.

5. Și te voiu oborî pre tine de pripă și pre toți peștii râului tău; preste fața câmpului vei cădea și nu te vei aduna, nici te vei ocroti; fiarălor pământului și paserilor ceriului te-am dat de mâncare.

6. Și vor cunoaște toți cei ce lăcuiesc în Eghipt că Eu sânt Domnul, pentru că ai fost toiag de trestie casii lui Israil.

7. Când te-au prins pre tine cu mâna sa, te-ai frânt, și când plezniia asupra sa toată mâna și când s-au răzâmat pre tine, te-ai sfărâmat și ai frânt toate șealele lor.

8. Pentru aceea, acestea zice Domnul Domnul: Iată, Eu voiu aduce asupra ta sabie și voiu pîiarde de la tine pre oameni și dobitoacele.

9. Și va fi pământul Eghiptului pierzare și pustiu și vor cunoaște că Eu sânt Domnul. Pentru că ai zis: ‘Ale mele sânt râurile și eu le-am făcut pre eale’.

10. Pentru aceea, iată, Eu, asupra ta și asupra tuturor râurilor tale; și voiu da pământul Eghiptului spre pustietate și spre sabie și spre perire de la Magdol și Siin

În unele east: în anul a zeacelea.

și până la hotarale etiopilor.

11. Nu va trece printr-însul picior de om, nici picior de dobitoc nu va trece printr-însul și nu să va lăcui patruzeci de ani.

12. Și voi da pământul Egiptului spre perire în mijlocul pământului celui pustiu și cetățile lui în mijlocul cetăților celor pustiite vor fi patruzeci de ani. Și voi răsipi pre egipteani întru neamuri și-i voi vântura pre ei prin țeri.

13. Că acestea zice Domnul Domnul: După patruzeci de ani voi aduna pre egipteani din neamurile întru care s-au răsipit.

14. Și voi întoarce robii egipteanilor și-i voi așeza pre ei în pământul paturi, în pământul din care s-au luat, și vor fi acolo începătură smerită.

15. Decât toate începăturile va fi mai smerită și nu să va înălța mai mult preste neamuri, și-i voi împutina pre ei, ca să nu fie ei mai mulți întră neamuri.

16. Și mai mult nu vor fi casii lui Israil spre nădejde, aducându-le lor aminte fărădeleagea, ca să-i urmează pre ei; și vor cunoaște că Eu sânt Adonai Domnul'»".

17. Și au fost în anul a doazeci și șapte, în zioa dintâiu a lunei dintâiu; fost-au cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

18. „Fiiul omului, Navohodonosor, împăratul Vavilonului, au făcut pre oastea sa să slujască slujbă mare asupra Tirului și tot capul au pleșugit și tot umărul au smult și plată nu s-au dat lui, nici oastei lui, pentru Tir și pentru slujba carea au slujit preste el.

19. Pentru aceea, acestea zice Domnul: «Iată, dau lui Navohodonosor, împăratului Vavilonului, pământul Egiptului și va lua mulțimea lui și va prăda prăzile lui și va jefui jaful lui și va fi plată oastei lui.

20. Pentru slujba lui, carea au slujit asupra Tirului, dat-am lui pământul Egiptului (b); acestea zice Domnul Domnul.

21. În zioa aceea, răsări-va corn la toată casa lui Israil și voi da ție gură deschisă în mijlocul lor și vor cunoaște că Eu sânt Domnul»".

CAP 30

Împăratul Vavilonului va jefui toate cetățile Egiptului.

1. i au fost cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

2. „Fiiul omului, prorocește și zi: «Aceasta zice Adonai Domnul: 'O, o, ziuo!'

3. Că aproape easte zioa și aproape zioa Domnului, zioa norului, sfârșitul neamurilor va fi.

4. Și va veni sabie preste egipteani și va fi turburare în Etiopia și vor cădea răniți în Egipt și vor lua mulțimea lui și vor cădea temeliile lui.

20. (b) În cea veachie: pentru câte au făcut mie.

CAP 29 ȘI 30

5. Perșii și criteanii, lidii și livii și toți cei amestecați și din fiii așezământului Mieu de leage de sabie vor cădea.

6. Acestea zice Adonai Domnul: Și vor cădea proptealele Egiptului și să va pogori sumeția tăriei lui de la Magdol până la Siin, de sabie vor cădea întru el, zice Adonai Domnul.

7. Și să va pustii în mijlocul țărilor pustiite și cetățile lor în mijlocul cetăților pustii vor fi.

8. Și vor cunoaște că Eu sânt Domnul, când voi da foc preste Egipt și să vor zdrobi toți cei ce-i ajută lui.

9. În zioa aceea, ieși-vor vestitori de la fața Mea, carii vor grăbi a piiarde Etiopia și va fi turburare întru ei în zioa Egiptului, că, iată, vine.

10. Acestea zice Domnul Domnul: Și voi piiarde mulțimea egipteanilor prin mâna lui Navohodonosor, împăratul Vavilonului;

11. Printr-a lui și printr-a norodului lui cel cu el, pierzători de la neamuri trimiși, ca să piază pământul; și vor scoate toate sabiile sale asupra Egiptului și să va umplea pământul de răniți.

12. Și voi da râurile lor pustii și voi da pământul în mâna celor răi și voi piiarde pământul și plinirea lui cu mâinile celor de alt neam, Eu, Domnul, am grăit.

13.* Că acestea zice Domnul Domnul: Și voi piiarde urâciunile și voi piiarde pre boiarii din Memfi și pre boiarii din pământul Egiptului și mai mult nu vor fi; și voi da frică în pământul Egiptului.

14. Și voi piiarde pământul Paturii și voi da foc preste Tanin și voi face izbândă în Diospol.

15. Și voi vărsa mânia Mea preste Sain, țării Egiptului, și voi piiarde mulțimea Memfii.

16. Și voi da foc preste Egipt și cu turburare să va turbura Sais, și în Diospol va fi surpătură și să vor vărsa ape.

17. Tinerii Iliopoliei și a Vuvastiei de sabie vor cădea și muierile lor în robie vor merge.

18. Și în Tafni să va întuneca zioa, când voi zdrobi Eu acolo schiptrurile Egiptului și va peri acolo sumeția tăriei lui și pre el nor îl va acoperi și featele lui să vor duce în robie.

19. Și voi face judecată în Egipt și vor cunoaște că Eu sânt Domnul»".

20. Și au fost în anul al unsprăzeacelea, în luna dintâiu, în șapte zile ale lunii; fost-au cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

21. „Fiiul omului, brațele lui Faraon, împăratului Egiptului, le-am zdrobit și, iată, nu s-au rugat ca să i să dea leac, ca să se puie preste el unsoare, ca să i să dea vârtute, să se apuce de sabie.

22. Pentru aceea, acestea zice Domnul Domnul: «Iată, Eu asupra lui Faraon, împăratului Egiptului, și voi zdrobi brațele lui ceale tari, ci zdrobite, și voi oborî sabiia lui din

*Zaha.
13, 2

mâna lui.

23. Și voiui răsipi Egiptul întru neamuri și voiui vântura pre ei prin țeri.

24. Și voiui întări brațele împăratului Vavilonului și voiui da sabiia Mea în mâna lui și o va aduce pre ea preste Egipt și va prăda prada lui și va jefui jafurile lui.

25. Și voiui întări brațele împăratului Vavilonului, iară brațele lui Faraon vor cădea. Și vor cunoaște că Eu sânt Domnul, când voiui da sabiia Mea în mâna împăratului Vavilonului și o va tinde pre ea preste pământul Egiptului.

26. Și voiui răsipi Egiptul întru neamuri și voiui vântura pre ei prin țeri și vor cunoaște toți egipteanii că Eu sânt Domnul»”.

CAP 31

Înălțarea împăratului Vavilonului și a lui Asur; și acestora amândurora le vestește perire.

1. i au fost în anul al unsprăzeacelea, în luna a treia, în zioa dintâiu a luni; făcutu-s-au cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

2. „Fiiul omului, zi cătră Faraon, împăratul Egiptului, și mulțimei lui: «Cui te-ai făcut aseamenea întru înălțimea ta?»

3. Iată, Asur, ca un chiparos din Livan, frumos cu ramurile și des cu frunzele și înalt cu mărimea și până la mijlocul norilor au ajuns vârful lui;

4. Apa l-au hrănit pre el, adâncul l-au crescut pre el, râurile lui curgea împregiurul rădăcinilor lui și râurile sale le-au slobozit la toate leamnele câmpului.

5. Pentru aceasta, s-au înălțat mărimea lui mai mult decât toate leamnele câmpului și s-au înmulțit crengile lui și s-au înălțat odraslele lui preste apă multă.

6. Și întinzindu-să odraslele lui, în ramurile lui au făcut cuiburi toate pasările ceriului și supt crengile lui păștea toate fierile câmpului și întru umbra lui au lăcuit toată mulțimea neamurilor.

7. Și au fost foarte frumoasă înălțimea lui pentru mulțimea ramurilor lui, că au fost rădăcinile lui lângă apă multă.

8. Chiparoși ca aceștia nu au fost în raiul lui Dumnezeu și pinii nu au ajuns la vârful lui și brazii nu au fost aseamenea cu ramurile lui; nici un pom în raiul lui Dumnezeu nu au fost aseamenea lui și frumseții lui.

9. Că frumos l-am făcut pre el pentru mulțimea ramurilor lui și i-au pismuit lui pomii raiului lui Dumnezeu.

10. Pentru aceea, acestea zice Domnul Domnul: Pentru că te-ai mărit cu înălțimea și au ajuns vârful tău în mijlocul norilor și am văzut când s-au înălțat el;

11. Și l-am dat pre el în mâinile Domnului neamurilor și-l va piiarde pre el.

12. Și l-au pierdut de tot pre el străinii și pierzătorii neamurilor și l-au oborât pre el preste munți; în toate văile au

căzut ramurile lui și s-au sfărâmat odraslele lui în tot câmpul pământului și s-au dus din umbra lor toate noroadale neamurilor și l-au trântit pre el la pământ.

13. Și s-au odihnit toate pasările ceriului întru căderea lui și la bucinii lui au fost toate fiarările țarinii.

14. Ca să nu să înalță întru mărimea sa toate leamnele din apă și nu au ajuns cu vârful său la mijlocul norilor și nu vor sta întru înălțimea sa toate ceale ce să udă cu ape; că toți s-au dat la moarte întru adâncul pământului, în mijlocul fiilor oamenilor, la cei ce să pogoară în groapă.

15. Acestea zice Domnul Domnul: În zioa în carea s-au pogorât la iad l-au plâns pre el adâncul și am oprit râurile lui și am contenit mulțimea apei și s-au întunecat preste el Livanul și toate leamnele câmpului într-însul s-au slăbit.

16. De glasul căderii lui s-au cutremurat neamurile, cându-l pogorea pre el la iad cu cei ce să pogoară în groapă; și l-au mângăiat pre el în pământul cel mai de jos toate leamnele desfătăciunii, și ceale alese și ceale mai frumoasă ale Livanului și toate ceale ce să udă cu apă.

17. Că și ei s-au pogorât cu el în iad, la cei răniți de sabie, și sămânța lui, cei ce lăcuia supt umbra lui, în mijlocul vieții lor au perit.

18. Cui te-ai asemănat cu mărimea și cu puterea și cu mărimea întru leamnele desfătării? Pogoră-te, și să te pogori cu leamnele desfătării întru adâncul pământului, în mijlocul celor netăiați împregiur; vei dormi cu cei răniți de sabie, așa Faraon și toată mulțimea puterii lui, zice Domnul Domnul»”.

CAP 32

Plângere asupra Egiptului, că Faraon cel înălțat să va zdrobi, de a căruia perire mulți împărați să vor mira și cu dânsul multe neamuri să vor trage întru adânc.

1. i au fost în anul al doisprăzeacelea, în luna a doisprăzeacea, în zioa dintâiu a luni; fost-au cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

2. „Fiiul omului, ia plângere asupra lui Faraon, împăratul Egiptului, și vei zice cătră el: «Leului neamurilor te-ai asemănat tu și bălaurului celui din mare și împungeai cu cornul în râurile tale și turburai apa cu picioarele tale și călcai râurile tale.

3.* Acestea zice Domnul Domnul: Întinde-voiui preste tine mreaja Mea și întru adunare de neamuri multe și te voiui scoate pre tine cu undița Mea.

4. Și te voiui întinde pre pământ și câmpii să vor umplea de tine; și voiui așeza preste tine toate paserile ceriului și voiui sătura dintru tine toate fiarările a tot pământul.

5. Și voiui da cărnurile tale preste munți și voiui sătura de sângele tău tot pământul.

*Sus
12, 13
17, 20

6. Și să va adăpa pământul de gunoaiele tale, de mulțimea ta preste munți, văile voiu umplea de tine.

Isaia 7. Și voiu acoperi ceriul, când te voiu stânge, și voiu întuneca stealele lui, soarele cu nor îl voiu acoperi și luna nu va lumina
13, 10 loil
2, 10 lumina sa.

3, 15 8. Toate stealele ceriului și tot ce luminează
Mateiu 24, 29 lumina din ceriu să vor întuneca preste tine și voiu da întunecare preste pământul tău, zice Domnul Domnul.

9. Și voiu întărâta inima a multor noroade când te voiu duce rob la neamuri, în pământul care nu l-ai știut.

10. Și să vor măhni pentru tine neamuri multe și împărații lor cu întristare să vor întrista, când va zbură sabiia Mea preste fețele lor, așteptând căderea sa de la zioa căderii tale.

11. Că acestea zice Domnul Domnul: Sabiia împăratului Vavilonului va veni ție.

12. Cu sabiile uriașilor voiu oborî țăriia ta, toți pierzătorii din toate neamurile, și vor piarde sumeția Eghiptului și să va sfărâma toată țăriia lui.

13. Și voiu piarde toate dobitoacele lui de la apa cea multă și picior de om mai mult nu o va turbura și urmă de dobitoc nu o va călca.

14. Așa atunci vor înceta apele lor și râurile lor ca untulemn va curge, zice Adonai Domnul.

15. Când voiu da Eghiptul spre piardere și să va pustii pământul cu plinirea lui, când voiu râsi pre toți cei ce lăcuiesc într-însul și vor cunoaște că Eu sânt Domnul.

16. Plângere easte și-l vor plânge pre el fețele neamurilor, pentru Eghipt și pentru toată țăriia lui, plânge-l-vor pre el, zice Domnul Domnul”.

17. Și au fost în anul al doisprăzeacelea, în luna dintâiu, în cincisprăzeace ale lunii; fost-au cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

18. „Fiiul omului, plânge preste țăriia Eghiptului și vor băga neamurile pre fețele lui moarte întru adâncul pământului, la cei ce să pogoară în groapă.

19. Din apă limpede pogoară-te și dormi cu cei netăiați împregiur (a).

20. În mijlocul celor răniți de sabie vor cădea cu el și va dormi toată țăriia lui.

21. Și vor zice ție uriașii: «Întru adâncul gropii te pogoară, cu cât ești mai bun? Pogoară-te și dormi cu cei netăiați împregiur, în mijlocul celor răniți de sabie».

22. Acolo e Asur și toată adunarea lui. Toți răniții acolo s-au dat.

23. Și mormântul lor întru adâncul gropii; și s-au făcut adunarea lui, împregiur mormântului lui toți cei răniți carii au căzut de sabie, carii au pus mormânturile

19. (a) Acest vers în unele nu să află. 30. (b) În u-

lui în coastele gropii. Și s-au făcut adunare împregiur mormântului lui, toți aceștia răniți și carii au căzut de sabie, carii au dat frica sa în pământul vieții.

24. Acolo e Elam și toată putearea lui împregiur mormântului lui, toți cei răniți și carii au căzut de sabie, și cei ce să pogoară netăiați împregiur întru adâncul pământului, carii au dat frica sa în pământul vieții și au luat chinul său cu cei ce să pogoară în groapă, în mijlocul celor răniți.

25. Acolo s-au dat Mosoh și Tovel și toată țăriia lui împregiur mormântului lui, toți răniții lui, toți acei netăiați împregiur și cei răniți de sabie, carii au dat frica sa pre pământul vieții.

26. Și n-au dormit cu uriașii cei ce au căzut din veac, carii s-au pogorât în iad cu armele sale ceale de războiu și au pus sabiile sale supt capetele sale și s-au făcut fărădelegile lor întru oasele lor; că au înfricoșeat uriașii în viața sa.

27. Și tu în mijlocul celor netăiați împregiur te vei zdrobi și vei dormi cu cei răniți de sabie.

28. Acolo Edom și împărații lui și toți boiarii lui Asur, cei ce au dat țăriia lui spre rană de sabie; aceștia cu cei răniți au dormit, cu cei ce s-au pogorât în groapă.

29. Acolo boiarii mieziinopții, toți căpetenii a lui Asur, carii s-au pogorât răniți cu frica sa și întru țăriia sa au adormit netăiați împregiur cu cei răniți de sabie și au luat chinul său cu cei ce să pogoară în groapă.

30. Pre aceia va vedea împăratul Faraon și să va mângăia întru toată țăriia lor; răniți de sabiia lui Faraon și toată țăriia lui, zice Domnul Domnul. Pentru că am dat frica lui preste pământul vieții, și va dormi în mijlocul celor netăiați împregiur cu cei răniți de sabie (b) lui Faraon, și toată mulțimea lui cu dânsul, zice Domnul Domnul”.

CAP 33

Cel ce străjuiaște, de nu va vesti, văzind perirea apropiindu-să, vinovat va fi pentru cei periți, iară de va vesti, cel ce piare să va vinovăți singur. Așa și dreptul, de va părăsi dreptatea sa, să va osindi; și necredinciosul, de să va întoarce, să va mântui; nici să se nădăjduiască în pământul cel dat spre moștenire, că pentru nedreptățile sale să vor piarde și pământul să va pustii.

1. i s-au făcut cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

2. „Fiiul omului, grăiaște cătră fiii norodului tău și vei zice cătră ei:

«Pământ preste care voiu aduce sabie și va lua norodul pământului pre un om dintru ai săi și-l va pune pre el loruși strajă.

3. Și acela va vedea sabiia venind pre pământ și va trâmbița cu trâmbița și va da semn

nele să află: cu răniții sabiei lui Faraon.

norodului.

4. Și va auzi cel ce aude glasul trâmbiții și nu să va păzi și va veni sabiia și-l va apuca pre el, sângele lui preste capul lui va fi.

5. Pentru că au auzit glasul trâmbiții și nu s-au păzit, sângele lui preste el va fi, iară acesta, pentru că s-au păzit, sufletul său și-au mântuit.

6. Și străjariul de va vedea sabiia venind și nu va trâmbița cu trâmbița, și norodul nu să va păzi, și venind sabiia va lua dintru ei suflet, el pentru fărădeleagea sa s-au prins, și sângele din mâna străjariului îl voi ceare».

Sus 3, 17 7. Și tu, fiiul omului, străjariu te-am pus pre tine casii lui Israil și vei auzi din gura Mea cuvânt și vei vesti lor de la Mine.

8. De cumva zicând Eu celui păcătos: «Cu moarte vei muri», și nu vei grăi ca să se păzească cel necredincios de la calea lui, și cel fără de leage întru fărădeleagea sa va muri; iară sângele lui din mâna ta îl voi ceare.

9. Iară de vei spune tu celui păcătos calea lui, ca să se întoarcă de la ea, și nu să va întoarce de la calea sa, el întru fărădeleagea sa va muri, iară tu sufletul tău ți-ai mântuit.

10. Și tu, fiiul omului, zi casii lui Israil: «Așea ați grăit, zicând: 'Înșelăciunile noastre și fărădelegile noastre preste noi sânt și întru eale noi ne topim; și cum vom trăi?'»

Sus 18, 23 2 Petr. 3, 9 11. Zi lor: «Viu sânt Eu, zice Adonai Domnul, nu voiesc moartea păcătosului, ci să se întoarcă păcătosul de la calea sa și să fie viu. Cu întoarcere întoarceți-vă de la calea voastră cea rea! Și pentru ce muriți, casa lui Israil?»

12. Și tu, fiiul omului, zi cătră fiii norodului tău: «Dreptatea dreptului nu-l va mântui pre el, ori în ce zi va rătăci, și fărădeleagea celui fără de leage nu-i va strica lui, ori în ce zi să va întoarce de la fărădeleagea sa, și dreptul nu să va putea mântui în zioa păcatului său.

13. Și de voi zice dreptului: 'Cu viață vei fi viu', și el nădăjduindu-să întru dreptatea sa va face fărădeleage, toate dreptățile lui vor fi uitate; întru strâmbătatea sa carea au făcut, întru aceea va muri.

14. Și de voi zice celui păcătos: 'Cu moarte vei muri', și să va întorce de la păcatul său și va face judecată și dreptate;

15. Și va da înapoi zălogul și va plăti ce au jefuit și va umbla întru poruncile veții, ca să nu facă nedeptate, cu viață va fi viu și nu va muri.

16. Toate păcatele lui, care au păcătuit, nu să vor pomeni, pentru că judecată și dreptate au făcut; întru acelea va fi viu».

17. Și vor grăi fiii norodului tău: «Nu easte dreaptă calea Domnului!», și aceasta, calea lor, nu e dreaptă.

18. Că, de să va abate cel drept de la dreptatea sa și va face fărădelegi, va muri întru eale.

19. Și de să va abate cel păcătos de la fărădeleagea sa și va face judecată și dreptate, viu va fi întru eale.

20. Și aceasta easte, carea ați zis:* «Nu e *Sus 18, 25 dreaptă calea Domnului!» Pre fieștecarele întru căile sale voi judeca pre voi, casa lui Israil».

21. Și au fost în anul a doisprăzeacelea, în luna a zecea, în zioa a cincea a luni a robiei noastre; venit-au la mine cel ce au scăpat de la Ierusalim, zicând: „S-au luat cetatea”.

22. Și mâna Domnului fuseasă preste mine sara, mai înainte de ce au venit el, și au deșchis gura mea, până ce au venit el dimineața la mine; și după ce s-au deșchis gura mea, nu s-au oprit mai mult.

23. Și s-au făcut cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

24. „Fiiul omului, cei ce lăcuiesc ceale pustiite în pământul lui Israil zic: «Unul era Avraam, și au moștenit pământul; iară noi mai mulți sântem, noao s-au dat pământul moștenire».

25. Pentru aceea, zi cătră ei: «Așea au zis Adonai Domnul: 'Cei ce cu sânge mâncați și ochii voștri rădicați la spurcăciunile voastre și vărsați sânge, au moșteni-veți pământul?»

26. Stătut-ați întru sabiia voastră, făcut-ați urăciuni și fieștecarele pre muiarea deapropelui său ați pângărit și pământul veți moșteni așea?»

27. Pentru aceea, zi lor: «Aceasta zice Domnul Domnul: 'Viu sânt Eu, că cei ce lăcuiesc ceale pustiite de sabie vor cădea, și cei de pre fața câmpului fiiarilor țarinii să vor da mâncare, și pre cei din ceale zidite și pre cei din peșteri cu moarte voi omori».

28. Și voi da pământul pustiiu și va peri sumeția tăriei lui și să vor pustii munții lui Israil, nefiind călătoriu (a)».

29. Și vor cunoaște că Eu sânt Domnul, când voi face pământul lor pustiiu și să va pustii pentru toate urăciunile lor care au făcut.

30. Și tu, fiiul omului, fiii norodului tău, ceia ce grăiesc de tine pre lângă ziduri și în ușile caselor; și grăiaște om cătră fratele său, zicând: «Să ne adunăm și să auzim ceale ce ies de la Domnul!»

31. Și vor veni la tine cum să adună norodul și va șede înaintea ta norodul Mieu și vor auzi cuvintele tale și nu le vor face, că minciună e în gura lor, și după spurcăciunile lor umblă inima lor.

32. Și te vei face lor ca glasul canonului, cel cu dulce glas, bine întocmit, și vor auzi cuvintele și nu le vor face.

33. Și când va veni ce mai înainte s-au zis că: «Iată, vine!», atunci vor cunoaște că proroc era în mijlocul lor”.

28. (a) Adecă, cel ce umblă preste el.

CAP 34

Zice Domnul că va lua oile Sale din mâinile păstorilor, carii părăsind oile, cearcă ale Sale și le va paște cu judecată, sculând preste eale pre David, sluga sa, supt care să vor da fără de grijă, întru toată prisosița pământului. Și va arăta că turma Sa e norodul lui Israil, și El e Dumnezeuul lor.

1. i au fost cuvântul Domnului către mine, zicând:

2. „Fiiul omului, prorocește către păstorii lui Israil, prorocește și zi păstorilor: «Aceasta zice Domnul

*Ieremi. 23, 1
Sus

13, 3 3. Iată, laptele îl mâncați și cu lâna vă îmbrăcați și ce e gras junghiiți și oile Meale nu le pașteți.

4. Pre cea slabă nu o ați întărit și pre cea bolnavă nu o ați vindecat și pre cea struncinată nu o ați legat și pre cea rățacită nu o ați înturnatu-o și pre cea perită nu o ați căutat și pre cea tare o ați asuprit cu osteneală.

5. Și s-au răsipit oile Meale nefiind păstoriu și s-au făcut mâncare fiarălor țarinii.

6. Și s-au răsipit oile Meale în tot muntele și în tot dealul înalt și preste fața a tot pământul s-au răsipit și nu era cine să le caute și cine să le întoarcă.

7. Pentru aceea, păstori, auziți cuvântul Domnului:

8. Viu sânt Eu, zice Domnul Domnul, pentru că s-au făcut oile Meale pradă și au fost oile Meale mâncare tuturor fiarălor câmpului, nefiind păstoriu, și n-au căutat păstorii oile Meale, ci s-au păscut păstorii pre sine; iară oile Meale nu le-au păscut.

9. Pentru aceea, păstori, auziți cuvântul Domnului.

10. Această zice Domnul Domnul: Iată, Eu asupra păstorilor și voi ceare oile Meale din mâinile lor și voi întoarce pre ei, ca să nu pască oile Meale și nu le vor mai paște păstorii pre eale, scoate-voi oile Meale din gura lor și nu le vor fi lor mai mult mâncare.

11. Pentru aceea, această zice Domnul Domnul: Iată, Eu voi căuta oile Meale și le voi cerceta pe eale.

12. În ce chip cearcă păstoriul turma sa în zioa rătăcirii, când e negură și nor în mijlocul oilor, când sânt osibite, așa voi cerca oile Meale și le voi mâna din tot locul unde s-au părăsit în zi de nor și de negură.

13. Și voi scoate pre ei din neamuri și voi aduna pre ei din țeri și-i voi băga pre ei în pământul lor și-i voi paște pre ei în munții lui Israil și în râpi și în toată lăcuința pământului.

14. Întru pășune bună voi paște pre ei, în muntele cel înalt a lui Israil, și vor fi stânile lor acolo și vor dormi și să vor odihni întru desfătăciune bună și întru

CAP 34

pășune grasă să vor paște în munții lui Israil.

15. Eu voi paște oile Meale și le voi odihni pre eale și vor cunoaște că Eu sânt Domnul; acestea zice Domnul.

16. Pre cea pierdută voi căuta și pre cea rățacită voi înturna și pre cea zdrobită voi lega și pre cea slabă voi întări și pre cea tare voi păzi și le voi paște pre eale cu judecată.

17. Și voi, oile Meale, acestea zice Domnul Domnul: Iată, Eu voi osibi întră oaie și întră oaie, întră berbeci și întră țapi.

18. Și nu v-au fost destul voao că pășunea cea bună păsteți și rămășițele pășunii le călcați cu picioarele voastre? Și apa cea limpede beți, și cea rămasă cu picioarele voastre o turburați?

19. Și oile Meale călcăturile picioarelor voastre păștea și apa cea turburată de picioarele voastre bea.

20. Pentru aceea, acestea zice Domnul Domnul: Iată, Eu voi osibi întră oaie tare și întră oaie slabă.

21. Cu coastele și umerile voastre împingeți și cu carnele voastre împungeți pre cea slabă.

22. Și voi mântui oile Meale și nu vor mai fi mult pradă și voi judeca berbece și berbece.

23. Și voi scula preste ei un păstoriu* și-i va paște pre ei robul Mieu, David, și va fi lor păstoriu. *Isaia 40, 11
Osie

24. Și Eu, Domnul, voi fi lor Dumnezeu, și David, căpetenie în mijlocul lor: Eu, Domnul, am grăit. 3, 5
Ioan

25. Și voi face cu David legătură de pace și voi pui de fiarăle ceale reale de pre pământ și vor lăcui în pustie și vor dormi în dumbrăvi.

26. Și voi da lor binecuvântare împregiurul muntelui Mieu și voi da ploaie voao, ploaie de binecuvântare.

27. Și leamnele câmpului vor da roada sa și pământul va da țăriia sa și vor lăcui în pământul său cu nădejde de pace și vor cunoaște că Eu sânt Domnul, când voi zdrobi Eu jugul (a) lor și-i voi scoate pre ei din mâna celor ce-i uresc pre ei.

28. Și mai mult nu vor fi pradă neamurilor și fiarăle pământului nu-i vor mai mânca pre ei și vor lăcui întru nădejde și nu va fi cine să-i sparie pre ei.

29. Și voi rădica lor răsăditură de pace și nu vor mai fi puțini cu numărul pre pământ, și mai mult nu vor peri de foamete pre pământ și ocară neamurilor nu vor suferi mai mult.

30. Și vor cunoaște că Eu sânt Domnul Dumnezeuul lor, și ei norodul Mieu, casa lui Israil, zice Domnul Domnul.

31. Și voi oile Meale și oile turmei sânteti, și Eu sânt Domnul Dumnezeuul vostru, zice Domnul Domnul'»”.

27. (a) În cea veachie: lanțul jugului lor.

CAP 35

Să vestească pustiirea muntelui Siir sau a Edomului, pentru că au vrăjmășit fiilor lui Israil.

1. i au fost cuvântul Domnului către mine, zicând:

2. „Fiiul omului, întoarce fața ta asupra muntelui Siir și proorocește asupra lui.

3. Și zi lui: «Aceasta zice Domnul Domnul: 'Iată, Eu sânt asupra ta, munte Siir, și voi întinde mâna Mea preste tine și te voi da pustiu și te vei pustii.

4. Și în cetățile tale voi face pustietate și tu vei fi pustiu și vei cunoaște că Eu sânt Domnul.

5. Pentru că ai fost vrăjmaș veacinic și ai șezut înaintea casii lui Israil cu vicleșug, în mâna vrăjmașilor sabiei, în vremea strâmbătății ceii mai de pre urmă.

6. Pentru aceea, viu sânt Eu, zice Domnul Domnul, pentru că ai păcătuit asupra sângelui și sângele te va goni pre tine.

7. Și voi da muntele Siir spre pustiire și va fi pustiu și voi pierde din el oamenii și dobitoacele.

8. Și voi umplea de răniți dealurile tale și văile tale și în toate câmpurile tale vor cădea răniți de sabie.

9. Pustietate veacinică te voi face și cetățile tale nu să vor lăcui mai mult și vor cunoaște că Eu sânt Domnul.

10. Pentru că ai zis: 'Ceale doao neamuri și ceale doao țeri ale mele vor fi și le voi moșteni pre eale', și Domnul acolo easte.

11. Pentru aceea, viu sânt Eu, zice Domnul Domnul, și voi face ție după vrăjmășia ta și Mă voi cunoaște ție, când te voi judeca.

12. Și vei cunoaște că Eu sânt Domnul; auzit-am glasul blăstămurilor tale, că ai grăit: 'Munții lui Israil pustii s-au dat noao spre mâncare'.

13. Și mari ai grăit asupra Mea cu gura ta, și Eu am auzit.

14. Pentru aceea, aceasta zice Domnul Domnul: Când să va veseli tot pământul, pustiu te voi face pre tine.

15. Precum te-ai bucurat de moștenirea casii lui Israil, că s-au răsipit, așa te voi face pre tine (a). Pustiu vei fi, munte Siir, și toată Idumeea va peri și vor cunoaște că Eu sânt Domnul Dumnezeu lor'».

CAP 36

Cătră norodul Său cel răsipit în robie pentru păcatele sale, zice Domnul că pentru sine îl va întoarce la pământul său și va vărsa preste el apă curată, făcându-l a umbla întru poruncile Sale și în mare fericire a să desfăta.

15. (a) În unele nu să află: precum te-ai bucurat de moștenirea casii lui Israil, că s-au răsipit, așa te voi face pre tine.

1. i tu, fiiul omului, proorocește* de munții lui Israil și zi munților lui Israil: «Auziți cuvântul Domnului. *Sus 6, 3

2. Acestea zice Domnul Domnul: 'Pentru că au zis de voi vrăjmașul: 'Bine e, pustiiri veacinic spre moșteniri noao ni s-au făcut!''»,

3. Pentru aceea, proorocește și zi: «Acestea zice Domnul: 'Pentru căci v-ați necinstit voi și v-ați urât voi de toate neamurile ceale de primprejurul vostru, ca să fiți moștenire celorlalte neamuri, și v-ați suit și v-ați făcut grai limbii și ocară neamurilor,

4. Pentru aceea, munții lui Israil, auziți cuvântul Domnului! Acestea zice Domnul Domnul munților și dealurilor și văilor și păraielor și celor pustiite și strânse și cetăților celor părăsite, care au fost pradă și călcare neamurilor celor de primpregiur,

5. Pentru aceea, acestea zice Domnul Domnul: 'Pentru că întru focul mâniei Meale am grăit asupra celorlalte neamuri și asupra toată Idumeea, pentru că au dat pământul Mieu șieși spre moștenire, cu bucurie necinstind sufletele, ca să le piarză cu pustiire'»,

6. Pentru aceea, proorocește de pământul lui Israil și zi munților și dealurilor și văilor și codrilor: «Acestea zice Domnul Domnul: 'Iată, Eu întru râvna Mea și întru mâniia Mea am grăit, pentru că ați suferit voi ocările neamurilor.

7. Pentru aceea, iată, Eu voi rădica mâna Mea preste neamurile ceale dimpregiurul vostru; acestea ocară sa vor lua.

8. Iară voi, munții lui Israil, strugurul și roada voastră va mânca norodul Mieu, căci că nădăduiesc să vie.

9. Că, iată, Eu voi căuta spre voi și vă veți lucra și vă veți sămăna.

10. Și voi înmulți întru voi oamenii și casa lui Israil toată desăvârșit și să vor lăcui cetățile voastre și ceale pustiite să vor zidi.

11. Și voi înmulți întru voi oameni și dobitoace și voi face să fiți lăcuiți ca din începutul vostru și bine voi face voao, mai mult decât mai înainte, și veți cunoaște că Eu sânt Domnul.

12. Și voi naște întru voi oameni, pre norodul Mieu, Israil, și vor moșteni pre voi și veți fi lor moșie și nu vă veți adaoge mai mult, ca să vă facă pre voi fără de fii dintru ei'.

13. Acestea zice Domnul Domnul: 'Pentru că au zis ție: 'Pământ care mănca oameni ești tu și fără de fii de neamul tău te-ai făcut',

14. Pentru aceea, oameni mai mult nu vei mânca și neamul tău nu-l vei mai face mai mult fără de fii, zice Domnul Domnul.

15. Și nu să va auzi mai mult întru voi defăimarea neamurilor, și ocară noroadelor mai mult nu o veți suferi, zice Domnul Domnul'».

16. Și s-au făcut cuvântul Domnului

cătră mine, zicând:

17. „Fiiul omului, casa lui Israil au lăcuit în pământul său și l-au spurcat pre el cu calea sa și cu idolii săi și cu necurățiile sale; ca necurăția muierei carea avea curgerea sângelui cea de pre lună s-au făcut calea lor înaintea feții Meale.

18. Și am vărsat mâniia Mea preste dânșii, pentru sângele care l-au vărsat ei pre pământ și cu idolii săi l-au spurcat pre el.

19. Și i-am răsipit pre ei întru neamuri și i-am vânturat pre ei prin țeri, după calea lor și după păcatul lor i-am judecat pre ei.

20. Și au umblat după neamurile la care au mers* și au spurcat numele cel sfânt al Mieu, că să zicea de ei: «Norodul Domnului sânt aceștia și din pământul lui au ieșit».

21. Și nu M-am îndurat de ei pentru numele Mieu cel sfânt, care l-au spurcat casa lui Israil întru neamurile la care au mers, unde au mers.

22. Pentru aceea, zi casii lui Israil: «Aceasta zice Domnul Domnul: ‘Nu pentru voi voi face Eu voao, casa lui Israil, ci pentru numele Mieu cel sfânt, care l-ați spurcat întru neamurile la care ați mers.

23. Și voi sfinti numele Mieu cel mare, care s-au spurcat întru neamuri, care l-ați spurcat în mijlocul lor, și vor cunoaște neamurile că Eu sânt Domnul, zice Adonai Domnul, când Mă voi sfinti întru voi înaintea ochilor lor.

24. Și voi lua pre voi dintru neamuri și voi aduna pre voi din toate țerile și voi băga pre voi în pământul vostru.

25. Și voi stropi preste voi apă curată, și vă veți curăți de toate necurățiile voastre și de toți idolii voștri voi curăți pre voi.

26.* Și voi da voao inimă noao și duh nou voi da întru voi și voi lua inima cea de piatră din trupul vostru și voi da voao inimă de carne.

27. Și Duhul Mieu voi da întru voi și voi face ca să umblați întru îndreptările Meale și judecățile Meale să le păziți și să le faceți.

28. Și veți lăcui pre pământul care l-am dat părinților voștri și veți fi Mie norod și Eu voi fi voao Dumnezeu.

29. Și voi mântui pre voi dintru toate necurățiile voastre și voi chema grâul și-l voi înmulți pre el și nu voi aduce asupra voastră foamete.

30. Și voi înmulți roada lemnului și roadele țarinii, ca să nu purtați ocară foametei întru neamuri.

31. Și vă veți aduce aminte de căile voastre ceale reale și de izvodirile voastre ceale ce nu era bune și nu vor plăcea voao fărădelegile voastre și spurcăciunile voastre.

32. Nu pentru voi voi face, zice Domnul Domnul, să știți voi. Rușinați-vă și vă a-

bateți de la căile voastre, casa lui Israil!’»

33. Acestea zice Domnul Domnul: ‘În zioa în carea voi curăți pre voi de toate fărădelegile voastre și voi face să se lăcuască cetățile, și ceale pustiite să vor zidi;

34. Și pământul cel stricat să va lucra, care mai înainte era stricat înaintea ochiului a tot călătoriul;

35. Și vor zice: ‘Pământul cel stricat s-au făcut ca o grădină desfătă și cetățile ceale pustii și stricate și săpate tari s-au așezat’.

36. Și vor cunoaște neamurile ceale rămase împregiurul vostru că Eu, Domnul, am zidit ceale surpate și am răsădit ceale stricate. Eu, Domnul, am grăit și am făcut’.

37. Acestea zice Adonai Domnul: ‘Încă întru aceasta Mă va căuta casa lui Israil, ca să le fac lor. Înmulți-voiu pre ei de oameni ca oile,

38. Ca oile ceale sfinte, ca oile Ierusalimului întru sărbătorile lui, așa vor fi cetățile ceale pustii pline de oi, de oameni, și vor cunoaște că Eu sânt Domnul’».

CAP 37

Prin pilda oaselor celor ce înviiază însămnează pre fiii lui Israil, carii de totul deznădăjdusă, că să vor întoarce la pământul său; și prin doao leamne închiiate însămnează că va fi o împărăție în Iuda și în Israil, carii supt un împărat David vor păzi poruncile Domnului și va face cu dânșii legătură de pace.

1. i au fost preste mine mâna Domnului și m-au scos Duhul Domnului și m-au pus în mijlocul unui câmp, și acela era plin de oase de oameni.

2. Și m-au purtat pre mine împregiurul lor; și, iată, era multe foarte pre fața câmpului și, iată, uscate foarte.

3. Și au zis cătră mine: „Fiiul omului, oare înviiă-vor oasele acestea?” Și am zis: „Doamne, Doamne, Tu știi acestea”.

4. Și au zis cătră mine: „Fiiul omului, prorocește spre oasele acestea și să le zici lor: «Oase uscate, ascultați cuvântul Domnului!

5. Acestea zice Domnul Dumnezeu oaselor acestora: ‘Iată, Eu voi aduce întru voi duh de viață.

6. Și voi da preste voi bine și voi pune preste voi carne și voi întinde preste voi piiale și voi da întru voi Duhul Mieu și veți învii și veți cunoaște că Eu sânt Domnul’».

7. Și am prorocit precum mi-au poruncit mie Domnul și s-au făcut glas când am prorocit și, iată, cutremur s-au făcut și s-au apropiat oasele, fieștecare os la închietura sa.

8. Și am văzut și, iată, creștea preste dânsele vine și carne și să tindea piiale peste dânsele deasupra și duh nu era într-însele.

9. Și au zis cătră mine: „Prorocește pentru duh, prorocește, fiiul omului, și zi duhului: «Acestea zice Domnul Dumnezeu: ‘Din patru vânturi vino, duhule, și suflă preste morții

aceștia și să înviiaze!’»”

10. Și am prorocit precum mi-au poruncit mie Domnul și au intrat într-înșii duh, și au înviiat și au stătut pre picioarele sale multime multă foarte.

11. Și au grăit Domnul cătră mine, zicând: „Fiiul omului, oasele aceastea toată casa lui Israil easte. Aceștia zic: «Uscatu-s-au oasele noastre, perit-au nădejdea noastră și ne-am stâns».

12. Pentru aceea, procește și zi cătră dânșii: «Aceastea zice Domnul Dumnezeu: ‘Iată, Eu voi deschide mormânturile voastre și voi scoate pre voi din mormânturile voastre, norodul Mieu, și vă voi duce pre voi în pământul lui Israil.

13. Și veți cunoaște că Eu sânt Domnul, când voi deschide Eu mormânturile voastre, ca să vă scoț pre voi din mormânturile voastre, norodul Mieu.

14. Și voi da Duhul Mieu întru voi și veți învii și voi pune pre voi pre pământul vostru și veți cunoaște că Eu sânt Domnul; grăit-am și voi face, zice Domnul Dumnezeu’»”.

15. Și au fost cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

16. „Fiiul omului, ia-ți ție un toiag și scrie preste el pre Iuda și pre fiii lui Israil, carii s-au adaos la el; și-ți vei lua al doilea toiag și vei scrie preste el pre Iosif, toiagul lui Efraim, și pre toți fiii lui Israil, carii s-au adaos la el.

17. Și le vei împreuna pre eale unul la altul, să-ți fie un toiag, ca să le legi pre eale, și vor fi în mâna ta.

18. Și va fi când vor zice cătră tine fiii norodului tău: «Au nu vei spune noao ce sânt aceastea ție?»

19. Și vei zice cătră ei: «Aceastea zice Domnul Domnul: ‘Iată, Eu voi lua neamul lui Iosif, cel prin mâna lui Efraim, și neamurile lui Israil ceale ce s-au adaos la el, și voi da pre ei preste neamul lui Iuda și vor fi un toiag în mâna Iudii’».

20. Și vor fi toiagele pre care tu ai scris în mâna ta înaintea lor.

21. Și vei grăi cătră ei: «Aceastea zice Domnul Domnul: ‘Iată, Eu voi lua toată casa lui Israil din mijlocul neamurilor la care au mers și-i voi aduna pre ei dintru toți cei dimpregiurul lor și-i voi băga pre ei în pământul lui Israil.

Ioan 10, 16 22. Și-i voi face pre ei un neam în pământul Mieu, în munții lui Israil, un domn va fi lor și nu vor fi mai mult doao neamuri, nici să vor mai împărți mai mult în doao împărății.

23. Ca să nu să spurce mai mult întru idolii săi și întru urâciunile sale și întru toate necurățiile sale, și-i voi mântui pre ei de toate fărădelegile lor, cu care au păcătuit, și-i voi curăți pre ei și vor fi Mie norod și Eu voi fi lor Dumnezeu.

24.* Și robul Mieu, David, împărat, în mijlocul lor, și un păstoriu va fi tuturor, că întru poruncile Meale vor umbla și judecățile Meale vor păzi și le vor face pre eale.

25. Și vor lăcui în pământul său, care l-am dat robului Mieu, Iacov, unde au lăcuit părinții lor, și vor lăcui pre dânșii ei și fiii lor și fiii fiilor lor până în veac; și David, robul Mieu, împărat va fi lor în veac.

26.* Și voi pune lor legătură de pace și legătură veacinică va fi cu ei și voi pune sfintele Meale în mijlocul lor.

27. Și va fi lăcașul Mieu întru ei, și voi fi lor Dumnezeu și ei vor fi Mie norod.

28. Și vor cunoaște neamurile că Eu sânt Domnul, Cel ce-i sfințesc pre ei, când vor fi sfintele Meale în mijlocul lor în veac’»”.

*Isaia 40, 11
Ieremia 23, 4
Sus 34, 23
Daniil 9, 24
Ioan 1, 46
*Psal. 109, 5
116, 2
Ioan 12, 34

CAP 38

După întoarcerea din robie, lăcuind fiii lui Israil fără grijă în cetățile sale, în zilele ceale mai de pre urmă va aduce Domnul asupra lor pre Gog și pre Magog, cu oaste tare foarte; ci și pre aceștia cu oastea sa, după aceea, cu multe rane îi va puiarde.

1. i au fost cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

2.* „Fiiul omului, întărește fața ta spre Gog și spre pământul lui Magog, spre biruitoriu capeteniei lui Mesoh și Tovel, și procește pentru dânșii.”

*Jos 39, 1
Apoca. 20, 7

3. Și zi lui: «Aceastea zice Domnul Domnul: ‘Iată, Eu asupra ta, Gog, și asupra pământului lui Magog, biruitoriu capeteniei Mesohului și Tovelului.

4. Și te voi aduna pre tine și toată putearea ta, cai și călăreți, îmbrăcați în platoșe toți, adunare multă, scuturi și coifuri și sabii;

5. Perși și etiopi și livii și lidii, toți cu coifuri și cu scuturi.

6. Gamer și toți cei dimpregiurul lui, casa lui Torgama de la marginea mieziinopții și toți cei dimpregiurul lui și neamuri multe cu tine,

7. Gătește-te, gătește-te pre tine însuți, tu și toată adunarea ta cea adunată cu tine, și vei fi Mie înainte straje.

8. Din zile multe să va găti și în anii cei de pre urmă va veni, și va veni la pământul cel stricat de sabie; adunați din neamuri multe în pământul lui Israil, care s-au pustiit de toate părțile, și acesta dintru neamuri au ieșit și vor lăcui în pace toți.

9. Și te vei sui ca ploaia și vei veni ca norul și vei acoperi pământul și vei fi (a) tu și toți cei dimpregiurul tău și neamuri multe cu tine’.

10. Aceastea zice Domnul Domnul: ‘Și va fi în zioa aceea, sui-să-va cuvânt în inima ta și vei gândi gânduri reale.

9. (a) În cea veachie easte: și vei cădea.

11. Și vei grăi: 'Sui-mă-voiu pre pământul cel lăpădat, veni-voiu la cei ce să odihnesc cu liniște și la cei ce lăcuiesc în pace, la toți cei ce lăcuiesc pământul întru care nu easte zid, nici zăvoară, și uși nu sânt la ei.

12. A prăda pradă și jefuri a jefui, a întoarce mâinile mele spre cea pustiită carea s-au lăcuit și preste neamurile ceale adunate din neamuri multe, preste cei ce au făcut moșii și lăcuiesc pre buricul pământului'.

13. Sava și Dedan și negoțitorii carhidoneanii și toate satele lor vor grăi ție: 'Spre pradă a prăda vii tu și a jefui jefuri și ai adunat adunarea ta, să iai argint și aur, să iai moșie, să jefuiești jefuri mari'».

14. Pentru aceea, procește, fiul omului, și zi lui Gog: «Aceasta zice Domnul: 'Au nu în zioa aceea, când va lăcui norodul Mieu, Israil, în pace, te vei rădica?

15. Și vei veni de la locul tău, de la marginea miazănoptii, și neamuri multe cu tine, călăreți de cai, toți adunare mare și putere multă.

16. Și te vei sui asupra norodului Mieu, Israil, ca un nor, să acoperi pământul. În zilele ceale de pre urmă va fi și te voiu aduce în pământul Mieu, ca să cunoască toate neamurile când Mă voiu sfinți Eu întru tine, înaintea lor'.

17. Această zice Domnul Domnul lui Gog: 'Tu ești de carele am grăit mai înainte, în zilele ceale mai dintâiu, prin mâna robilor Mie, prorocii lui Israil, în zilele acealea și în anii aceia, ca să te aduc pre tine asupra lor.

18. Și va fi în zioa aceea, în zioa în carea va veni Gog asupra pământului lui Israil, zice Domnul Domnul, sui-să-va mâniia Mea,

19. Și în râvna Mea, cu focul mâniei Meale am grăit că va fi în zioa aceea cutremur mare pre pământul lui Israil,

*Mate. 24, 29
Luca 21, 25
20.* Și să vor clăti de fața Domnului peștii mării și paserile ceriului și fiiarale câmpului și toate jivinele ceale ce să târăsc pre pământ și toți oamenii cei de pre fața pământului și să vor sparge munții și vor cădea văile și tot zidul pre pământ să va surpa.

21. Și voiu chema asupra lui toată frica sabiei, zice Domnul Domnul, sabiia omului va fi asupra fratelui său.

22. Și-l voiu judeca pre el cu moarte și cu sânge și cu ploaie înecătoare și cu pietri de grindine și foc și piază pucioasă voiu ploua preste el și preste toți cei ce sânt cu el și preste neamuri multe, care sânt cu el.

23. Și Mă voiu mări și Mă voiu sfinți și Mă voiu cunoaște înaintea a multe neamuri și vor cunoaște că Eu sânt Domnul'».

CAP 39

Domnul va aduce pre Gog și pre Magog pre munții lui Israil și acolo îi va piază cu toată oastea lor,

CAP 38 ȘI 39

întru a cărora îngropare să vor umplea șapte luni de-a curăți pământul. Au dat Domnul pre fiii lui Israil în robie pentru păcatele lor, pământul său, să mărească numele Lui.

1. i tu, fiul omului, procește asupra lui Gog și zi: «Aceasta zice Domnul Domnul: 'Iată, Eu asupra ta, Gog, biruitorul căpeteniei lui Mesoh și Tovel!

2.* Și te voiu aduna pre tine și te voiu povățui pre tine și te voiu sui pre tine de la marginea mieziinoptii și te voiu aduce pre munții lui Israil. *Apoc. 20, 7

3. Și voiu piază arcul tău din mâna ta cea stângă și săgețile tale din mâna ta cea dreaptă.

4. Și te voiu oborî preste munții lui Israil și vei cădea tu și toți cei dimpregiurul tău; și neamurile ceale ce sânt cu tine da-se-vor la mulțime de paseri și la toată zburătoarea, și la toate fierile câmpului te-am dat pre tine să te mânce.

5. Pre fața câmpului vei cădea, că Eu am grăit, zice Domnul Domnul.

6. Și voiu trimite foc preste Magog și să vor lăcui ostroavele în pace și vor cunoaște că Eu sânt Domnul.

7. Și numele Mieu cel sfânt să va cunoaște în mijlocul norodului Mieu, Israil, și nu să va mai spurca numele Mieu cel sfânt și să vor cunoaște toate neamurile că Eu sânt Domnul cel sfânt întru Israil.

8. Iată, vine, și vei cunoaște că va fi, zice Domnul Domnul; aceasta easte zioa întru carea am grăit.

9. Și vor ieși cei ce lăcuiesc în cetățile lui Israil și vor arde armele și pavezele și sulitele și arcele și săgețile și toiagele de mâini și lăncile și vor ațita cu eale foc în șapte ani.

10. Și nu vor lua leamne din câmp, nici vor tăia din dumbrăvi, ci armele le vor arde cu foc și vor pradă pre cei ce i-au prădat pre ei și vor jefui pre cei ce i-au jefuit pre ei, zice Domnul Domnul.

11. Și va fi în zioa aceea, da-voiu lui Gog loc numit mormânt întru Israil, îngroparea celor ce au venit la mare, și vor zidi împregiur gura văii.

12. Și vor îngropa acolo pre Gog și toată mulțimea lui și să va chema atunci îngroparea lui Gog.

13. Și-i vor îngropa pre ei casa lui Israil, ca să se curățască pământul în luna a șaptea și-i va îngropa pre ei tot norodul pământului și va fi lor numită zioa în care M-am mărit, zice Domnul Domnul.

14. Și pururea vor trimite oameni carii vor umbla prin tot pământul și vor căuta ca să îngroape pre cei rămași pre fața pământului și să-l curățască pre el; după luna a șaptea vor cerca.

15. Și tot cel ce va umbla prin pământ

și va vedea os de om va pune lângă el semn, până când îl vor îngropa îngropătorii lui Ghe, în țintirimul lui Gog.

16. Că și numele cetății să va chema țintirim și să va curăți pământul'».

17. Și tu, fiul omului, acestea zice Domnul Domnul, grăiaște cătră toată paserea zburătoare și cătră toate fiiarale câmpului: «Adunați-vă și veniți, adunați-vă de toate laturile de primpregiur la jertva Mea, carea am jertvit voao jertvă mare în munții lui Israil și veți mânca carne și veți bea sânge.

18. Cărnurile uriașilor veți mânca și sângele domnilor pământului veți bea, berbeci și viței și țapi și viței grași toți.

19. Și veți mânca grăsime de vă veți sătura și veți bea sânge de vă veți îmbăta, din jertva Mea carea am junghiat voao.

20. Și vă veți sătura din masa Mea, de cal și de călăreț, de uriaș și de tot bărbatul războinic, zice Domnul Domnul.

21. Și voi da mărirea Mea întru voi și vor vedea toate neamurile judecata carea am făcut și mâna Mea, carea am adus preste ei.

22. Și va cunoaște casa lui Israil că Eu sânt Domnul Dumnezeu lor, din zioa aceasta și înainte.

23. Și vor cunoaște toate neamurile că pentru păcatele sale s-au robit casa lui Israil, că s-au lăpădat de Mine și am întors fața Mea de cătră ei și i-am dat pre ei în mâinile vrăjmașilor lor și au căzut toți de sabie.

24. După necurățiile lor și după fărădelegile lor am făcut lor și am întors fața Mea de cătră ei».

25. Pentru aceea, acestea zice Domnul Domnul: «Acum, voi întoarce robia lui Iacov și voi milui casa lui Israil și voi râvni pentru numele Mieu cel sfânt.

26. Și vor lua ocară sa și strâmbătatea carea au făcut când au lăcuit ei în pământul său în pace și nu va fi cine să-i înfricoșeze.

27. Când voi întoarce Eu pre ei din neamuri și-i voi aduna din mâinile neamurilor și Mă voi sfinți întru ei înaintea neamurilor.

Sus 36, 23 28. Și vor cunoaște că Eu sânt Domnul Dumnezeu lor, când Mă voi arăta Eu întru neamuri și-i voi aduna pre ei pre pământul lor și nu voi lăsa mai mult pre nici unul dintru ei.

29. Și nu voi mai întoarce fața Mea de cătră ei, pentru că am vărsat mâniia Mea preste casa lui Israil, zice Domnul Domnul».

CAP 40

Să arată prorocului întemeierea cetății cu mărima în lung, lat și înalt a fieștecării căsi, a porții, a cămării, a feațelor căsilor, a fereștilor, a pridvoarălor, a sălașelor și a treaptelor; și măsura a patru mease spre jertvire, a vistierilor cântăreților și a preoților și pridvorul besearicii.

1. i au fost în anul al doozeci și cinci al robirii noastre, în luna dintâiu, în zece zile a lunii, în anul al patrusprăzeacelea după ce s-au luat cetatea; în zioa aceeaa fost-au preste mine mâna Domnului și m-au adus acolo.

2. Întru vederea lui Dumnezeu m-au adus pre mine în pământul lui Israil și m-au pus într-un munte foarte înalt, și preste el era ca o cetate zidită în preajmă.

3. Și m-au băgat pre mine acolo și, iată, un bărbat; și vederea (a) lui era ca vederea aramei sclipitoare și în mâna lui era ață de ziditori și trestie de măsurat, și el sta la poartă.

4. Și au zis cătră mine bărbatul: „Fiiul omului, vezi cu ochii tăi și cu urechile tale auzi și pune în inima ta toate câte eu arăt ție, pentru că ca să arăt ție ai intrat aici și vei arăta toate casii lui Israil câte tu vezi”.

5. Și, iată, zid afară din casă primpregiur, și în mâna bărbatului trestie de măsurat de șease coți și o palmă; și au măsurat zidul: lățimea era întocmai cu trestia și înălțimea lui întocma cu trestia.

6. Și au intrat pre poarta carea caută spre răsărit, șeapte treapte, și au măsurat thee șease de o parte și șease de altă parte și pridvorul porții întocma cu trestia.

7. Și tindă întocma cu trestia de lungă și întocma cu trestia de lată și pridvor în mijlocul foișorului de șease coți.

8. Și tinda a doao, întocma cu trestia de lată și întocma cu trestia de lungă și pridvorul de cinci coți.

9. Și tinda a treia, întocma cu trestia de lungă și întocma cu trestia de lată.

10. Și pridvorul porții, cel aproape de pridvorul ușii, de opt coți, și fruntea de doi coți, și pridvorul porții dinlăuntru.

11. Și tinda porții în preajmă, trei de o parte și trei de altă parte, și o măsură la trusteale și o măsură la pridvor de o parte și de alta.

12. Și au măsurat lărgimea ușii porții de zece coți, și lărgimea porții de treisprăzeace coți.

13. Și un cot să aduna înaintea tinzii de un cot, și hotarul unui cot de o parte și de alta, și tinda de șease coți de o parte, și de șease coți de altă parte.

14. Și au măsurat poarta de la zidul tinzii până la păratele tinzii, lățimea de doozeci și cinci de coți, aceasta e poartă în preajma porții.

15. Și descoperemântul pridvorului porții de șeazeci de coți din afară și de doozeci și cinci de coți tinda porții primpregiur.

16. Și descoperemântul curții din afară la descoperemântul pridvorului porții ceii

3. (a) Fața, chipul.

dinlăuntru de cincizeci de coți.

17. Și ferestri ascunse la tinzi și la pridvoară pre dinlăuntru porții curții primprejur și, așijderea, la foișoare, ferestri împregiur pre dinlăuntru și preste pridvor finici de o parte și de alta.

18. Și m-au băgat în curtea cea mai dinlăuntru și, iată, cămări și stâlpi împregiurul curții, treizeci de cămări întru împregiurarea stâlpilor.

19. Și foișoare în dosul porților, după lungimea porților celor înaintea stâlpilor dedesupt.

20. Și au măsurat lărgimea curții de la descoperemântul porții ceii mai din afară, pre dinlăuntru, cătră descoperemântul porții carea caută spre răsărit.

21. Și m-au băgat spre miiazănoapte și, iată, poarta carea caută spre miiazănoapte cătră curtea cea mai din afară și o au măsurat cât easte de lungă și de lată.

22. Și tinzi, trei de o parte și trei de altă parte, și fruntea și foișorul și finichii ei; și s-au făcut după măsura porții carea caută cătră răsărit, de cincizeci de coți lungimea ei și de doazeci și cinci lărgimea ei.

23. Și ferestrele ei și foișoarele și finicii ei ca și poarta carea caută cătră răsărit, și pre șapte treapte să suia la ea, și foișor pre dinlăuntru.

24. Și poarta curții cea mai dinlăuntru, carea caută spre poarta miiazănoptii, ca și poarta carea caută spre răsărit; și au măsurat curtea de la o poartă până la altă poartă, o sută de coți.

25. Și m-au adus despre austru și, iată, o poartă căutând spre austru; și o au măsurat pre ea și tinda și fruntea și foișoarele după măsurile aceastea.

26. Și ferestrele ei și foișoarele împregiur ca și ferestrele pridvorului, de cincizeci de coți lungimea ei și de doazeci și cinci de coți lărgimea ei.

27. Și șapte treapte era la ea, și foișor pre dinlăuntru și finici la ea, unul dincoace, altul dincoalea, preste frunte.

28. Și poartă în preajma porții curții ceii mai dinlăuntru despre austru; și au măsurat curtea de la o poartă până la altă poartă, lărgimea, coți o sută, cătră austru.

29. Și m-au băgat în curtea cea mai dinlăuntru a porții de cătră austru și au măsurat poarta după măsurile ei.

30. Și tinda și frunțile și foișorii, după măsurile aceastea, și ferestrele ei; și la foișor, împregiur, coți cincizeci lungimea ei, și lărgimea ei, coți doazeci și cinci.

31. Și foișor împregiur, lungimea de doazeci și cinci de coți și lățimea, coți cinci.

32. Și foișor la ușa cea mai din afară și finici pre frunte și opt treapte.

33. Și m-au băgat la poarta carea caută

cătră răsărit și o au măsurat pre ea după măsurile aceastea.

34. Și tinda și frunțile și foișoarele, după măsurile aceastea, și ferestrele la ea și foișor împregiur, cincizeci de coți lungimea ei, și lărgimea ei, doazeci și cinci de coți.

35. Și foișor la curtea cea mai din afară și finici preste frunte dincoace și dincoalea, și opt treapte la ea.

36. Și m-au băgat la poarta cea de cătră miiazănoapte și o au măsurat după măsurile aceastea.

37. Și tinzile ei și frunțile și foișoarele și ferestri la ea, împregiur, de cincizeci de coți lungimea ei, și lărgimea de doazeci și cinci de coți.

38. Și foișoarele la curtea cea mai din afară și finici la frunte, dincoace și dincoalea, și opt treapte la ea.

39. Și cămările ei și ușile ei și foișoarele ei spre poarta a doao, curgere de apă; acolo spală arderea de tot.

40. Și la pridvorul porții, doao mease dincoace, ca să junghie pre eale arderea de tot, și ceale pentru păcate și ceale pentru neștiință.

41. Și dinapoia curgerii arderilor de tot, carea caută spre miiazănoapte, doao mease cătră răsărituri din dosul ceii a doao, și la pridvorul porții despre răsărit, opt mease.

42. Patru mease de o parte și patru mease de altă parte, din dosul porții; preste acealea jughia jungherile și arderile de tot în preajma celor opt mease ale jungherilor.

43. Și patru mease ale arderilor de tot de piatră cioplită, lungimea de un cot și jumătate și un cot de înaltă.

44. Preste eale vor pune unealtele cu care junghia acolo arderile de tot și jertvele.

45. Și de o palmă vor avea usnă cioplită pre dinlăuntru împregiur, și deasupra measelor acoperemânt, ca să se acopere de ploaie și de uscăciune.

46. Și m-au băgat pre mine la curtea cea mai dinlăuntru și, iată, doao cămări în curtea cea mai dinlăuntru, una din dosul porții, carea caută cătră miiazănoapte și aduce cătră austru, și una din dosul porții ceii de cătră austru, carea caută cătră miiazănoapte.

47. Și au zis cătră mine: „Cămara aceasta, carea caută cătră austru, easte a preoților carii păzesc paza căsii.

48. Iată, cămara carea caută cătră miiazănoapte easte a preoților celor ce păzesc paza jertvenicului; aceia sânt fiii lui Saduc, carii să apropie, din fiii lui Levi, la Domnul, ca să-I slujească Lui”.

49. Și au măsurat curtea, lungimea de o sută de coți și lărgimea de o sută de coți la patru părți ale ei, și jertvenicul în preajma casii.

50. Și m-au băgat pre mine la pridvorul casii și au măsurat pridvorul de cinci coți lărgimea de o parte, și de cinci coți de altă

parte, și lărgimea ușii de patrusprăzece coți, și țitinile ușii pridvorului de trei coți de o parte și de trei coți de cealaltă parte, și lungimea pridvorului de doazeci de coți.

51. Și lărgimea de zece coți și pre zece treapte să suia la el și stâlpii era la pridvor unul dincoace și altul dincoala.

CAP 41

Rânduiala zidirii besearicii după fieștecare parte.

1. i m-au băgat în besearică și au măsurat pridvorul de șase coți lărgimea dincoace și de șase coți lărgimea pridvorului dincoala.

2. Și lărgimea porții de zece coți și țitinile porții de cinci coți de o parte și de cinci coți de altă parte, și lungimea lui de patruzeci de coți și lărgimea de doazeci de coți.

3. Și m-au băgat în curtea cea mai dinlăuntru și au măsurat pridvorul ușii de doi coți și ușa de șase coți și țitinile ușii de șapte coți dincoace și de șapte dincoala.

4. Și au măsurat lungimea ușilor de patruzeci de coți și lărgimea de doazeci de coți despre fața besearicii și au zis cătră mine: „Aceasta este Sfânta Sfințelor”.

5. Și au măsurat păretele casei de șase coți și au măsurat lărgimea coastei de patru coți împregiur.

6. Și coastele, coastă cătră coastă, de doao ori câte treizeci și trei și osibirea în păretele casei în coaste împregiur, ca să fie celor ce să prind a vedea, ca cu nimica să nu să atingă de păreții casei.

7. Și lărgimea coastii ceii mai de sus după adaogerea din părate cătră cea mai de sus, împregiurul casei, ca să se lărgească deasupra, și din ceale de jos să vor sui la ceale de sus, și din ceale din mijloc spre ceale cu trei poduri.

8. Și traielul (a) casei înălțimea și osibirea coastelor, întocma cu trestia, de șase coți osibirea.

9. Și lărgimea coastei păreatelui din afară, de cinci coți, iară cealealalte, întră coastele casei.

10. Și întră cămări, lărgimea de doazeci de coți împregiurarea casei primpregiur.

11. Și ușile cămărilor cătră rămășița unui uși, carea este de cătră miiazănoapte, și o ușă cătră austru și lărgimea luminii ceialalte, de cinci coți lărgimea împregiur.

12. Și zidul care este de cătră fața ceialalte ca-n spre mare, de șaptezeci de coți de lat, iară păretele care desparte, de cinci coți de lat împregiur, și lungimea lui de noazeci de coți.

13. Și au măsurat în preajma casei o sută de coți lungimea și cealealalte și care despart, și păreții lor lungimea de o sută de coți.

8. (a) Am văzut. 17. (b) În unele nu să află: măsură.

14. Și lărgimea dinaintea casei și cealealalte din preajmă, de o sută de coți.

15. Și au măsurat lungimea celui ce desparte, și în preajma feții rămășiții celor dinapoia casei aceia, și cealealalte rămășițe dincoace și dincoala de o sută de coți lungimea, și besearica și unghiurile și pridvorul cel mai din afară podit.

16. Și ferestrele mrejuite, ca să lumineaze, să să poată vedea prin eale. Și casa și ceale de aproape, cupțușite cu leamne toate împregiur, și pardosala, și din pardosală până la ferestri. Și ferestrele să deșchidea în trei fealiuri,

17. Ca să se poată privi prin eale; și până la casa cea mai dinlăuntru și până la cea mai din afară, și preste tot păretele împregiur, dinlăuntru și din afară, măsură (b).

18. Și heruvimi săpați și finici, câte un finic întră un heruvim și întră alt heruvim, doao fețe la un heruvim.

19. Față de om cătră finic dincoace și față de leu cătră finic dincolo.

20. Săpată toată casa primpregiur, din pardosală până la podine, heruvimi și finici săpați.

21. Și cel sfânt și besearica să deșchidea prin patru unghiuri în preajma feții sfințelor, vederea ca a unui jertvenic de lemn.

22. De trei coți înălțimea lui și lungimea de doi coți și lărgimea de doi coți, și coarne avea, și temeiul lui și păreții lui. Și au zis cătră mine: „Aceasta este masa cea dinaintea feții Domnului”.

23. Și doao uși era la besearică și la cel sfânt.

24. Și într-aceale doao uși era doao ușcioare de amândoao părțile, care să deșchidea una cătră alta, că doao ușcioare era la una și doao ușcioare la cealaltă ușe.

25. Și săpături era preste eale, și preste ușile besearicii heruvimi și finici, după săpătura sfințelor, și leamne de treabă despre fața pridvorului pre din afară.

26. Și ferestri ascunse și măsură dincoace și dincoala spre acoperemânturile pridvorului și coastele casei întocmite.

CAP 42

Despre zidirea vistieriei și a celoralalte care sânt spre slujba sfințelor.

1. i m-au băgat în curtea cea mai din afară cătră răsărit, în preajma porții ceii de cătră miiazănoapte.

2. Și m-au băgat înlăuntru și, iată, cinci cămări lângă partea zidului și aproape de zidul cel despărțit cătră miiazănoapte; despre față de o sută de coți lungimea cătră miiazănoapte, și lărgimea de cincizeci de coți, scrise ca și porțile curții ceii mai dinlăuntru și ca stâlpii cei de primpregiur a curții ceii mai din afară, în rând cămări întreite cu față căutând una cătră alta.

3. Și înaintea cămarilor lor de preumblat de zece coți de lat și de o sută de coți de lung, nici un cot lipsă și ușile lor către miiazănoapte.

4. Și preumblările foișoarelor aseamenea, că întrecea în sus stâlpii din stâlpii cei dedesupt, și loc aseamenea era.

5. (a) Și foișoare întreite era și stâlpi nu avea, ca stâlpii celor mai din afară.

6. Pentru aceea, era mai înalți decât cei dedesupt și decât cei din mijloc de la pământ.

7. Și lumină din afară, precum era cămări curții ceii mai din afară, care căuta spre cămarile ceale de către miiazănoapte, de lungi de cincizeci de coți;

8. Că lungimea cămarilor care caută spre curtea cea mai din afară era de cincizeci de coți; și aceastea sânt care caută cu fața una către alta, preste tot, o sută de coți.

9. Și ușile cămarilor acestora ale intrării ceii de către răsărit, ca să între prin eale din curtea cea mai din afară.

10. După lumina locului celui dintâiu al preumblării și cea spre austru, de către fața austrului, și de către fața celui alt zid și de către fața celui ce despărtește,

11. Și cămarile și foișoarele în preajma feții sale, după măsurile cămarilor celor de către miiazănoapte, după lungimea lor și după lărgimea lor și după toate ieșirile lor și după toate intrările lor și după luminile lor.

12. Și după ușile lor, ale cămarilor celor de către austru, și după ușile umblării ceii de la început, ca lumina unei despărțituri de o trestie și despre răsărit, ca să între prin eale.

13. Și au zis către mine: „Cămarile ceale de către miiazănoapte și ceale de către austru, ceale despre fața zidului ce despărtește, aceastea sânt cămarile sfântului, întru care vor mânca preoții, fiii lui Saduc, cei ce să apropie către Domnul, Sfintele Sfintelor, și acolo vor pune Sfintele Sfintelor și jertva și ceale pentru păcat și ceale pentru neștiința că locul easte sfânt.

14. Nu vor intra acolo afară de preoți și nu vor ieși din cel sfânt în curtea cea mai din afară, pentru ca pururea să fie sfinți cei ce să apropie; și să nu să atingă de haina lor, cu carea slujesc, pentru că sfinte sânt și să vor îmbrăca cu alte haine când să ating de norod”.

15. Și, după ce s-au sfârșit măsurarea casii dinlăuntru, m-au scos pre mine pre calea porții carea caută spre răsărit și au măsurat asemănarea casii primpregiur în rând.

16. Și au stătut de către dosul porții carea caută către răsărit și au măsurat cinci sute cu trestia cea de măsură.

5. (a) În cea veachie: și osibirea așa era primpregiur cu stâlpii și despărțitoare, și așa și cămerile, că în-

17. Și s-au întors către miiazănoapte și au măsurat cea de către fața miiazănoptii, cinci sute de coți cu trestia măsurii.

18. Și s-au întos către mare și au măsurat cea de către fața mării, cinci sute de coți cu trestia măsurii.

19. Și s-au întos către austru și au măsurat cea de către fața austrului, cinci sute cu trestia măsurii.

20. În patru părți tot cu acea trestie și o au rânduit pre ea și îngrădirea lor primpregiur, de cinci sute către răsărit și cinci sute de coți lărgimea carea despărtează întru ceale sfinte și întru zidul cel dinainte, cel din rândul casii.

CAP 43

Arătându-să mărirea Domnului, aude prorocul că fiii lui Israil nu vor mai spurca numele Domnului; și care sânt măsurile oltariului și a curățeniei în șapte zile.

1. i m-au adus pre mine la poarta carea caută către răsărit și m-au scos afară.

2. Și, iată, mărirea Dumnezeului lui Israil vinea pre calea cea de către răsărit, și glasul taberii, cu glasul multor îndoite; și pământul strălucea ca fulgerul de mărire primpregiur.

3.* Și vederea carea am văzut era ca vederea carea am văzut când am intrat să ung cetatea, și vederea carului carea am văzut era ca vederea** carea am văzut la râul Hovarului, și am căzut preste fața mea. 1, 1

4. Și mărirea Domnului au intrat în casă, pre calea porții carea caută către răsărit.

5. Și m-au luat pre mine duh și m-au băgat în curtea cea mai dinlăuntru și, iată, era casa plină de mărirea Domnului.

6. Și am stătut și, iată, glas din casă grăind către mine, și bărbatul sta lângă mine.

7. Și au zis către mine: „Fiiul omului, văzut-ai locul scaonului Mieu și locul urmei picioarelor Meale, întru care va lăcui numele Mieu în mijlocul casii lui Israil în veac și mai mult nu va spurca casa lui Israil numele cel sfânt al Mieu, ei și povățuitorii lor întru curviia sa și întru uciderile povățuitorilor în mijlocul său.

8. Când puneai ei tinda Mea în tinzile sale și pragurile Meale alătura cu pragurile sale, și au făcut păretele Mieu ca cum ar fi împreunare întru Mine și întru ei, și au spurcat numele cel sfânt al Mieu cu fărădelegile care le făcea și i-am zdrobit pre ei cu mâniia Mea și cu ucidere.

9. Și acum lapede curviia sa și uciderile povățuitorilor săi de la Mine și voi lăcui în mijlocul lor în veac.

10. Și tu, fiiul omului, arată casii lui Israil casa și vor înceta de la păcatele sale treite era și stâlpi nu avea ca stâlpii cămerilor.

*Sus
9, 1

**Sus
1, 1

le, și vederea ei și rânduiala ei.

11. Și ei vor lua iertarea sa pentru toate care au făcut; și vei scrie casa și gătirea ei și ieșirea ei și starea ei și toate poruncile ei și toate legiurile ei vei arăta lor și le vei scrie înaintea lor și vor păzi toate îndreptările Meale și toate poruncile Meale și le vor face pre eale.

12. Și scrisoarea casii pre vârful muntelui, toate hotarile ei primpregiur Sfintele Sfintelor sânt; aceasta e leagea casii”.

13. Și acestea sânt măsurile jertvenicului cu cotul cotului și o palmă, sânul înălțimea lui primpregiur de un cot, și de un cot lărgimea, și usna pre buzele ei împregiur de o palmă.

14. Și aceasta easte înălțimea jertvenicului de la fundul începutului gropilii lui cătră curățitoriul cel mare, dedesupt de doi coți și lărgimea de un cot, și cel de la curățitoriul cel mic preste curățitoriul cel mare, patru coți, și lățimea de un cot.

15. Și ariilul de patru coți și de la ariil până deasupra coarnelor, un cot.

16. Și ariilul de doisprăzece coți în lung și de doisprăzece coți lărgimea, în patru muchi de toate părțile lui și curățitoriul de patrusprăzece coți de lung și de patrusprăzece coți de larg, în patru muchi de patru părți ale lui, și usna lui, giur-împregiurul lui, de o jumătate de cot, și împregiurarea ei de un cot împregiur și treaptele lui căutând cătră răsărit.

17. Și au zis cătră mine: „Fiiul omului, acestea zice Adonai Domnul, Dumnezeuul lui Israil: «Acestea sânt poruncile jertvenicului în zioa în carea să va face, ca să se aducă preste el arderi de tot și să se vearse preste el sânge.

18. Și vei da preoților, leviților celor din sãmânța lui Saduc, celor ce să apropie cătră Mine ca să-Mi slujască Mie, zice Domnul Domnul, vițel de vaci pentru păcat.

19. Și vor lua din sângele lui și vor pune pre ceale patru cornuri ale jertvenicului și pre ceale patru unghiuri ale curățitoriului; și pre vatră, împregiur, vei stropi și-l vor curăți pre el.

20. Și vor lua vițelul cel pentru păcat și să va arde în locul cel osibit al casii din afară de ceale sfinte.

21. Și în zioa a doao, vor lua doi iezi de capre curați, pentru păcat, și vor curăți jertvenicul, în ce chip au curățit cu vițelul.

22. Și după ce să va săvârși curățirea, vor aduce un vițel de vaci curat și un berbeace de oi curat.

23. Și le veți aduce înaintea Domnului și vor presera preste eale preoții sare și le vor aduce pre eale arderi de tot Domnului.

24. Șeapte zile vei face ied pentru păcat, în toată zioa, și vițel de vaci și berbeace de oi fără prihană vor face în șeapte zile.

25. Și vor curăți jertvenicul și-l vor lămuri și vor umplea mâinile lor și vor săvârși zilele.

26. Și va fi în zioa a opta și înainte vor face preoții preste jertvenic arderile ceale de tot ale voastre și ceale de mântuire ale voastre, și voi priimi pre voi, zice Domnul Domnul»”.

CAP 44

Ușa sfintei ceii mai din afară e încuiată, prin carea singur Dumnezeu va intra; cei netăiați împregiur la trup și la inimă nu vor intra în Casa Domnului, nici vor jertvi leviții cei ce au urmat pe idoli, ci aceștia vor fi slujitori casii; iară fiii lui Saduc, preoții, vor intra și acestora să pun legi.

1. i m-au întors pre mine la calea ușii sfintelor ceii mai din afară, ce caută cătră răsărit, și aceasta era încuiată.

2. Și au zis Domnul cătră mine: „Ușa aceasta încuiată va fi și nu să va deschide și nimenea nu va trece printr-însa.

3. Că Domnul Dumnezeuul lui Israil va trece printr-însa și va fi încuiată, că povățuitoriul acesta va șede într-însa să mănânce pâine înaintea Domnului; pre calea ușii pridvorului va intra și pre calea lui va ieși”.

4. Și m-au dus pre mine pre calea ușii ceii despre miiazănoapte în preajma casii și am văzut; și, iată, era plină de mărire Casa Domnului și am căzut pre fața mea.

5. Și au zis Domnul cătră mine: „Fiiul omului, pune întru inima ta și vezi cu ochii tăi și auzi cu urechile tale toate câte grăiesc Eu cu tine de toate poruncile Casii Domnului și de toate legile ei și vei pune inima ta la intrarea casii pre la toate ieșirile ei și întru toate sfintele.

6. Și vei grăi cătră casa cea amărătoare, cătră casa lui Israil: «Acestea zice Domnul Dumnezeu: ‘Destul fie voao toate fărădelegile voastre, casa lui Israil;

7. Pentru că băgați voi fii de alt neam, netăiați împregiur la inimă și netăiați împregiur la trup, ca să fie întru sfintele Meale, să le pângărească pre eale, și aduceți voi pâine, grăsime și sânge și călcați legătura Mea cu toate fărădelegile voastre.

8. Și n-ați avut grije ca să păziți pază întru sfintele Meale’.

9. Pentru aceea, acestea zice Domnul Dumnezeu: ‘Tot fiiul cel de alt neam netăiat împregiur la inimă și netăiat împregiur la trup va intra în sfintele Meale dintru toți fiii lor de alt neam, carii sânt în mijlocul casii lui Israil.

10. Ci și leviții, carii s-au depărtat de la Mine când rătăcea Israil de la Mine după gândurile Sale, și vor lua nedreptatea sa,

11. Și vor fi întru sfintele Meale slujind portari la porțile casii și slujind în casă;

aceștia vor junghia jertvele și arderile ceale de tot ale norodului și aceștia vor sta înaintea norodului, ca să le slujească lor.

12. Pentru că le-au slujit lor înaintea feții idolilor lor și s-au făcut casii lui Israil spre certare de nedreptate; pentru aceasta, am rădicat mâna Mea asupra lor, zice Domnul Dumnezeu, și vor lua nedreptatea sa.

13. Și nu să vor apropiia cătră Mine, ca să-Mi preoțască Mie, nici să vor apropiia la sfintele fiilor lui Israil, nici la Sfintele Sfintelor Meale, și vor purta ocară sa cu rătăcirea carea au rătăcit.

14. Și-i vor pune pre ei a păzi păzile casii la toate lucrurile ei și la toate oricâte vor face.

15. Preoții, leviții, fiii lui Saduc, carii au păzit pazăle sfintelor Meale, când rătăcea casa lui Israil de la Mine, aceștia să vor apropiia la Mine, ca să slujească Mie, și vor sta înaintea feții Meale, ca să-Mi aducă jertvă și grăsime și sânge, zice Domnul Dumnezeu.

16. Aceștia vor intra în sfintele Meale și aceștia să vor apropiia la masa Mea, ca să-Mi slujească Mie și să păzască pazele Meale.

17. Și va fi când vor intra ei pre porțile curții ceii mai dinlăuntru, cu veșminte de in să vor îmbrăca și nu să vor îmbrăca cu de lână, când vor sluji ei de la poarta curții cea mai dinlăuntru.

18. Și chidare de in vor avea pre capetele sale și rochii de in vor avea preste mijloacele sale și nu să vor încinge cu silă.

19. Și când vor ieși ei în curtea cea mai din afară la norod, să vor dezbrăca de veșmintele sale, cu care au slujit, și le vor pune în cămărilor sfintelor și să vor îmbrăca cu alte veșminte și nu vor fi sfinți norodul în veșmintele sale.

Leviț. 20. Și capetele sale nu-și vor rade și chicile sale nu le vor goli, acoperind, vor acoperi capetele sale.

21. Și vin nu va bea tot preotul când va intra în curtea cea mai dinlăuntru.

Leviț. 21, 13 22. Și văduvă și lăsată nu-și vor lua șie muiare, ci numai fecioară din sãmânța casii lui Israil; iară de va fi văduva, de la preot o vor lua.

23. Și pre norodul Mieu va învăța întră cel sfânt și întră cel spurcat, și întră cel necurat și întră cel curat vor arăta lor.

24. Și când va fi judecată despre sânge, aceștia să vor pune judecători și îndreptările vor îndrepta și judecățile Meale vor judeca și legiuirile Meale și poruncile Meale întră toate sărbătorile Meale vor păzi și sãmbetele Meale vor sfinți.

25. Și la om mort nu vor intra, ca să nu să spurce, fără numai la tată și la mumă și la fecior și la fată și la frate și la sora sa, carea nu s-au măritat, să vor spurca.

26. Și după ce să va curăți, șapte zile să-și numere șie.

27. Și în zioa în carea întră în curtea cea mai dinlăuntru, ca să slujească întră cel sfânt, vor aduce curățenie, zice Domnul Dumnezeu.

28.* Și va fi lor moștenire; Eu sânt moștenirea lor și ținare lor nu să va da întră fiii lui Israil, că Eu sânt ținerea lor.

29. Și jertva și ceale pentru păcate și ceale pentru neștiință aceștia le vor mânca și toată osibirea întră Israil a lor va fi.

30.* Pârğa din toate și ceale întâiu născute din toate și toate aducerile din toată pârğa voastră ale preoților vor fi, și ceale întâiu născute ale voastre veți da preotului, ca să puie binecuvântările voastre preste căsile voastre.

31.* Și toată mortăciunea și prins de fiară din paseri și din dobitoace nu vor mânca preoții.

CAP 45

Întră împărțirea pãmântului osibindu-să Domnului pãrgãle, s-au însămnat o parte preoților, leviților și căpeteni[i] cetății; și să se ție dreptatea în cumpene, în măsura, în pãrghes și în jertve, care să aduc în zioa dintâiu și a șaptea a lunii dintâiu și în praznicile Paștilor și a corturilor.

1. i când veți măsura pãmântul în moșii, osibiți pãrgă Domnului sfântă, din pãmânt doazeci și cinci de mii de lungă și zece mii de largă; sfântă va fi întră toate hotarãle lui împregiur.

2. Și va fi dintră aceasta sfințită cinci sute preste cinci sute în patru unghiuri primpregiur și cincizeci de coți osibirea lor primpregiur.

3. Și din măsura aceasta vei măsura lungime de doazeci și cinci de mii și lățime de zece mii și întră aceasta va fi sfințenie Sfânta Sfintelor.

4. De la pãmânt va fi preoților celor ce slujesc întră cel sfânt și va fi celor ce să apropie să slujească Domnului; și va fi lor loc de casă osibit sfințeniei lor.

5. De doazeci și cinci de mii de lung și de doazeci de mii de larg, și leviții, cei ce slujesc casii, ei vor ținea cetatea ca să lăcuiască într-însa.

6. Și ținutul cetății vei da lãrgimea de cinci mii și lungimea de doazeci și cinci de mii. În ce chip e începătura sfintelor la toată casa lui Israil vor fi.

7. Și povățuitorului dintră aceasta și de la aceasta spre începăturile sfintelor, spre ținutul cetății despre fața începăturilor sfintelor și despre fața ținutului cetății, ceale despre mare și despre ceale despre mare cătră răsărituri; și lungimea ca una din părțile de la hotarãle ceale de cătră mare și lungimea spre hotarãle ceale de cătră răsăriturile pãmântului.

8. Și va fi lui de moștenire întră Israil și nu vor asupra mai mult povățuitorii lui Israil pre norodul Mieu, și pãmântul îl

*Nume.
18, 20
2 Leage

18, 1

*Face.
13, 12
34, 19

*Ieșire
22, 31
Leviți
17, 15
22, 8

2 Leage
14, 21

va moșteni casa lui Israil după neamurile sale’.

9. Acestea zice Domnul Dumnezeu: ‘Desul fie voao, povățuitorii lui Israil, nedreptatea și nevoia lăpădați, și judecată și dreptate faceți, luați asupraele de la norodul Mieu, zice Domnul Dumnezeu.’

10. Cumpănă dreaptă și măsură dreaptă și șinic drept să fie voao când măsuțați.

11. Și șinicul așijderea unul să fie când luați, a zecea parte de gomor un șinic și a zecea parte de gomor să fie întocma.

Ieșire 12. Cu măsura cea de doazeci de bani, 30, 13 doazeci de sicli; doazeci și cinci de sicli
Leviți și cincisprăzece sicli omna va fi voao.

27, 25 13. Și aceasta easte pârğa carea veți osibi:
Nume. a șeasa parte de măsură din gomorul de grâu
3, 47 și a șeasa parte de ifi din coriul de orz.

14. Și porunca untului delemn, un păhar de la zece păhară, că zece păhară sânt un gomor.

15. Și o oaie din zece oi din toate neamurile lui Israil spre jertvă și spre ardere de tot și spre mântuire, ca să se roage pentru voi, zice Domnul Dumnezeu.

16. Și tot norodul va da pârğa aceasta povățuitorului lui Israil.

17. Și prin povățuitoriu vor fi arderile ceale de tot și jertvele și turnările în sărbători și în lunile noao și în sâmbetele și în toate sărbătorile casii lui Israil; acesta va face ceale pentru păcat și jertva și arderile de tot și ceale de mântuire, ca să se roage pentru casa lui Israil’.

18. Acestea zice Domnul Dumnezeu: ‘În luna cea dintâiu, în zioa cea dintâiu, veți lua un vițel de vaci fără prihană, ca să se curățască cel sfânt.

19. Și va lua preotul din sângele curățeniei și va pune pre stâlpii ușii casii și întru ceale patru unghiuri ale besearicii și pre jertvenic și pre stâlpii porții curții ceii mai dinlăuntru.

20. Așea vei face și în luna a șaptea, în zioa dintâiu a lunii, vei aduce pentru fi-carele care nu știe, și pentru prunc, și vei curăți casa.

21. Și în luna dintâiu, în patrușprăzece ale lunii, vor fi voao Paștile sărbătoare; șapte zile azime veți mânca.

22. Și va face povățuitoriu în zioa aceea pentru sine și pentru casă și pentru tot norodul pământului un vițel de vaci pentru păcat.

23. Și în șapte zile ale praznicului va face arderi de tot Domnului, șapte viței și șapte berbeci fără de prihană, în toată zioa în ceale șapte zile, și pentru păcat un ied de capre în toate zilele.

24. Și coptură vițelului și coptură berbeacelui vei face și un in de untdelemn la coptură.

25. Și în luna a șaptea, în cincisprăzece ale lunii, la sărbătoare, vei face ca acestea în șap-

te zile, ca și ceale pentru păcat și arderile de tot și ca manaa și ca untdelemn’.

CAP 46

Numai sâmbăta și în lună noao să se deșchiză poarta curții dinlăuntru; și ce arderi în zilele acestea va aduce căpeteniia și pre carea poartă va întra sau va ieși el sau norodul din besearică. Despre arderea cea de bunăvoie și de toate zilele a căpeteniei. Despre darul care acela va da fiilor sau slugilor. Locurile în care vor fiarbe preoții și slujitorii junghierile norodului.

1. ceastea zice Domnul Dumnezeu: ‘Poarta cea din curtea cea mai dinlăuntru, carea caută cătră răsărituri, va fi închisă în ceale șeaze zile de lucru, iară în zioa sâmbetelor să va deșchide.

2. Și în zioa lunii noao să va deșchide și va întra povățuitoriu pre calea pridvorului porții ceii din afară și va sta înaintea ușilor porții și vor face preoții arderile de tot ale lui și ceale de mântuire ale lui.

3. Și să va închina înaintea ușii porții și va ieși, și poarta nu să va închide până seara.

4. Și să va închina norodul pământului înaintea ușii porții aceia, în sâmbete și în lunile ceale noao, înaintea Domnului.

5. Și arderile ceale de tot le va aduce povățuitoriu Domnului, în zioa sâmbetelor, șeaze miei fără de prihană și un berbeace fără de prihană.

6. Și manaa și coptură berbeacelui și mieilor jertvă, darea mâinii lui și un in de untdelemn la coptură.

7. Și în zioa dintâiu a lunii noao, un vițel, fiiu de cireadă, fără de prihană, și șeaze miei și berbeci fără de prihană vor fi.

8. Și coptură berbeacelui și coptură vițelului va fi manaa, și mieilor, precum va ajunge mâna lui, și un in de untdelemn la coptură.

9. Și, când va întra povățuitoriu, pre calea pridvorului porții va întra și pre calea porții va ieși.

10. Și, când va întra norodul pământului înaintea Domnului la sărbători, cel ce va întra pre calea porții ceii despre miazănoapte să se închine va ieși pre calea porții ceii despre amiazăzi, și cel ce va întra pre calea porții ceii despre miazănoapte; nu să va înturna pre calea porții pre carea au întrat, ci în dreptul ei va ieși.

11. Și povățuitoriu în mijlocul lor, când vor întra ei, va întra împreună cu ei, și când vor ieși ei, va ieși și el.

12. Și în sărbători și în bulciuri va fi manaa coptură vițelului și coptură berbeacelui și mieilor, precum va ajunge mâna lui, și un in de untdelemn la coptură.

13. Iară când va face povățuitoriu mărturisire, ardere de tot de mântuire Domnului, și va deșchide lui poarta carea caută cătră

răsărit și va face arderea cea de tot a sa și ceale de mântuire ale sale, precum face în zioa sâmbetelor; și va ieși și să vor închide ușile după ce va ieși el.

14. Și un miel de un an fără de prihană va face ardere de tot în toate zilele Domnului; dimineața îl va face pre el.

15. Și manaa va face preste el dimineața, a șeasa parte de măsură, și din untdelemn a treia parte de in, ca să ameastece făina cea de grâu manaa Domnului, poruncă veacinică pururea.

16. Face-veți mielul și manaa și untuldelemn, veți face dimineața ardere de tot pururea’.

17. Acestea zice Domnul: ‘De va da povățuitoriul dar unuia dintru fiii săi din moștenirea sa, aceasta va fi fiilor lui ținut de moștenire,

18. Iară de va da dar dintru moștenirea sa unuia dintru robii săi, va fi a lui până la anul slobozirii și să va da înapoi povățuitoriului, afară din moștenirea fiilor lui, carea va fi a lor.

19. Și nu va lua povățuitoriul din moștenirea norodului ca să-i asuprească pre ei; din ținutul său și din moștenirea sa să dea moștenire fiilor săi, ca să nu să răsipească norodul Mieu, fieștecare de la moștenirea sa’”.

20. Și m-au băgat pre mine pre calea cea despre austrul a porții la cămara sfintelor preoților, carea caută cătră miiazănoapte, și, iată, acolo loc osibit.

21. Și au zis cătră mine: „Acesta easte locul unde vor fiiarbe preoții ceale pentru fărădeleage și ceale pentru păcat, și acolo vor fiiarbe manaa mai mult, ca să nu scoată la curtea cea mai din afară, ca să sfințască norodul”.

22. Și m-au scos la curtea cea mai din afară și m-au purtat împregiur pre la ceale patru părți ale curții și, iată, curte despre laturile curții.

23. Curte mică, de patruzeci de coți de lungă și de treizeci de coți de largă; o măsură era întru ceale patru.

24. Și cămări împregiur într-însele, împregiurul celor patru, și bucătării făcute dedesuptul cămărilor împregiur.

25. Și au zis cătră mine: „Acestea sânt casele bucătarilor, întru care vor fiiarbe cei ce slujesc casii jertvele norodului”.

CAP 47

Apa ce curgea din laturea cea de-a dreapta coastii besearicii, pogorând reapede, apoi nu să poate trece și vindecă ori de ce să va atinge, având pești și pomi roditori. Hotarale pământului celui sfânt, care trebuie să se împartă la doasprăzece neamuri a lui Israil și nemearnicilor.

1. i m-au băgat pre mine în tinda casii și, iată, apă ieșea de supt pragul casii despre răsărit, că fața casii căuta cătră răsărituri, și

14. (a) Că Iosif doao funii are, Iosif însămnează a daogere, iară doao funii are, că el au făcut doao nea-

CAP 46 ȘI 47

apa curgea din laturea cea dreaptă despre amiazăzi preste jertvenic.

2. Și m-au scos pre calea porții ceii despre miiazănoapte și m-au întors pre calea porții ceii din afară, cătră poarta curții carea caută cătră răsărituri; și, iată, apa curgea din laturea cea de-a dreapta;

3. Ca ieșirea unui om din preajmă, și măsură era în mâna lui și au măsurat o mie cu măsura și au trecut prin apă, apa iertării.

4. Și au măsurat o mie cu măsura și au intrat în apă până la coapse; și au măsurat o mie și au intrat în apă până la brâu.

5. Și au măsurat o mie și nu au putut să treacă apa, că era reapede ca un părau iute, care nu să poate trece.

6. Și au zis cătră mine: „Văzut-ai, fiul omului?”

7. Și m-au adus și m-au întors la marginea râului.

8. Și după ce m-au întors, iată, pre marginea râului copaci mulți foarte, dincoace și dincolo.

9. Și au zis cătră mine: „Apa aceasta, carea iasă în Galileea cea cătră răsărit și pogoară în Araviia, va intra în mare și va ieși și va însănătoșea apele.

10. Și va fi tot sufletul celor vii, care să târăsc, ori preste care va curge râul vor viețui; și va fi acolo peaste mult foarte, că va curge pre acolo apa aceasta și va însănătoșea; și va viețui tot acela preste carele va curge râul.

11. Și vor sta acolo pescarii de la Ingadim până la Enagalim, zbicire de năvoade va fi, osibită va fi, și peștii ei ca peștii Mării ceii Mari, mulțime multă foarte.

12. Iară întru ceaea ce să varsă și să face bălți și întru ceaea ce întreace preste țermurile lui nu să vor însănătoșea, la sare să vor da.

13. Și la râu vor creaște pre țermurile lui de amândoașo părțile tot pomul roditoriu de mâncat; nu să va învechi dintr-însul, nici să va sfârși rodul lui, întru înnoirea sa va da pârgă, pentru că apele lor din ceale sfinte ies și va fi roada lor de mâncat și suirea lor de sănătate”.

14. Acestea zice Domnul Dumnezeu: „Acestea sânt hotarale care le veți moșteni a pământului celor doasprăzece neamuri ale fiilor lui Israil, adaogerea funii (a).

15. Și-l veți moșteni pre el fieștecarele, întocma cu fratele său, spre care am rădicat mâna Mea, ca să-l dau părinților voștri; și va cădea pământul acesta voao întru moștenire.

16. Și aceste sânt hotarale pământului cătră miiazănoapte, de la Marea cea Mare, carea să pogoară și împregiur spintecă întrarea Sedadii.

17. Emat, Virota, Savarim, care sânt întru hotarale Damascului și întru hotarale Ematului, curțile lui Savnan, care sânt

muri; și așa, scoțind dintră neamurile lui Israil pre neamul lui Levi, rămân doasprăzece.

deasupra hotarălor Avranitidii.

18. Aceasta sânt hotarăle de la mare, de la curtea lui Enan, hotarăle Damascului și ceale cătră miiazănoapte (b).

19. Și ceale cătră răsărit întră Avranitida și întră Damasc și întră Galaaditida și întră pământul lui Israil; Iordanul hotăreaște la marea cea despre răsăriturile Finichetului; aceastea sânt ceale de cătră răsărituri.

20. Și ceale despre austru cătră miiazăzi, de la Teman și de la Finichet până la apa Marimot Cadis, carea să lătească cătră Marea cea Mare; aceasta este partea austrului cătră amiazăzi.

21. Aceasta este partea Mării ceii Mari, carea hotăreaște până în preajma întrării Imatului, până la întrarea lui; aceastea sânt ceale despre marea Imatului. Și veți împărți pământul acesta voao, neamurilor lui Israil.

22. Pune-l-veți pre el moștenire voao și nemearnicilor carii nemernicesc întră voi, carii au născut fii întră voi și vor fi voao ca cei moșteani întră fiii lui Israil; împreună cu voi vor mânca întră moștenire întră neamurile lui Israil.

23. Și vor fi întră neamul nemearnicilor, întră nemernicii cei ce sânt cu ei; acolo veți da moștenire lor”, zice Domnul Dumnezeu.

CAP 48

Împărțirea pământului celui sfânt întră doaosprăzeace neamuri: unde să fie pârgăle și jertvenicul, locul preoților și a leviților, măsura cetății în patru unghiuri, cu oșteazele. Moșia căpeteniei și doaosprăzeace porți ale cetății după doaosprăzeace neamuri.

1. „**S**i aceastea sânt numele (a) neamurilor de la începutul cel de cătră miiazănoapte și de la partea pogorârei, carea spintecă împregiur, la întrarea Ematului, curtea Elanului, hotarul Damascului cătră miiazănoapte, despre partea Ematului curții, și va fi lor ceale cătră răsărituri până la mare, Dan unul.

2. Și de la hotarăle lui Dan, ceale de cătră răsărituri, până la mare, Asir, unul.

3. Și de la hotarăle lui Asir, ceale despre răsărituri, până la ceale despre mare, Neftalim, unul.

4. Și de la hotarăle lui Neftalim, ceale despre răsărituri, până la ceale despre mare, Manasi, unul.

5. Și de la hotarăle lui Manasi, ceale despre răsărituri, până la ceale despre mare, Efraim, unul.

6. Și de la hotarăle lui Efraim, ceale despre răsărituri, până la ceale despre mare, Ruvim, unul.

7. Și de la hotarăle lui Ruvim, ceale despre răsărituri, până la ceale despre mare, Iuda, unul.

8. Și de la hotarăle lui Iuda, ceale despre răsărituri, până la ceale despre mare, va fi pârga

18. (b) În cea veachie sânt și aceastea: și hotarul lui Emat și hotarul despre miiazănoapte.

carea o veți osibi doaozeci și cinci de mii lărgimea, și lungimea ca una din părțile ceale de cătră răsărituri și până la ceale despre mare; și va fi cel sfânt în mijlocul lor.

9. Pârga carea vor osibi Domnului lungimea de doaozeci și cinci de mii, și lărgimea de doaozeci și cinci de mii,

10. Aceasta va fi pârga sfintelor preoților, cătră miiazănoapte doaozeci și cinci de mii, și cătră mare lărgimea zece mii, și cătră răsărituri lărgimea zece mii, și cătră austru lungimea doaozeci și cinci de mii; și muntele sfintelor va fi în mijlocul lui.

11. Preoților celor sfințiți, fiilor lui Saduc, celor ce păzesc pazele casii, carii n-au rătăcit cu rătăcirea fiilor lui Israil, precum au rătăcit leviții.

12. Și să va da lor pârgă din pârga pământului Sfântă a Sfintelor din hotarăle leviților,

13. Iară leviților ceale ce sânt alătura cu hotarăle preoților, lungimea doaozeci și cinci de mii și lărgimea zece mii, toată lungimea doaozeci și cinci de mii și lărgimea zece mii.

14. Nu să va vinde dintr-înșă, nici să va măsura, nici să vor lua ceale întâiu născute ale pământului, că sfinte vor fi Domnului.

15. Iară ceale cinci mii, care prisosesc în lărgime la ceale doaozeci și cinci de mii, zid înainte va fi cetății, de lăcuit și de împărțit lui; și va fi cetatea în mijlocul lui.

16. Și aceastea sânt măsurile lui: de cătră miiazănoapte trei mii și cinci sute, și de cătră austru patru mii și cinci sute, și de cătră răsărit patru mii și cinci sute, și de cătră mare patru mii și cinci sute.

17. Și va fi de împărțit cetății cătră miiazănoapte, doao sute și cincizeci, și cătră austru, doao sute și cincizeci, și cătră răsărit, doao sute și cincizeci, și cătră mare, doao sute și cincizeci.

18. Iară ce prisosește în lungime alătura cu pârga sfintelor, zece mii cătră răsărit și zece mii cătră mare, și va fi pârga sfântului, și vor fi roadele ei spre pâni celor ce lucrează cetății.

19. Iară cei ce lucrează cetății vor lucra dintru toate neamurile lui Israil.

20. Toată pârga doaozeci și cinci de mii preste doaozeci și cinci de mii în patru unghiuri; veți osibi partea sfântului de la moștenirea cetății.

21. Iară ce va prisosi, povățuitoriului, din ceasta și din ceaea, de la pârga sfântului și de la moștenirea cetății despre față, preste doaozeci și cinci de mii lungimea, până la hotarăle ceale de cătră răsărit și cătră mare despre față doaozeci și cinci de mii, până la hotarăle ceale despre mare, alătura cu părțile povățuitoriului; și va fi pârga sfintelor

1. (a) Hotarălor.

și sfințeniia casii în mijlocul ei.

22. Și din moștenirea leviților și din moștenirea cetății în mijlocul povățuitorilor va fi, înătră hotarale lui Iuda și înătră hotarale lui Veniamin, și a povățuitorilor va fi.

23. Și cealealalte neamuri, de la ceale despre răsărit, până la ceale despre mare, Veniamin, unul;

24. Și de la hotarale lui Veniamin, de la ceale despre răsărit, până la ceale despre mare, Simeon, unul.

25. Și de la hotarale lui Simeon, ceale despre răsărit, până la ceale de cătră mare, Isahar, unul.

26. Și de hotarale lui Isahar, ceale despre răsărit, până la ceale despre mare, Zavulon, unul.

27. Și de la hotarale lui Zavulon, ceale despre răsărit, până la ceale despre mare, Gad, unul.

28. Și de la hotarale lui Gad, ceale de cătră răsărit, până la ceale de cătră amiazăzi; și vor fi hotarale lui de la Teman (b) și apa Varemot (v) Cadis de moștenire până la Marea cea Mare.

29. Acesta easte pământul carele veți îm-

28. (b) Amiazăzi; (v) Grăirii împrotivă. 35. (g) În

părți cu soarte neamurilor lui Israil; și aceastea sânt împărțirile lor, zice Domnul Dumnezeu.

30. Și aceastea sânt trecătorile cetății ceale de cătră miiazănoapte, patru mii cinci sute, cu măsura.

31. Și porțile cetății pre numele neamurilor lui Israil, trei porți cătră miiazănoapte: poarta lui Ruvim, una, poarta lui Iuda, una, poarta lui Levi, una.

32. Și ceale de cătră răsărit, patru mii cinci sute, și trei porți: poarta lui Iosif, una, poarta lui Veniamin, una, poarta lui Dan, una.

33. Și ceale de cătră austru, patru mii cinci sute, cu măsura, și trei porți: poarta lui Simeon, una, și poarta lui Isahar, una, și poarta lui Zavulon, una.

34. Și ceale de cătră mare, patru mii cinci sute, cu măsura, și trei porți: poarta lui Gad, una, poarta lui Asir, una, poarta lui Neftalim, una.

35. Împregiurare de optsprăzeace mii, și numele cetății, din zioa în carea să va face, «Domnul acolo» (g) va fi numele ei”.

unele bib. nu să află: Domnul acolo.

PROROCIA LUI DANIL

Cuvânt înainte

aniil, din sãmânțã împãrãteascã nãscut, în anul al patrulea a lui Iaochim, au fost dus rob în Vavilon de Navohodonosor, prunc de doisprãzeace ani, cum lui Ignatie Mucenicului sã pare, au fãcut vestita aceea judecatã a Susanei împrotiva celor doi bãtrãni fãrã de rușine. Jidovii Istoriia Susanei înătrã scripturile canonicești nu o au, pentru cã în scriptura jidoveascã lipsește. Ci ei ori din leane nu o au pus, ori, doarã, într-adins o au lãpãdat, iarã besearica cea creștineascã din vremile apostolilor Istoriia Susanei, precum și Cântarea celor trei prunci, în catastihul și înătrã cãrțile Sfintei Scripturi le-au priimit, și apostolii și bãrbații cei apostolicești de airea nu le-au luat, fãrã numai de la sinagoga cea veachie. Pentru aceea, Orighen, în cartea cătrã Iulie African, carele avea îndoialã despre adeverița aceștii istorii, pentru cã în scriptura cea jidoveascã nu era pusã aceastã istorie, aduce înainte judecata cea de opște a besearicii, adecã, cum cã toatã besearica judecã și ține cum cã aceastã Istorie a Susanei e dumnezãiascã și parte a Sfintei Scripturi și zice: „Drept aceea, sã știi ce trebuie sã facem noi la aceastea, nu numai de ceale ce despre Istoriia Susanei prin toatã besearica lui Hristos sã poartã, care în jidovie nu sânt”. Și zice cã istoriia cea de apostoli și de Sfinții Pãrinți priimitã nu sã cade a sã lãpãda. Încã și Teodotion, carele cătrã a doao sutã de ani de la Hristos aceastã istorie de pre limba jidoveascã pre cea elineascã o au tãlmãcit, dintru carea mare dovedire easte cum cã jidoveaste au fost scrisã. Iarã când zicea African cum cã aceastã istorie nu sã aflã în scriptura jidoveascã, Orighen rãspundea: „Nu easte lucru de mirare deaca aceastã adevãratã istorie de Susana o au furat și o au scos dinătrã scripturi cei ce nu mult s-au osibit de fapta bãtrãnilor acelora”. Adecã, învățãtorii jidovilor acealea dinătrã scripturi